

وزارت جهاد کشاورزی
سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی
مؤسسه تحقیقات شیلات ایران- پژوهشکده آبی پروری جنوب کشور

عنوان:

بررسی وضعیت اکولوژیک استخرهای پرورشی
Litopenaeus vannamei میگوی وانامی
در چوئبده آبادان

مجری:

فرحناز کیان ارثی

شماره ثبت:

۸۹/۱۳۴۰

وزارت جهاد کشاورزی
سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی
مؤسسه تحقیقات شیلات ایران - پژوهشکده آبی پروری جنوب کشور

- عنوان پروژه/ طرح: بررسی وضعیت اکولوژیک استخرهای پرورشی میگوی وانامی *Litopenaeus vannamei* در چوئیده آبادان
- شماره مصوب: ۸۷۰۰۶-۱۲-۷۴-۴
- نام و نام خانوادگی نگارنده/ نگارندگان: فرحناز کیان ارثی
- نام و نام خانوادگی مجری مسئول (اختصاص به پروژهها و طرحهای ملی و مشترک دارد):
- نام و نام خانوادگی مجری/ مجریان: فرحناز کیان ارثی
- نام و نام خانوادگی همکاران: محسن مزرعاوی - فوزیه اسماعیلی - سارا سبزه‌علیزاده - منصور خلفه‌نیل‌ساز - سیدرضا سیدمرتضایی - جمیل بنی‌طرفی‌زادگان - نیاز محمدکر
- نام و نام خانوادگی مشاور(ان): غلامعباس زرشناس - سمین دهقان مدیسه
- محل اجرا: استان خوزستان
- تاریخ شروع: ۸۷/۲/۱
- مدت اجرا: ۱ سال و ۸ ماه
- ناشر: مؤسسه تحقیقات شیلات ایران
- شمارگان (تیراژ): ۲۰ نسخه
- تاریخ انتشار: سال ۱۳۹۰
- حق چاپ برای مؤلف محفوظ است - نقل مطالب تصاویر، جداول، منحنی‌ها و نمودارها با ذکر مأخذ بلامانع است.

«سوابق طرح یا پروژه و مجری»

پروژه: بررسی وضعیت اکولوژیک استخرهای پرورشی میگوی وانامی

Litopenaeus vannamei در چوئیده آبادان

کد مصوب: ۸۷۰۰۶-۱۲-۷۴-۴

شماره ثبت (فروست): ۸۹/۱۳۴۰: تاریخ: ۸۹/۱۰/۲۷

با مسئولیت اجرایی سرکار خانم فرحناز کیانارثی دارای مدرک تحصیلی کارشناسی ارشد در رشته مهندسی محیط زیست می باشد.

پروژه توسط داوران منتخب بخش اکولوژی منابع آبی در تاریخ

۱۳۸۹/۷/۱۴ مورد ارزیابی و با نمره ۱۶/۳ و رتبه خوب تأیید گردید.

در زمان اجرای پروژه، مجری در:

ستاد پژوهشکده مرکز ایستگاه

با سمت کارشناس بخش اکولوژی منابع آبی پژوهشکده آبرزی پروری جنوب

کشور مشغول بوده است.

صفحه	عنوان
۱	چکیده
۳	۱- مقدمه
۴	۱-۱- کلیات
۱۰	۲- مواد و روشها
۱۰	۱- ۲- مکان و زمان نمونه برداری
۱۱	۲- ۲- پارامترهای فیزیکی و شیمیایی
۱۲	۳- ۲- فلزات سنگین
۱۳	۴- ۲- پلانکتون
۱۳	۵- ۲- بنتوز
۱۴	۳- نتایج
۱۴	۱- ۳- فاکتورهای فیزیکی و شیمیایی
۳۸	۲- ۳- فلزات سنگین
۴۲	۳- ۳- پلانکتونهای گیاهی و جانوری
۴۵	۴- ۳- بنتوز
۴۹	۴- بحث و نتیجه گیری
۴۹	۱- ۴- پارامترهای فیزیکی و شیمیایی
۵۶	۲- ۴- فلزات سنگین
۵۹	۳- ۴- پلانکتون
۶۱	۴- ۴- بنتوز
۶۳	۵- پیشنهادها
۶۴	منابع
۶۷	پیوست
۷۴	چکیده انگلیسی

چکیده

بدنبال معرفی میگوی گونه سفید غربی (*Litopenaeus vannamei*) در سال ۱۳۸۵ به صنعت تکثیر و پرورش کشور توسط موسسه تحقیقات شیلات ایران پست لاروهای این گونه در استخرهای حاکی واقع در سایت چوئبده آبادان و استان بوشهر با موفقیت پرورش یافت.

با توجه به فعالیت سایت چوئبده در سال ۱۳۸۷ و اهمیت بررسی کیفیت آب ورودی به استخرها و پساب خروجی تعداد ۱۱ ایستگاه در نظر گرفته شد که از این تعداد ۲ ایستگاه در رودخانه بهمنشیر، ۲ ایستگاه بر روی کانال‌های آبرسانی C4 و C5، ۶ ایستگاه بر روی مزارع فعال پرورش میگو و ۱ ایستگاه در پساب خروجی از استخرها انتخاب گردید. نمونه برداری از اردیبهشت ماه ۱۳۸۷، قبل از شروع ذخیره سازی آغاز و تا پایان زمان برداشت مهرماه سال ۱۳۸۷ به طول انجامید. نمونه برداری از فاکتورهای فیزیکی و شیمیایی و پلانکتون‌ها به صورت دو هفته یکبار و نمونه برداری از فلزات سنگین و بنتوزها به صورت ماهانه انجام شده است.

اندازه گیری برخی از پارامترها از قبیل دمای آب و pH با استفاده از دستگاه مولتی پارامتر Hach در محل و اندازه گیری سایر پارامترها طبق روشهای استاندارد در آزمایشگاه صورت گرفته است. غلظت فلزات سنگین در نمونه های آب پس از تنظیم pH توسط دستگاه پلاروگراف متروم مدل 797 VA Computrace اندازه گیری گردیده است. شمارش پلانکتون‌ها پس از فیلتر کردن و فیکس کردن نمونه ها در زیر میکروسکوپ اینورت بررسی و شناسایی کیفی صورت گرفته است. نمونه برداری از بی مهرگان کفزی از ۲ ایستگاه واقع بر روی رودخانه بهمنشیر به صورت ماهانه صورت گرفته است.

مقایسه نتایج حاصل از پارامترهای اندازه گیری شده نشان می‌دهد که بیشترین میزان اکسیژن محلول (۱۱/۱ ppm)، فسفات (۱/۸۶ ppm)، نترات (۸/۴ ppm) و TSS (۴۹۹۲ ppm) نیتريت (۰/۱۸ ppm) و pH (۸/۴) BOD (۹/۰۶ ppm) مشاهده شده است. مقایسه مقادیر اندازه گیری شده در مناطق مورد بررسی با استانداردها نشان می‌دهد که به غیر از مقادیر TSS اندازه گیری شده در رودخانه سایر پارامترها با استانداردهای ارائه شده مطابقت داشته است و عموماً آب ورودی تغییر عمده ای نسبت به آب خروجی خارج شده از حوضچه‌های پرورشی را نداشته است و میزان فلزات سنگین مورد بررسی در این مطالعه در حد مجاز بوده است. نتایج حاصل از بررسی پارامترهای زیستی نشان می‌دهد که در بین جمعیت فیتو پلانکتون‌ها، دیاتومه‌ها بیشترین حضور را داشته و گروه‌های زئوپلانکتون

شناسایی شده از کپه پودا، روتیفرها و پروتوزوآها خصوصاً رده tintinidae بوده‌اند. بیشترین درصد فراوانی به گروه مژه دار تینتینید و لارو نماتود اختصاص داشته است.

و از بین کفزیان جمعا ۹ گونه سخت پوست و دو گونه کرمهای حلقوی شناسایی شده است که در بین گروههای شناسایی شده ایزوپودها با ۵۲ درصد بیشترین درصد فراوانی داشته اند.

کلمات کلیدی: میگوی سفید غربی (وانامی)، کیفیت آب ، سایت پرورشی آبادان

۱- مقدمه

قدمت پرورش میگو نسبتاً طولانی است، اما پرورش تجارتي آن به سالهای نخست دهه ۱۹۶۰ میلادی و به کشور ژاپن برمی گردد. پرورش میگو در کشورهای آسیای جنوب شرقی از قبیل: تایلند، فلپین، اندونزی، سنگاپور، مالزی و هند و نیز کشورهای مکزیک، پاناما، کاستاریکا، اکوادور و پرو رشد سریع داشته است. در سالهای اخیر، پرورش میگوی یکی از عمده ترین موضوعات تجاری تعدادی از کشورهای آسیایی گردیده است. این امر از میزان بالای تولید سالانه آنها و ارزآوری کلان و سود مناسبی که این پیشه برای کشورهای تولید کننده دارد، مشخص می گردد (زرشناس ۱۳۸۶).

میگوی سفید غربی (*Litopenaeus vannamei*)، گونه بومی سواحل غربی اقیانوس آرام واقع در کشورهای آمریکای لاتین پرو در جنوب تا مکزیک در شمال می باشد که دمای آب این مناطق در تمام طول سال به طور طبیعی بالای ۲۰ درجه سانتی گراد می باشد (Wyban and Sweeny, 1991; Rosenberry, 2002).

معرفی *L.vannamei* به آسیا در سال ۱۹۷۸-۷۹ ابتدا از فیلیپین شروع شد، و در سال ۱۹۸۸ به چین منتقل گردید و فقط چین توانست آن را در حد صنعتی تولید کند. لیکن انتقال اولین محموله تجاری میگوی مولد عاری از هر گونه ویروس، از هاوایی به تایوان در سال ۱۹۹۶ صورت گرفت. این معرفی از چین و تایوان آغاز و سپس تا فلپین، اندونزی، ویتنام، تایلند، مالزی و هند گسترش یافت (Wyban, 2003).

معرفی گونه وانامی به صنعت تکثیر و پرورش ایران توسط موسسه تحقیقات شیلات ایران در سال ۱۳۸۳ صورت گرفت و نتایج موفق آمیزی به دنبال داشت. در ادامه این طرح در سال ۱۳۸۵، اجرای دو پایلوت تحقیقاتی در استان خوزستان و بوشهر با هدف امکان سنجی پرورش میگوی وانامی با تأکید بر بیماری لکه سفید در زمینه بهبود تولید میگو در کشور صورت گرفت و همچنین مقایسه ای بین تولید میگوی وانامی و سفید هندی انجام گرفت. (افشار نسب و همکاران ۱۳۸۷)

این پروژه بنا به ضرورت و با توجه به شروع فعالیت کارگاههای پرورشی میگو در چوئنده آبادان در تاریخ ۸۷/۱/۱۹ در کمیته فنی تخصصی ستاد میگو مصوب و با پشتیبانی مالی اداره کل شیلات استان خوزستان عملیات اجرایی آن از تاریخ ۸۷/۲/۵ آغاز گردید و در این مطالعه به دلیل اهمیت بررسی فاکتورهای کیفی آب در رودخانه بهمنشیر (ایستگاه ورودی) و مزارع پرورش میگو جهت رشد مطلوب میگوهای در حال پرورش و تعیین

بار آلودگی تخلیه شده به محیط‌های پذیرنده (که در حال حاضر اراضی اطراف می‌باشد) صورت گرفته است. در این پروژه که تحت عنوان بررسی وضعیت اکولوژیک استخرهای پرورشی میگوی وانامی (*Litopenaeus vannamei*) در چوئبده آبادان انجام شد اهداف زیر دنبال شده است:

- ۱- اندازه گیری و بررسی روند تغییرات پارامترهای فیزیکی و شیمیایی موثر در کیفیت آب در رودخانه بهمنشیر (ورودی)، کانالهای آبرسان C4 و C5، استخرهای پرورش میگو و پساب
- ۲- تعیین دانه بندی و میزان مواد آلی (TOM) در رسوبات رودخانه بهمنشیر
- ۳- شناسایی و بررسی فراوانی و روند تغییرات پلانکتون‌ها (گیاهی و جانوری) در آب رودخانه بهمنشیر
- ۴- شناسایی و بررسی فراوانی و روند تغییرات ماکروبتوزها در رودخانه بهمنشیر
- ۵- اندازه گیری مقادیر فلزات سنگین Zn، Cd، Cu، Pb، Hg در آب رودخانه بهمنشیر

۱-۱- کلیات

افزایش تقاضا برای آبزیان و محدود بودن ذخایر دریایی موجب گردیده تا آبرزی پروری به عنوان مهمترین راه تامین پروتئین مورد نیاز جمعیت روبه رشد جهان، کاهش فشار تلاش صیادی از دریاها و افزایش درآمد ساحل نشینان به ویژه در کشورهای کم‌درآمد مورد توجه قرار گیرد. در سال‌های آتی تولید به روش آبرزی پروری به ویژه گونه‌هایی نظیر میگو رشد دو رقمی خواهد داشت و تولید آبزیان پرورشی بر تولید آبزیان دریایی به عنوان منبع اصلی منابع پروتئینی خوراکی، پیشی خواهد گرفت. بر اساس برآوردهای فائو، در صورتی که مصرف سرانه آبزیان ثابت بماند، در سال ۲۰۳۰ چهار میلیون تن آبزیان مازاد بر تولید کنونی، مورد نیاز جامعه بشری است (FAO, 2006). از سال ۱۹۸۰ تا سال ۲۰۰۴ میزان صید میگو از دریا ۲/۳ برابر شده در حالی که پرورش میگو در همین مدت ۳۴ برابر گردیده است. آمار فائو نشان می‌دهد که تولید میگوی پرورشی از ۹۱۷۳۱۵ تن در سال ۱۹۹۶ به ۳۱۴۶۹۱۸ تن در سال ۲۰۰۶ رسیده است (جدول ۱). عمده‌ترین کشورهای تولید کننده میگوی پرورشی در جهان و درصد تولید آنها در سال ۲۰۰۶ به ترتیب چین ۳۹٪، تایلند ۱۶٪، ویتنام ۱۱٪، اندونزی ۱۱٪، هند ۴٪، مکزیک ۴٪ و برزیل ۲٪ بوده‌اند (FAO, 2006).

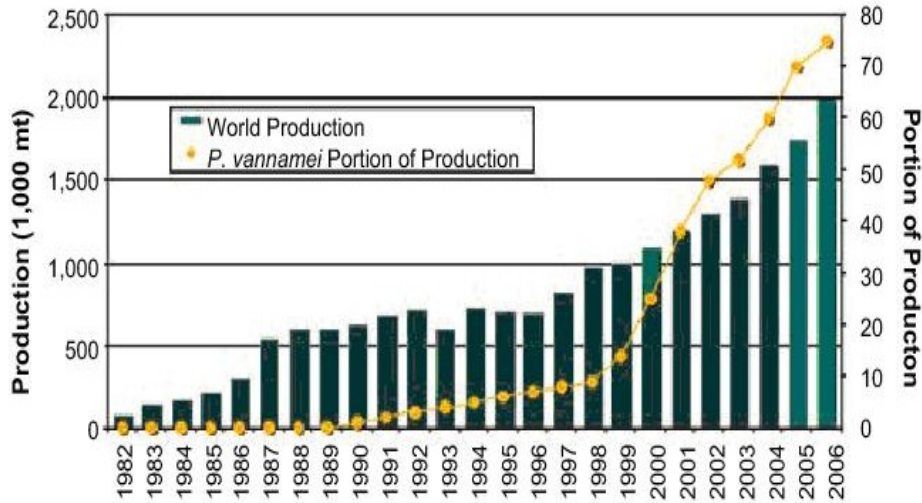

جدول ۱- میزان تولید میگوی پرورشی در جهان از سال ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۶ (آمار سازمان جهانی FAO)

۲۰۰۶	۲۰۰۵	۲۰۰۴	۲۰۰۳	۲۰۰۲	۲۰۰۱	۲۰۰۰	
۱۲۴۲۳۸۵	۱۰۲۴۹۴۹	۹۳۵۹۴۴	۷۸۹۳۷۳	۳۸۴۱۴۱	۳۰۴۱۸۲	۲۱۷۹۹۴	چین
۵۰۰۸۰۰	۴۰۱۲۵۱	۳۶۰۲۹۲	۳۳۰۷۲۵	۲۶۴۹۲۴	۲۸۰۰۰۷	۳۰۹۸۶۲	تایلند
۳۴۹۰۰۰	۳۲۷۲۰۰	۲۷۵۵۶۹	۲۳۱۷۱۷	۱۸۰۶۶۲	۱۴۹۹۷۹	۸۹۹۸۹	ویتنام
۳۳۹۸۰۳	۲۷۹۵۳۹	۲۳۸۵۶۷	۱۹۱۱۴۸	۱۵۹۵۹۷	۱۴۹۱۶۸	۱۳۸۰۲۳	اندونزی
۱۳۱۵۳۵	۱۳۰۸۰۵	۱۱۷۵۸۹	۱۱۳۲۴۰	۱۱۴۹۷۰	۱۰۲۹۳۰	۹۶۷۱۵	هند
۱۱۲۴۹۵	۹۰۰۰۸	۶۲۳۶۱	۴۵۸۵۷	۴۵۸۵۳	۴۸۰۱۴	۳۳۴۸۰	مکزیک
۶۵۰۰۰	۶۳۱۳۴	۷۵۹۰۴	۹۰۱۹۰	۶۰۲۵۳	۴۰۰۰۰	۲۵۳۸۸	برزیل
۵۷۰۰	۳۵۷۷	۸۹۰۳	۷۴۶۲	۵۹۶۰	۷۶۰۷	۴۰۵۰	ایران
۴۰۰۲۰۰	۳۷۷۸۷۰	۳۵۰۹۹۸	۳۲۵۸۳۰	۲۷۸۲۱۲	۲۶۴۷۵۹	۲۴۶۲۳۰	سایر
۳۱۴۶۹۱۸	۲۶۹۸۳۳۳	۲۴۲۶۱۲۷	۲۱۲۵۵۴۲	۱۴۹۴۵۷۲	۱۳۴۶۶۴۶	۱۱۶۱۷۳۱	تولید جهانی

پرورش میگوی وانامی در کشورهای جنوب شرق آسیا از سال های آغازین دهه ۱۹۹۰ آغاز شد و به سرعت رشد کرد. این روند ادامه دارد و در بسیاری از نقاط جهان میگوی وانامی جایگزین میگوی مونودون شده است. تولید میگوی مونودون از سال ۱۹۹۳ تا ۲۰۰۵ یک و نیم برابر شده ولی تولید میگوی وانامی در همین مقطع ۱۴/۷ برابر بوده است. در مجموع تولید وانامی در سال ۲۰۰۵، ۱/۶۸ برابر مونودون گزارش شده است.

در سال ۲۰۰۵ میگوی پا سفید غربی وانامی (*Litopenaeus vannamei*) با تولید ۱۱۹۳۲۴۸ تن و ۵۶/۴ درصد، مونودون با ۷۱۰۸۰۶ تن و ۳۳/۵۹ درصد و میگوی موزی با تولید ۸۱۱۰۵ تن ۳/۸۳ درصد، سهم عمده ای را در تولید جهانی آبرزی پروری دارا بوده اند. این نسبت در سال ۲۰۰۶ به تولید ۲۱۲۸۸۲۵ تن و ۶۷/۶ درصدی وانامی، ۶۴۵۴۰۸ تن و ۲۰/۵ درصد مونودون و ۹۶۸۳۳ تن و ۳/۱ درصدی میگوی موزی رسید. نزدیک به ۸۵٪ تولید میگوی وانامی، طی این سالها مربوط به مناطق آسیایی است که این میگو گونه بومی آنجا نمی باشد (فائو، ۲۰۰۶). تولید جهانی میگو پرورشی گونه لیتوپنئوس وانامی از حدود ۱۰ درصد از کل تولید جهان در سال ۱۹۹۸ به ۷۵ درصد در سال ۲۰۰۶ رسید (نمودار ۱).

نمودار ۱: رشد سالانه تولید میگو پرورشی در جهان و سهم گونه وانامی از رشد سالیانه

گونه وانامی در مقایسه با سایر گونه‌ها از جمله گونه ببری سیاه (*P. monodon*) و گونه سفید هندی (*P. indicus*) از ویژگی‌های خاصی برخوردار است که آن را در صدر گونه پرورشی برای بعضی کشورها از جمله چین، تایلند و سایر کشورهای آسیایی قرار داده است. این گونه در مقایسه با گونه‌های ذکر شده از میزان رشد بالاتری برخوردار می‌باشد. فاکتورهای تراکم ذخیره در هر متر مربع، تحمل به شوری، عادت به تغییرات درجه حرارت، نیاز کمتر به پروتئین در جیره، مقاومت به بعضی از بیماری‌ها و سایر فاکتورها باعث شده است که پرورش دهندگان در دنیا تمایل شدید به پرورش این گونه پیدا نمایند (جدول ۲).

همچنین در جداول ۳ برخی از مزایای پرورش میگوی وانامی در مقایسه با میگوی مونودون ارائه گردیده است.

جدول ۲- برخی مزایای گونه وانامی بر گونه ببری سیاه (Briggs et al., 2004)

موندون	وانامی	خصوصیت
۱ گرم رشد هفتگی	۱ تا ۲/۵ گرم رشد هفتگی	سرعت رشد
حداکثر ۳۵ قطعه در متر مربع در استخر خاکی	۱۵۰ قطعه در متر مربع در استخر خاکی و ۴۰۰ قطعه در متر مربع در تانکهای مدار بسته	تراکم پذیری
۱۵ تا ۳۲ گرم در لیتر (ppt)	۵ تا ۴۵ گرم در لیتر (ppt)	تحمل شوری
۲۸ تا ۳۲ درجه سانتیگراد	۱۵ تا ۳۳ درجه سانتیگراد	تحمل دما
۳۶ تا ۴۲ درصد	۲۰ تا ۳۵ درصد	پروتئین جیره
۶۲ درصد گوشت	۶۶ تا ۶۸ درصد گوشت	نسبت گوشت به پوسته
مولد سازی بسیار مشکل است	مولدین SPF و SPR در سراسر جهان براحتی در دسترس می‌باشد	سهولت مولد سازی
۲۰ تا ۳۰ درصد بازماندگی لاروی در تکثیر	۵۰ تا ۶۰ درصد بازماندگی لاروی در تکثیر	سهولت تکثیر

جدول ۳- مزایای پرورش میگوی وانامی در مقایسه با میگوی موندون (wyban PHD Jim,2007)

پارامتر	پنئوس موندون	پنئوس وانامی	درصد اختلاف
حد نهائی تراکم ذخیره سازی(قطعه در متر مربع)	۴۰-۵۰	۱۲۰-۲۰۰	٪۳۰۰
طول دوره پرورش(روز)	۱۱۰-۱۴۰	۱۰۵-۱۲۰	٪۲۷
حداکثر وزن برداشت(گرم)	۲۲-۲۸	۲۱-۲۵	۵٪ (به سود موندون)
حداکثر تولید در هکتار(تن در هکتار در هر دوره)	۸	۲۴	٪۳۰۰
ارزش محصول هر دوره (بر اساس دلار آمریکا)	۴۵۰۰۰ دلار	۹۶۰۰۰ دلار	٪۲۲۰
هزینه در هر دوره (بر اساس دلار آمریکا)	۳۲۰۰۰ دلار	۶۰۰۰۰ دلار	٪۱۸۷
سود هر دوره پرورش (بر اساس دلار آمریکا)	۱۳۰۰۰ دلار	۳۶۰۰۰ دلار	٪۲۸۰

رودخانه بهمنشیر و اقلیم منطقه

رودخانه بهمنشیر یکی از شاخه‌های کارون می‌باشد که این رودخانه در جنوب غربی ایران و در ضلع شمالی و شمال غربی جزیره آبادان بین ۴۸ و ۴۹ درجه طول شرقی و ۳۰ و ۳۱ درجه عرض شمالی واقع شده است. این رودخانه بعد از گذر از شهر اهواز به سمت جنوب ادامه مسیر می‌دهد و نهایتاً به خلیج فارس می‌ریزد. مزارع پرورش میگو در کنار روستایی بنام چوئبده در امتداد رودخانه بهمنشیر در شمال غربی و به فاصله تقریبی ۶۵ کیلومتری جزیره آبادان و بین طول شرقی ۳۵ و ۴۸ و عرض شمالی ۱۰ و ۳۰ و با ارتفاع ۱/۵ متر از سطح دریا واقع شده است. شیب رودخانه بهمنشیر از جنوب اهواز تا آبادان ۰/۱ متر در کیلومتر است و این پدیده موجب می‌گردد که در پی بالا آمدن سطح آب در خلیج فارس جریان مد تا مسافت‌های زیادی در رودخانه بهمنشیر پیشروی نماید (مهندسین مشاور سازه پردازی ایران، ۱۳۷۴).

طول رودخانه بهمنشیر در حدود ۷۸ کیلومتر می‌باشد که از محل اتصال کارون به حفار و بهمنشیر شروع می‌شود و تا دهانه خلیج فارس گسترش می‌یابد. جریانات جزر و مدی در منطقه اساساً به سمت شمال غربی - جنوب شرقی در امتداد کانال‌های جزر و مدی شکل گرفته‌اند و این جریانات بر روی جریانات رودخانه بهمنشیر تاثیر گذاشته‌اند حداکثر نفوذ آب دریا در رودخانه، در مواقع مد آب در فصول تابستان و بهار صورت می‌گیرد. یعنی در موقعی که دبی آب رودخانه حداقل، ولی دامنه مد آب حداکثر می‌باشد. مصب بهمنشیر تحت تاثیر حرکات جزر و مدی آب خلیج فارس قرار می‌گیرد بطوریکه وقتی که جریان بهمنشیر خیلی کم باشد اثر جزر و مد آب از طریق بهمنشیر تا نزدیک شهر اهواز مشاهده می‌گردد. ولی در شرایط طبیعی تاثیر جزر و مد تا نزدیکی دارخوین می‌رسد (مهندسین مشاور سازه پردازی ایران، ۱۳۷۴).

بارش‌های جوی در استان خوزستان و بویژه در شهرستان آبادان بسیار کم می‌باشد و بیشترین بارندگی در فصول پاییز و زمستان رخ می‌دهد و حداکثر بارندگی ماهانه در طول سال نیز در فصل زمستان بوقوع می‌پیوندد. میانگین بارندگی در فصول پاییز، زمستان، بهار و تابستان بترتیب برابر است با ۵۰، ۵۲، ۲۰ و ۰ سانتیمتر می‌باشد. میانگین درجه حرارت در این فصول بترتیب برابر است با ۲۲، ۱۶، ۲۶ و ۳۶ درجه سانتیگراد می‌باشد (مهندسین مشاور سازه پردازی ایران، ۱۳۷۴).

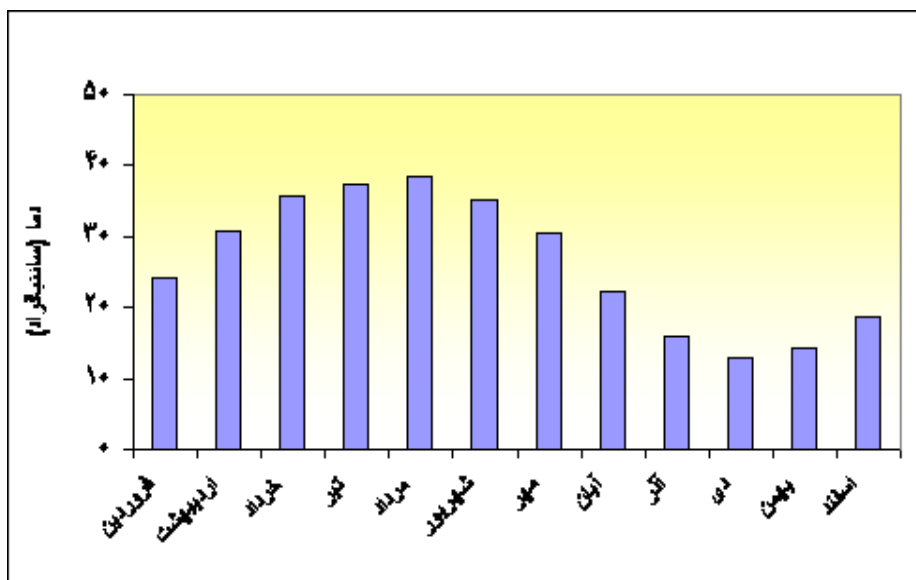
در نمودارهای ۱ و ۲ میانگین بارندگی و دمای هوای شهرستان آبادان در ماههای مختلف سال در یک دوره آماری ۱۰ ساله از سال ۱۳۷۷ تا ۱۳۸۶ ارائه گردیده است (آمار سازمان هواشناسی).

در این منطقه بعلت پایین بودن عرض جغرافیایی و قرار گرفتن در نیمکره گرم، شدت تابش نور بالا و میزان تبخیر نیز بالا می‌باشد. بیشترین شدت تابش در تیر ماه و کمترین آن در دی ماه می‌باشد. بیشترین شدت وزش باد در بهار (خرداد ماه) رخ می‌دهد (Sadriinasab, M., 1997).

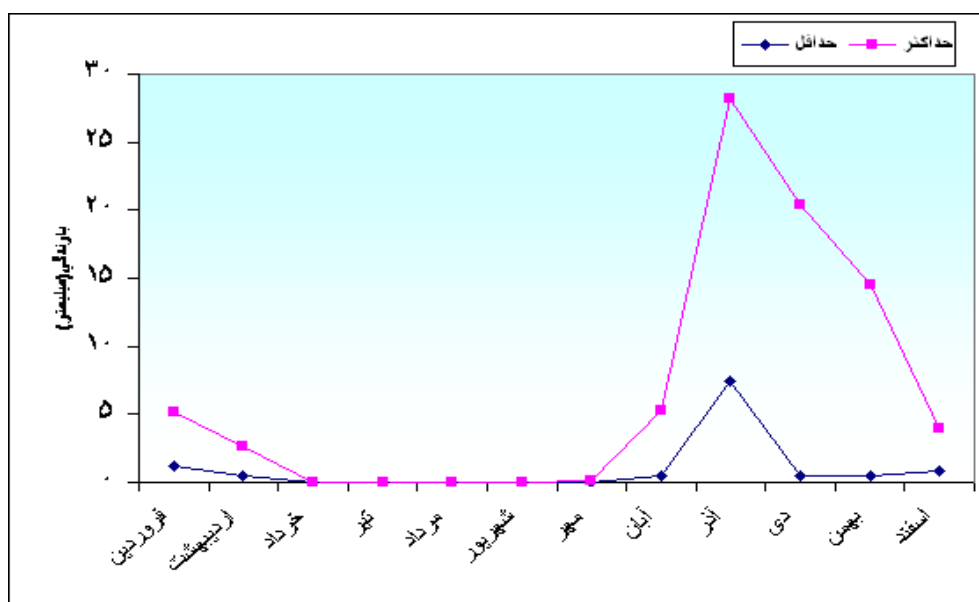
در جدول ۴ مقادیر دما، بارندگی، رطوبت، سرعت باد و ساعات آفتابی در شهرستان آبادان در سال ۱۳۸۷ ارائه گردیده است.

جدول ۴- مقادیر دما، بارندگی، ساعات آفتابی، رطوبت و سرعت باد در شهرستان آبادان در ماههای مختلف (سازمان هواشناسی)

دما C°		بارندگی mm		ساعات آفتابی hr			رطوبت mm			سرعت باد m/s		سال ۱۳۸۷
Max	Min	Max	Min	Max	Min	Mean	Max	Min	Mean	Max	Mean	
29.3	17.2	17.7	0.8	10.9	0.6	7.1	13.8	2.6	7.2	13	6.5	فروردین
38.3	24.2	5.2	0.2	11.9	0/6	7.4	16.7	6.1	12.2	12	6.7	اردیبهشت
44.5	27.6	0	0	12.7	4.7	10.6	30.1	10.8	19.4	13	7.6	خرداد
45.4	27.6	0	0	12.9	4.5	10.6	26.1	12.4	19.7	13	7.9	تیر
47.4	28.7	0	0	12	7.6	10.5	23.8	8.6	16.4	10	6.5	مرداد
45.5	25.9	0	0	11.5	9.3	10.7	23	9.6	14.6	11	6.6	شهریور
39.4	21.1	0	0	10.8	7.7	9.5	16.4	5.8	10	9	5	مهر
21.9	10.7	14.3	0.6	9.6	0	5.8	6.6	1.8	3.7	11	6.5	آبان
21.9	10.7	14.3	0.6	9.6	0	5.8	6.6	1.8	3.7	11	6.5	آذر
14.6	3.8	22.2	0.5	9.5	0	6.6	4.3	0	2	10	5.1	دی
18.3	7.7	12	0.2	9.9	0	5.8	8.5	0.6	3.3	13	5.5	بهمن
26.7	11.9	0	0	10.7	0	7.7	10.4	1.6	7	11	6.6	اسفند
32.8	18.1	7.1	0.25	11	3.1	8.2	15.5	5.1	9.9	11.4	6.4	میانگین

نمودار ۲- میانگین دمای هوای شهرستان آبادان در طول سال در یک دوره آماری ۱۰ ساله (۸۷-۱۳۷۷)

نمودار ۳- میانگین بارندگی شهرستان آبادان در طول سال در یک دوره آماری ۱۰ ساله (۸۷-۱۳۷۷)

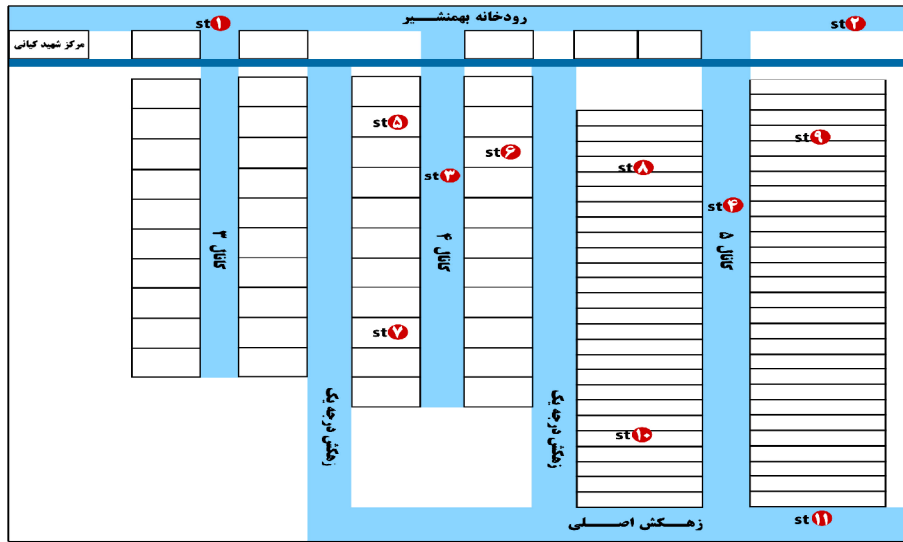
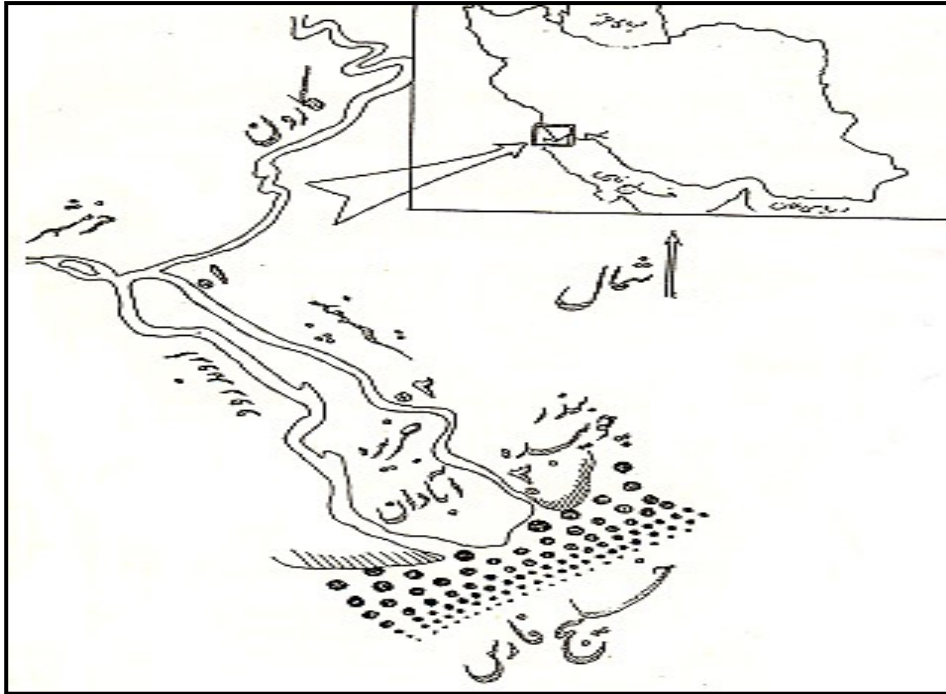
۲- مواد و روشها

۲-۱- مکان و زمان نمونه برداری

این مطالعه بر روی مزارع پرورشی میگوی وانامی در سایت چوئیده آبادان صورت گرفته است که به طور کلی در طول این دوره پرورش تعداد ۶ مزرعه، ۴۱ استخرو بالغ بر ۳۴/۵ هکتار به زیر کشت رفته است. نمونه برداری قبل از شروع دوره پرورش یعنی از اردیبهشت ماه تا مهرماه سال ۱۳۸۷ در منطقه چوئیده آبادان صورت گرفته است. در این بررسی تعداد ۱۱ ایستگاه انتخاب گردید که ایستگاههای ۱ و ۲ بر روی رودخانه بهمنشیر و قبل از ورودی آب به کانالهای آبرسانی، ایستگاههای ۳ و ۴ بر روی کانالهای آبرسانی C4 و C5، ایستگاههای ۵، ۶ و ۷ بر روی مزارع فعال پرورش میگو در مجاورت کانال آبرسانی C4 (استخرهای یونسی، موسوی و سلمان زاده) و ایستگاههای ۸، ۹ و ۱۰ بر روی استخرهای مجاور کانال C5 (استخرهای محمدی، خیری و اشرف پور) و ایستگاه ۱۱ بر روی زهکش خروجی واحدهای پرورشی میگو انتخاب گردید. در شکل ۱ موقعیت جغرافیایی منطقه مورد مطالعه و نمایی از کانالهای آبرسانی و استخرهای پرورشی میگوی وانامی نمایش داده شده است (فواصل بین ایستگاهها کم و در حدود ۱/۵-۱ کیلومتر می باشد). نمونه برداری از زمان ذخیره سازی یعنی از مرداد ماه تا مهرماه سال ۱۳۸۷ در منطقه چوئیده آبادان انجام شده است. در جدول ۵ موقعیت جغرافیایی رودخانه بهمنشیر و مزارع پرورشی مشخص گردیده است.

جدول ۵- موقعیت جغرافیایی رودخانه بهمنشیر و مزارع پرورشی میگو وانامی در سایت چوئیده آبادان ۱۳۸۷

موقعیت جغرافیایی	موقعیت منطقه	ایستگاههای نمونه برداری
N 30° 12' 02.6" E 048° 10' 165"	ایستگاههای انتخابی روبروی کانالهای آبرسانی C3 و C5	رودخانه بهمنشیر
N 30° 05' 33.1" E 048° 38' 32.5"	کانالهای آبرسان و مزارع پرورشی	مزارع پرورشی میگوی وانامی

شکل ۱- موقعیت جغرافیایی منطقه مورد مطالعه و نمایی از کانالهای آبرسانی، استخرهای پرورشی میگو و زهکش اصلی

۲-۲- پارامترهای فیزیکی و شیمیایی

نمونه برداری از فاکتورهای فیزیکی و شیمیایی در اردیبهشت ماه (قبل از آبیاری کانالهای آبرسان) و مرداد ماه (زمان ذخیره سازی میگوها) به صورت هفتگی و پس از آن به صورت دو هفته یکبار انجام شده است.

اندازه‌گیری دمای آب و pH با استفاده از دستگاه قابل حمل Hach در محل صورت گرفته است. شوری به روش مور (Mohr) و فرمول کندسن (Rilly et al., 1971)، DO توسط تثبیت نمونه اکسیژن در محل و تیتراسیونهای یدومتری (روش وینکلر)، BOD₅ به وسیله انکوباسیون نمونه به مدت ۵ روز و سپس اندازه‌گیری اکسیژن باقیمانده به روش وینکلر، آمونیاک به روش ایندوفنل با غلظت کم، کدورت توسط دستگاه کدورت‌سنج و سختی کل توسط تیتراسیونهای کمپلکسومتری اندازه‌گیری شده‌اند. همچنین برای اندازه‌گیری گاز H₂S ابتدا وجود یا عدم وجود این گاز توسط استات سرب تست گردید و در صورت وجود توسط تیتراسیونهای یدومتری اندازه‌گیری شده است. CO₂ در صورت وجود توسط NaOH، TSS توسط دستگاه اسپکتروفوتومتر Hach و سایر فاکتورها توسط روشهای اسپکتروفوتومتری به شرح زیر اندازه‌گیری شده‌اند. میزان PO₄ تحت شرایط اسیدی توسط واکنش با آمونیم هپتامولیدات، NO₃ توسط احیا با کادمیم و سپس واکنش با سولفانلیک اسید، نیتريت توسط واکنش با سولفانلیک اسید و تشکیل نمک حد واسط دی‌آزونیم و سولفات توسط واکنش با باریم کلراید و تشکیل نمک نامحلول سولفات باریم، اندازه‌گیری شده‌اند (Eaton, 2005).

۲-۳ - فلزات سنگین

غلظت فلزات سنگین در نمونه‌های آب پس از تنظیم pH توسط دستگاه پلاروگراف متروم مدل 797 VA Comptrace اندازه‌گیری گردید.

منظور از پلاروگرافی به دست آوردن منحنی‌های پلاریزه شده اجسام در محلول است. در این روش از یک سو غلظت اجسام با اندازه‌گیری جریان تعیین می‌گردد و از سوی دیگر، شناسایی این اجسام به کمک مقادیر پتانسیلهای اکسیدی-احیایی انجام می‌پذیرد. بنابراین این روش در آن واحد هم روش کمی و هم روش کیفی تجزیه محسوب می‌شود (پورنقی آذر، ۱۳۶۸).

جهت اندازه‌گیری عنصر جیوه و عناصری با پتانسیلهای بالاتر از پتانسیل انحلال جیوه، از الکتروود چرخان طلا (روش ولتامتری) و برای سایر فلزات از الکتروود قطره چکان جیوه¹ (DME) استفاده می‌گردد که در آن جیوه از یک لوله موین شیشه ای (Capillary) خارج می‌گردد.

¹ Dropping Mercury Electrode

۴-۲- پلانکتون

به منظور بررسی کیفی و شناسایی ترکیب گونه‌های فیتو پلانکتونی رودخانه بهمنشیر، در هر ایستگاه یک لیتر آب بصورت مخلوطی از آب سطح و کف، در ظروف پلاستیکی جمع آوری و توسط فرمالین ۰.۴٪ فیکس گردید. از نمونه همگن شده، در سه تکرار و هر بار ۵ میلی لیتر از نمونه در زیر میکروسکوپ اینورت بررسی و شناسایی کیفی صورت گرفت. نمونه‌ها عمدتاً در حد جنس و در صورت امکان در حد گونه شناسایی شدند. سپس جهت محاسبه در یک لیتر آب از فرمول زیر استفاده گردید (Clesceri, 1989):

$$D = (N \times V) / v$$

D = تعداد نمونه‌ها در یک لیتر آب

N = تعداد ارگانیزم‌های شمارش شده در زیر میکروسکوپ

V = حجم آب برداشت شده (یک لیتر)

v = حجم نمونه مورد بررسی در زیر میکروسکوپ (۵ میلی لیتر)

جهت نمونه برداری از ژئو پلانکتون‌ها، ۲۰ لیتر آب رودخانه توسط پیمانان از عمق میانه ایستگاه مورد نظر و از نقاط مختلف برداشت گردید و پس از همگن نمودن از تور ۱۰۰ میکرون عبور داده شد و کالکتور تور در ظروف یک لیتری تخلیه و نمونه با فرمالین ۰.۴٪ فیکس گردید. نمونه‌های در سه تکرار مورد بررسی، شناسایی و شمارش قرار گرفته و تعداد به حجم آب فیلتر شده و نهایتاً به آب رودخانه تعمیم داده شد.

۴-۲- بنتوز

نمونه برداری از بنتوزها با استفاده از غرب با ابعاد ۱۵/۵ صورت گرفته است. نمونه‌ها در محل با استفاده از الک با چشمه ۵۰۰ میکرون شستشو شده و با استفاده از الک صنعتی ۹۰٪ فیکس و در آزمایشگاه با رزبنگال ۱ گرم در لیتر رنگ آمیزی و توسط استریومیکروسکوپ مطالعه و سپس نمونه‌ها بر اساس تعداد در مترمربع محاسبه گردیده است. جهت تعیین میزان مواد آلی از روش فیزیکی سوختن در دمای ۵۵۰ °C در کوره الکتریکی و برای دانه‌بندی رسوبات از سری الکهای ۵۰۰، ۲۵۰، ۱۲۰، ۶۳ و کوچکتر از ۶۳ میکرون (Silt-Clay) استفاده گردید (Holme & McIntyre, 1984). بررسی آماری با استفاده از برنامه کامپیوتری Excel و آنالیز واریانس یک طرفه داده‌ها (ANOVA) انجام شده است.

۳- نتایج

۳-۱- پارامترهای فیزیکی و شیمیایی

نتایج حاصل از آنالیز نمونه‌ها (حداکثر، حداقل، میانگین و انحراف معیار) در طول مدت نمونه‌برداری در رودخانه بهمنشیر در موقعیت جزر و مد، کانال‌های آبرسانی C4 و C5، استخرهای مجاور کانال C4 (شامل استخرهای یونسی، موسوی و سلمان زاده)، استخرهای مجاور کانال C5 (شامل استخرهای محمدی، خیری و اشرف‌پور) و پساب خروجی از مزارع پرورشی می‌باشد، در جداول ضمیمه یک تا یازده ارائه گردیده است.

مقادیر اکسیژن محلول در رودخانه بهمنشیر در مواقع جزر و مد دارای اختلاف معنی‌دار آماری نبوده ($P > 0/05$) و دامنه تغییرات آن برابر $10/78 - 6/28$ mg/l می‌باشد (نمودار ۴). دامنه تغییرات این فاکتور در کانالهای C4 و C5 برابر $11/10 - 8/59$ mg/l می‌باشد که در مقایسه با مقادیر ثبت شده در رودخانه از نوسانات کمتری برخوردار می‌باشد (نمودار ۸). دامنه تغییرات این فاکتور در استخرها برابر $11/29 - 5/91$ mg/l بوده که خیلی نزدیک به دامنه تغییرات این فاکتور در رودخانه و کانال‌های مورد مطالعه می‌باشد (نمودارهای ۱۲ و ۱۶). در پساب خروجی از استخرها دامنه اکسیژن بین $9/48 - 8/19$ بوده است (نمودار ۲۰).

مقادیر BOD_5 در رودخانه بهمنشیر در مواقع جزر و مد دارای دامنه تغییرات برابر $4/80 - 1/56$ mg/l می‌باشد (نمودار ۴). بیشترین و کمترین میزان BOD_5 اندازه‌گیری شده در کانال‌های C4 و C5 برابر $7/74 - 2/53$ mg/l بوده است (نمودار ۸). همچنین دامنه تغییرات این فاکتور در استخرها برابر $10/39 - 3/84$ mg/l بوده است (نمودارهای ۱۲ و ۱۶). حداقل میزان BOD_5 در پساب ۵/۱ و بیشترین میزان آن ۹/۰۶ بوده است (نمودار ۲۰).

در این مطالعه نوسانات pH بسیار کم بوده و تقریباً بین ۷-۸ اندازه‌گیری شده است (نمودارهای ۴، ۸، ۱۶، ۱۲ و ۲۰). دامنه تغییرات نترات در رودخانه بهمنشیر از حداقل $3/54$ mg/l تا حداکثر $9/47$ mg/l (نمودار ۵) و در کانال‌های آبرسانی از حداقل $4/6$ mg/l تا حداکثر $7/34$ mg/l (نمودار ۹) و در استخرها از حداقل $2/2$ mg/l تا حداکثر $8/4$ و در پساب خروجی بین $5/3 - 7/08$ mg/l می‌باشد (نمودارهای ۱۳، ۱۷ و ۲۰).

دامنه نیتريت در رودخانه بهمنشیر از حداقل $0/01$ mg/l تا حداکثر $0/07$ mg/l (نمودار ۵) و در کانال‌ها از حداقل $0/01$ mg/l تا حداکثر $0/18$ mg/l (نمودار ۹) و در استخرها از حداقل ۰ تا حداکثر $0/14$ mg/l و در پساب خروجی این دامنه بین $0/01 - 0/23$ mg/l می‌باشد (نمودارهای ۱۷، ۱۳ و ۲۰).

دامنه تغییرات آمونیاک در رودخانه بهمنشیر و کانال‌ها بین 0.049 - 0.0 mg/l می‌باشد (نمودارهای ۵ و ۹) و در استخرهای مورد مطالعه دامنه ثبت شده برابر 0.149 - 0.0 mg/l بوده و این دامنه در پساب بین 0.24 - 0.0 mg/l می‌باشد (نمودارهای ۱۷، ۱۳ و ۲۰).

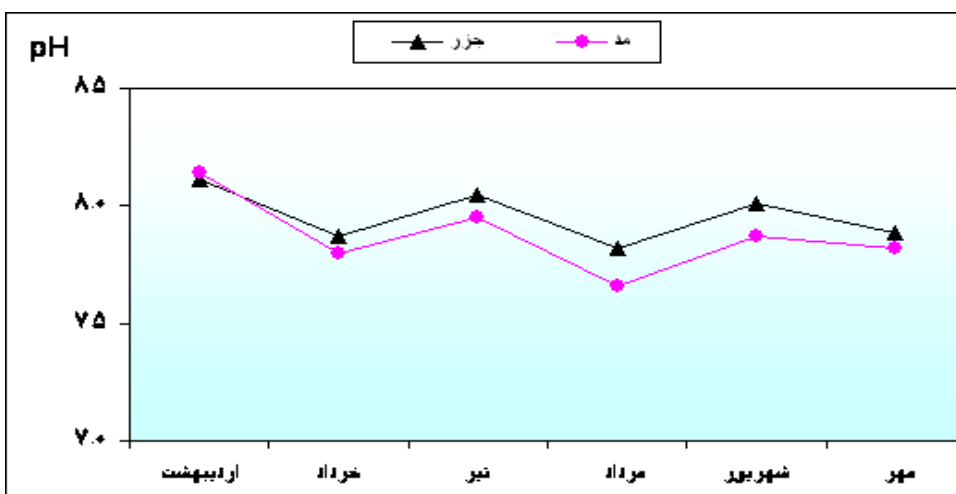
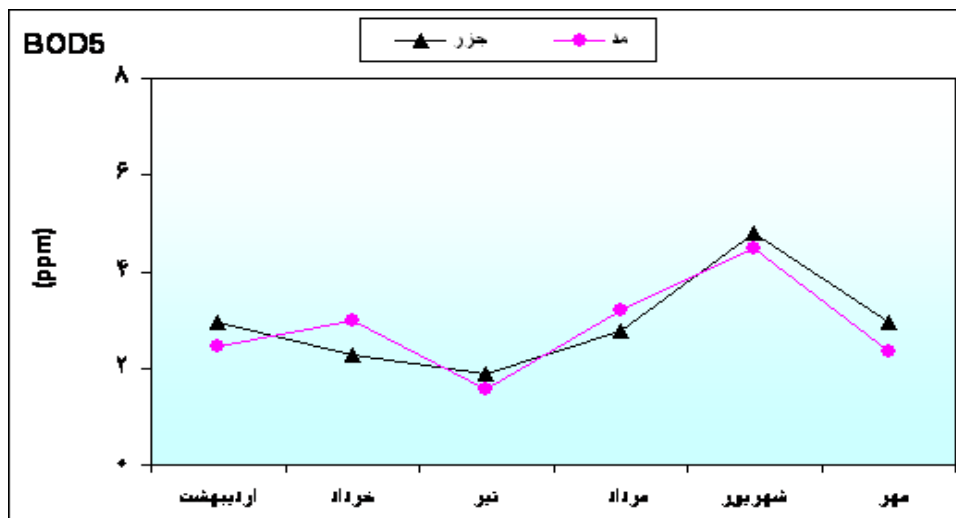
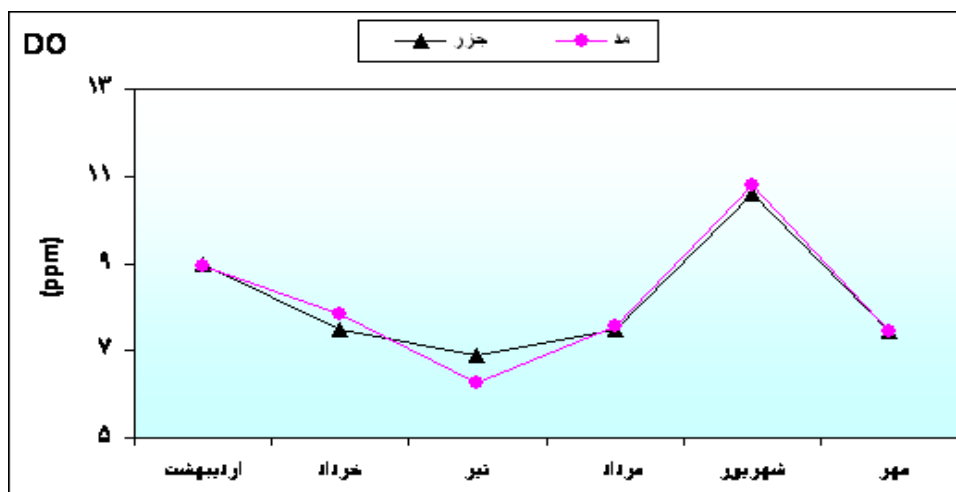
مقادیر فسفات اندازه‌گیری شده در رودخانه بهمنشیر برابر 2.93 - 0.3 mg/l (نمودار ۶) و در کانال‌های مورد مطالعه برابر 3.93 - 0.24 mg/l میلی‌گرم بر لیتر بوده است (نمودار ۱۰). همچنین دامنه فسفات ثبت شده در استخرهای مورد مطالعه برابر 1.25 - 0.15 mg/l بوده است (نمودار ۱۴ و ۱۸).

دامنه تغییرات TSS در رودخانه بهمنشیر برابر $50.48/4$ - $226/3$ mg/l (نمودار ۶) ولی مقادیر ثبت شده در کانال‌ها بین $28/3$ تا $240/5$ mg/l بوده است (نمودار ۱۰) و در استخرهای مورد مطالعه این دامنه بین $11/5$ تا 65 بوده است (نمودار ۱۴ و ۱۸).

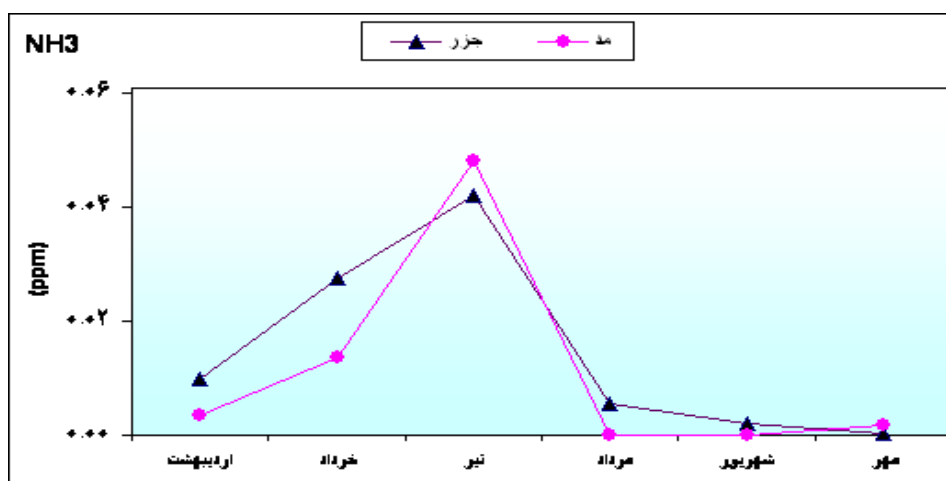
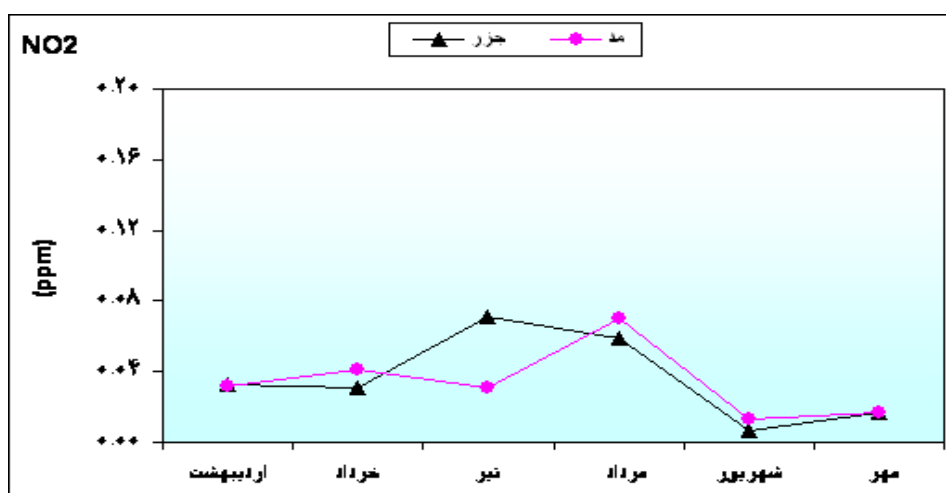
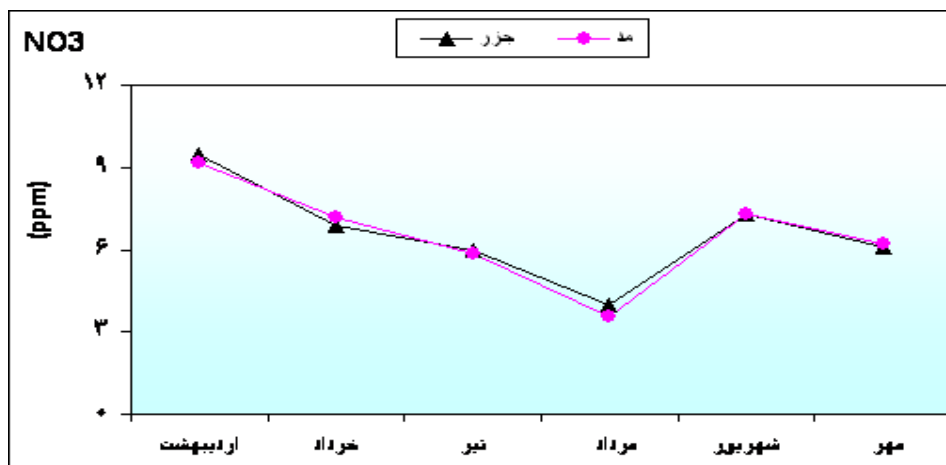
دامنه تغییرات کدورت در رودخانه جزر و مدی بهمنشیر برابر $30.47/1$ - $142/7$ NTU (نمودار ۶)، در کانال‌ها برابر $152/5$ - $20/3$ NTU (نمودار ۱۰) و در استخرها برابر 47 - 11 NTU ثبت شده است (نمودارهای ۱۴ و ۱۸). دامنه تغییرات شوری در رودخانه برابر $23/5$ - $2/5$ ppt (نمودار ۷) در کانال‌ها برابر $20/9$ - $4/22$ ppt (نمودار ۱۱) و در استخرها برابر $33/0.3$ - $15/7$ ppt می‌باشد (نمودارهای ۱۵ و ۱۹).

دامنه سختی در رودخانه بهمنشیر بین 624 تا 4392 ppm (نمودار ۷)، در کانال‌ها بین 877 تا 3865 ppm (نمودار ۱۱) و در استخرهای مورد مطالعه برابر 5900 - 3285 ppm ثبت شده است (نمودارهای ۱۵ و ۱۹).

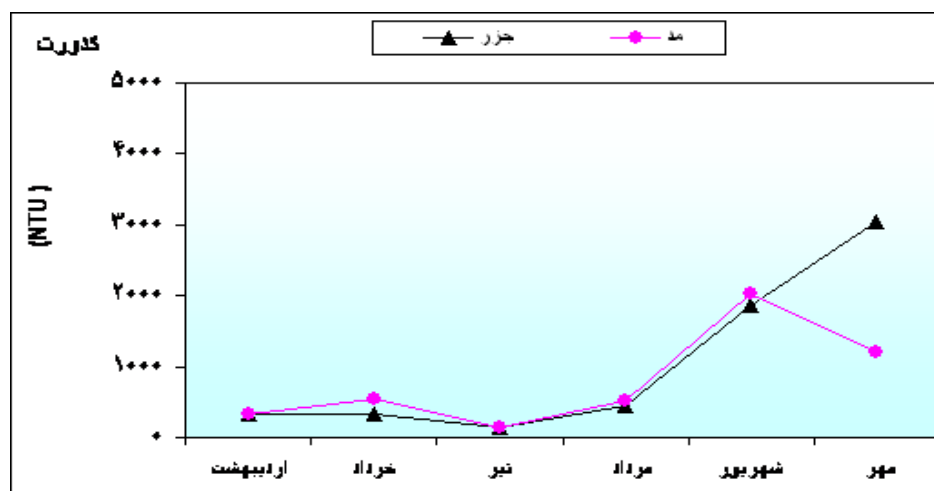
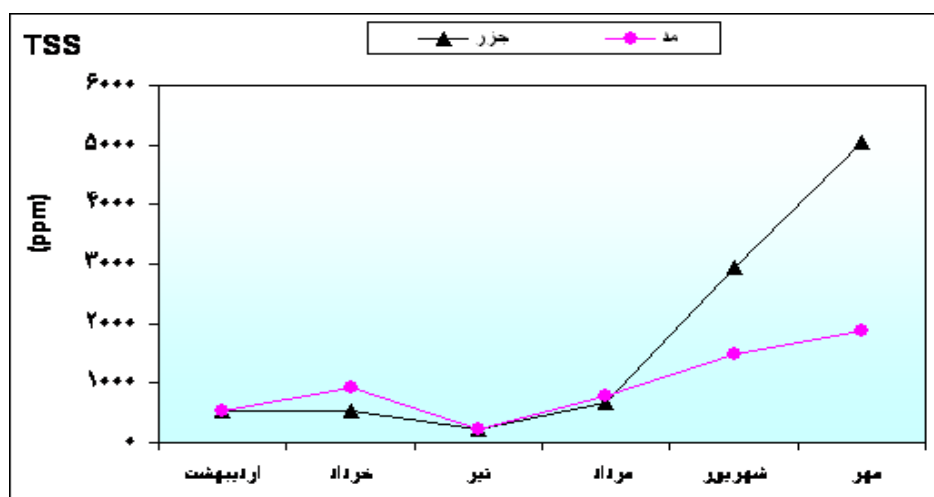
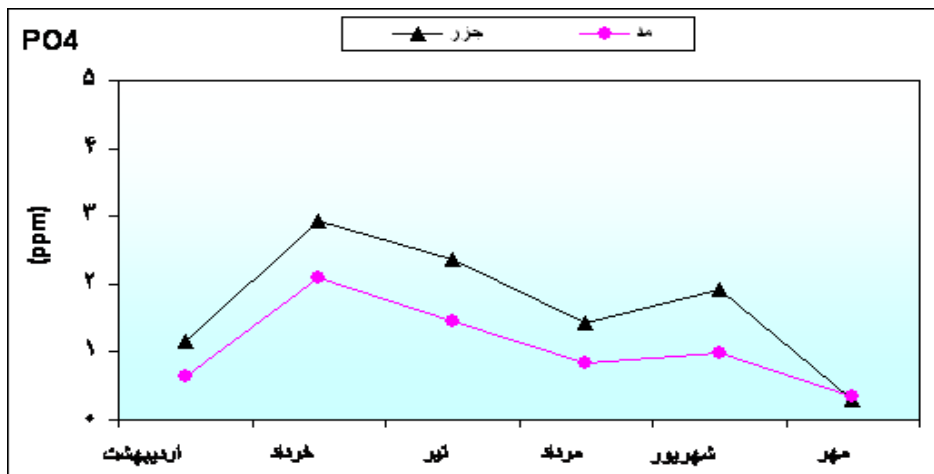
بررسی داده‌ها نشان می‌دهد که در رودخانه بهمنشیر، کانال‌های آبرسانی و در استخرهای پرورشی مقدار قلیائیت تام در دامنه $1/91$ - $4/83$ meq/l برحسب کربنات کلسیم می‌باشد (نمودارهای ۷، ۱۱، ۱۵ و ۱۹).

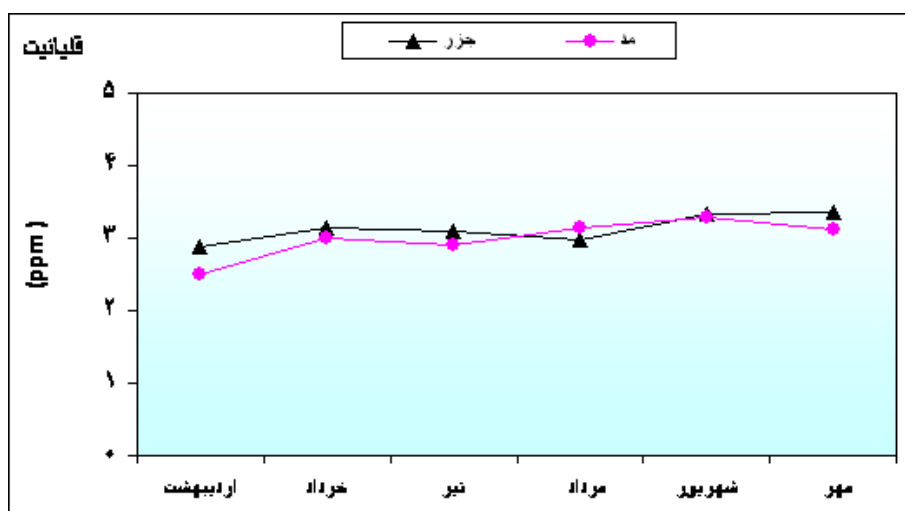
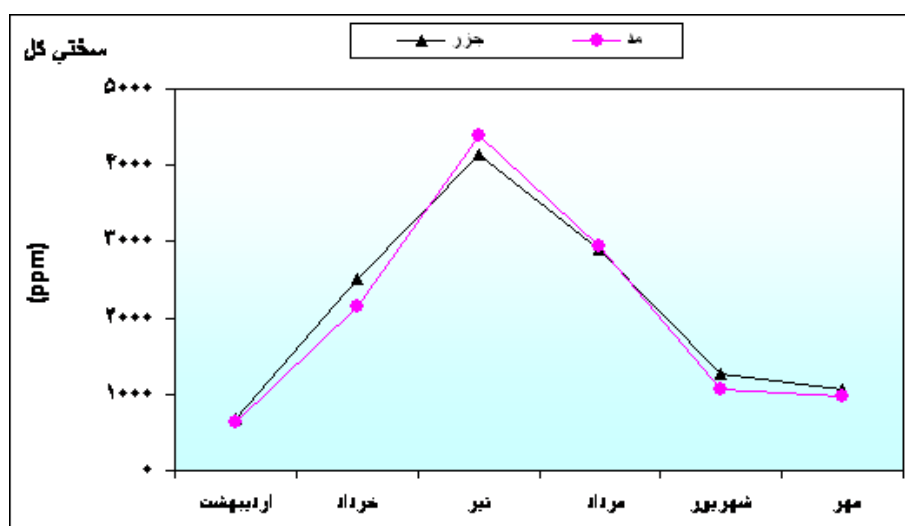
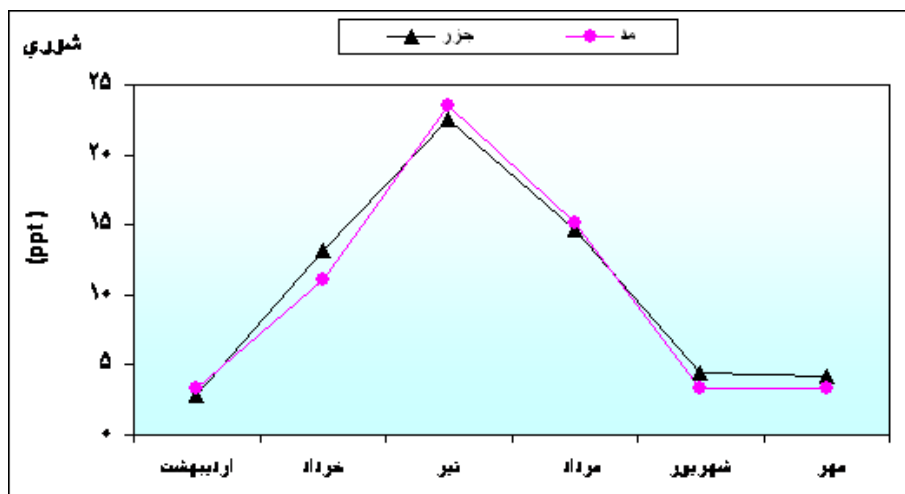
نمودار ۴- مقادیر DO، BOD₅ و pH در رودخانه بهمنشیر در موقعیت جزر و مد (۱۳۸۷)

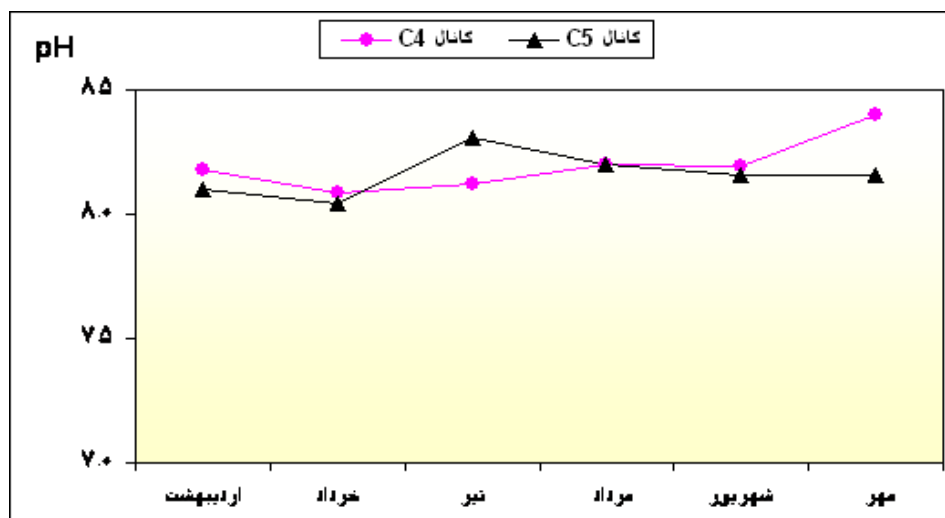
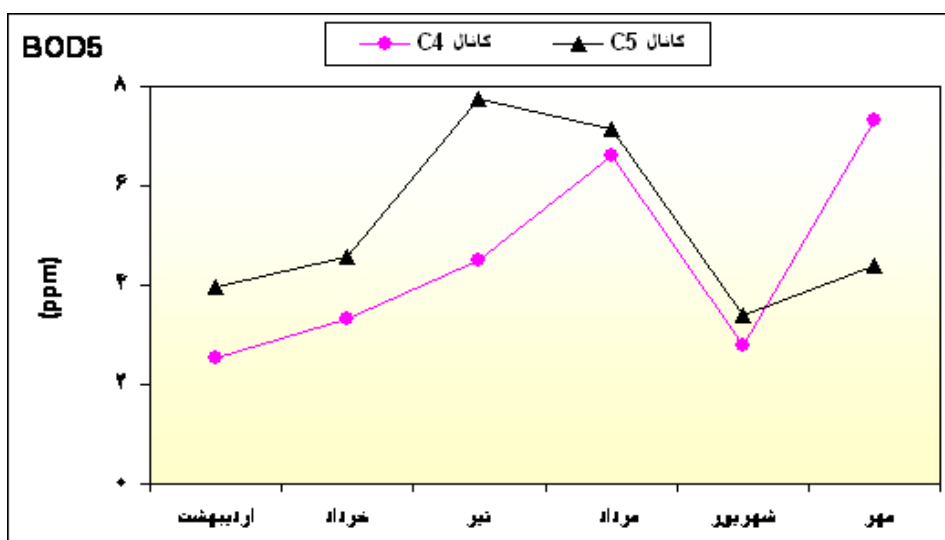
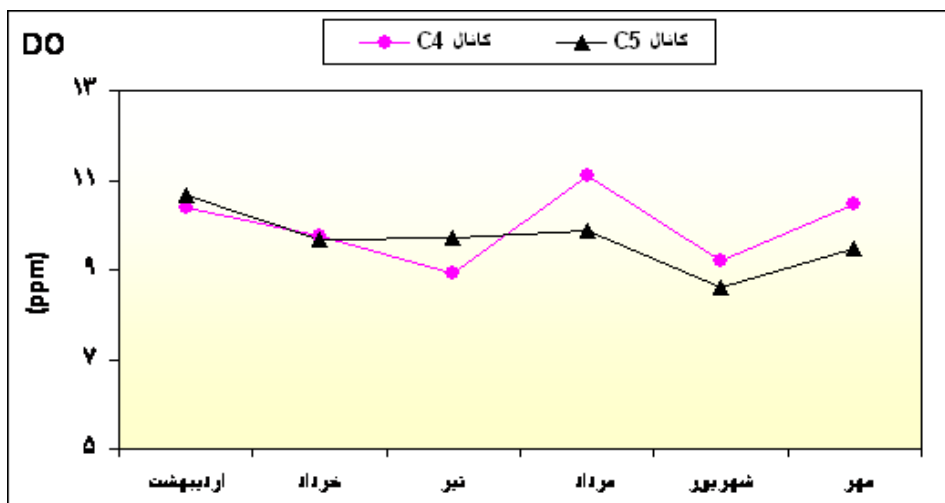
نمودار ۵- مقادیر NO₂، NO₃ و NH₃ در رودخانه بهمنشیر در موقعیت جزر و مد (۱۳۸۷)

نمودار ۶- مقادیر PO4 ، TSS ، و کدورت در رودخانه بهمنشیر در موقعیت جزر و مد (۱۳۸۷)

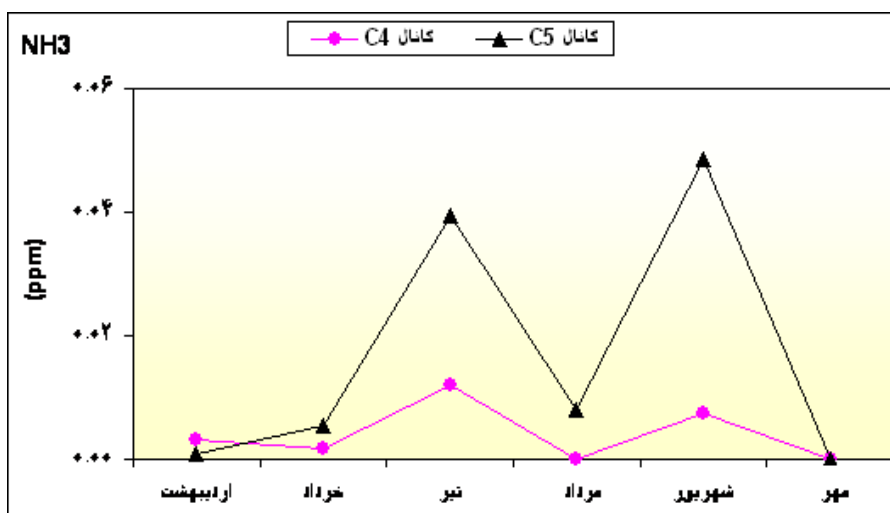
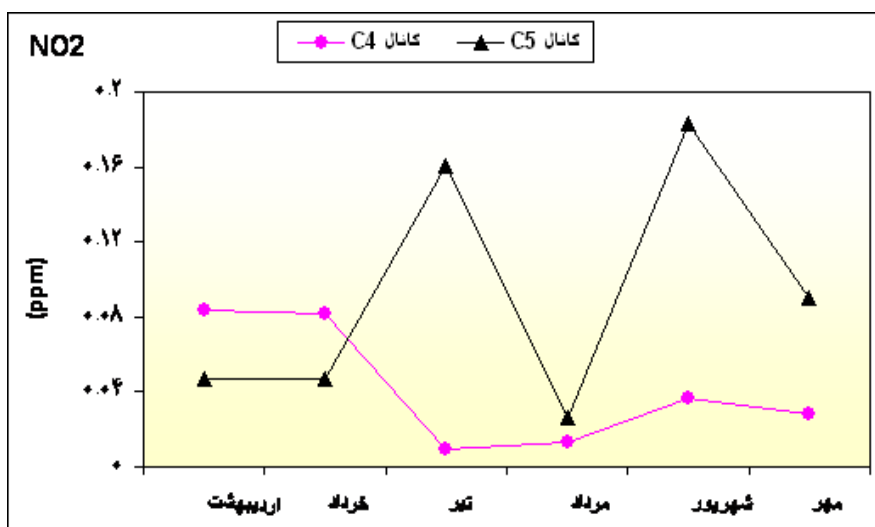
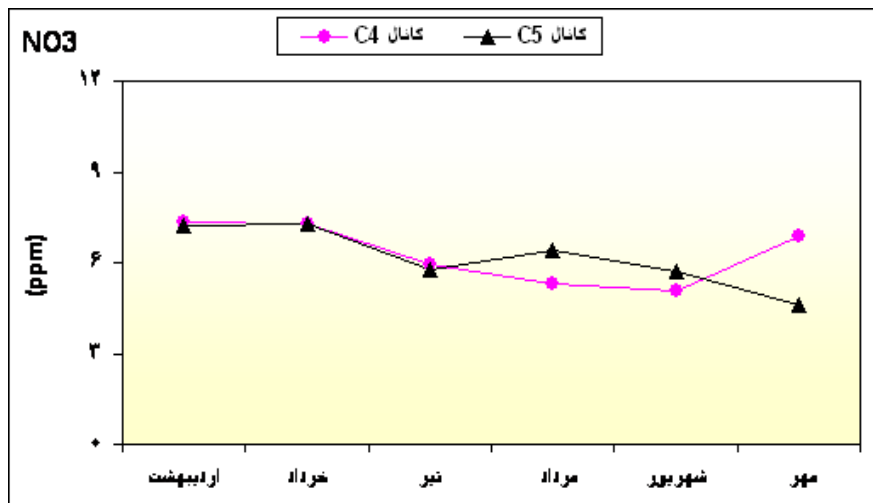

نمودار ۷- مقادیر شوری، سختی کل و قلیائیت در رودخانه بهمنشیر در موقعیت جزر و مد (۱۳۸۷)

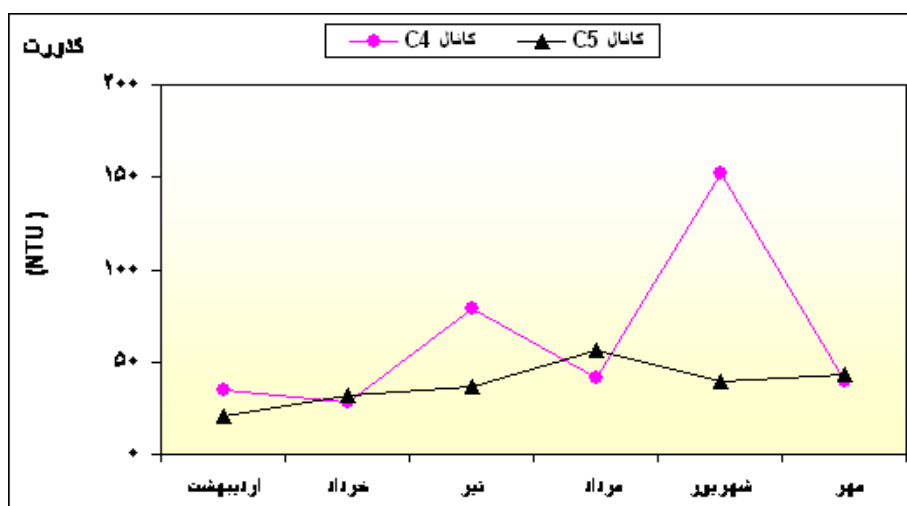
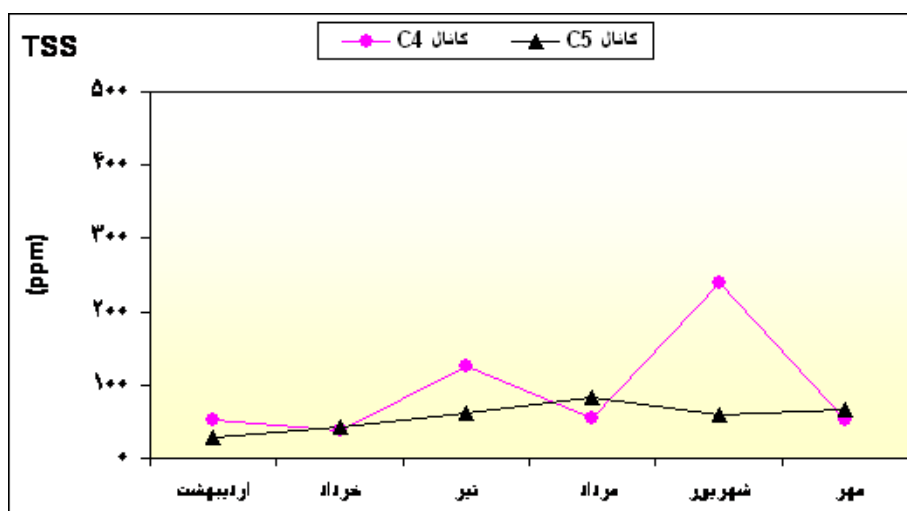
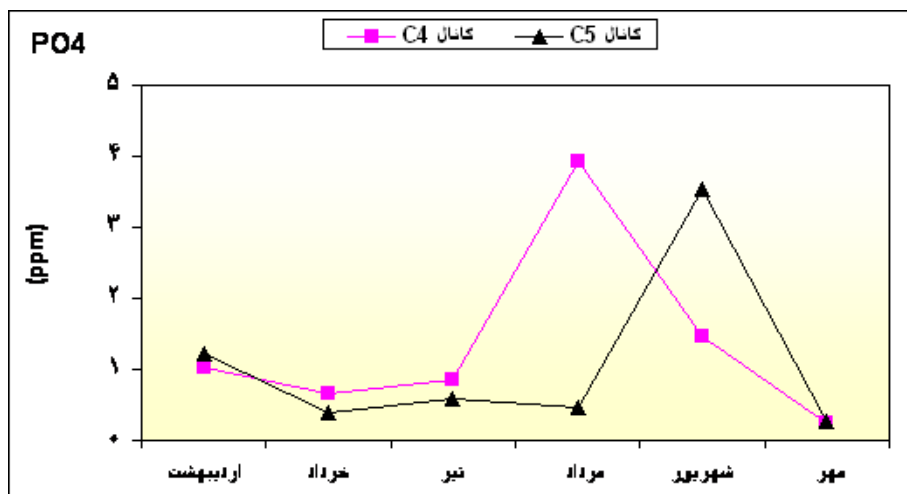

نمودار ۸- مقادیر DO، BOD5، pH در کانالهای آبرسانی C4 و C5 (۱۳۸۷)

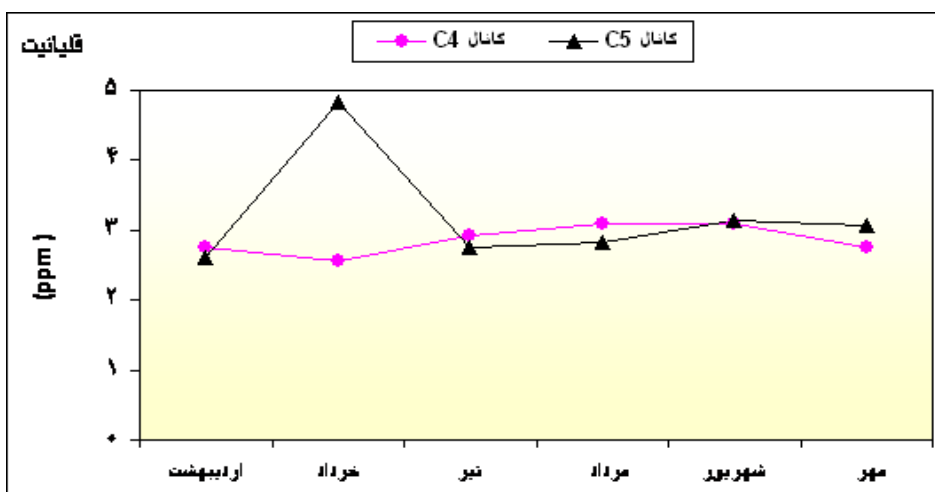
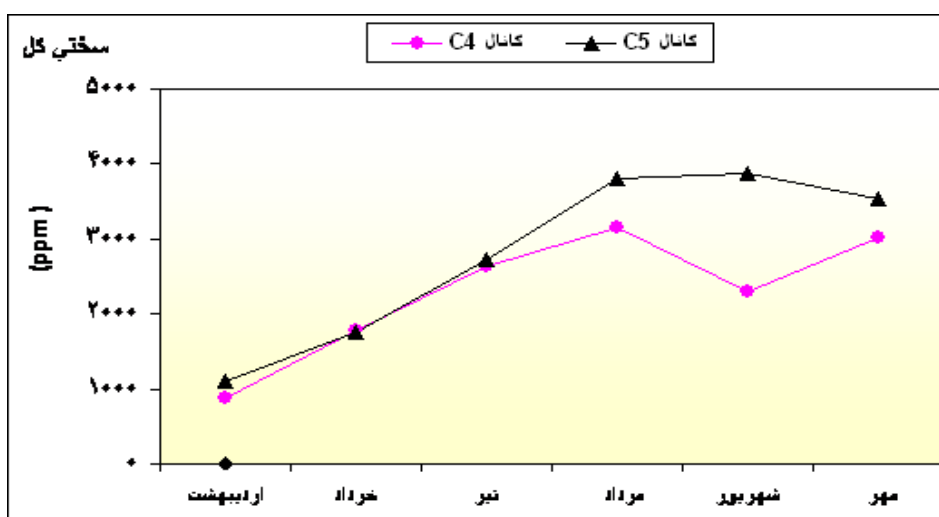
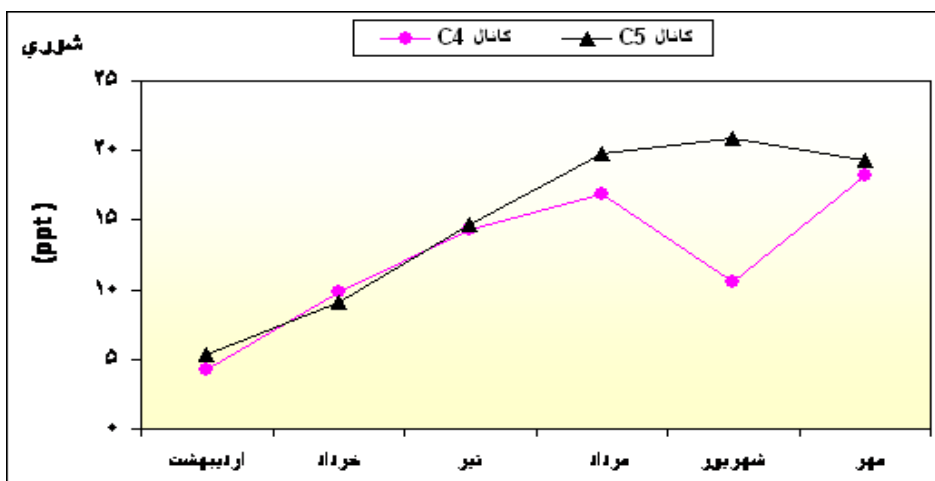

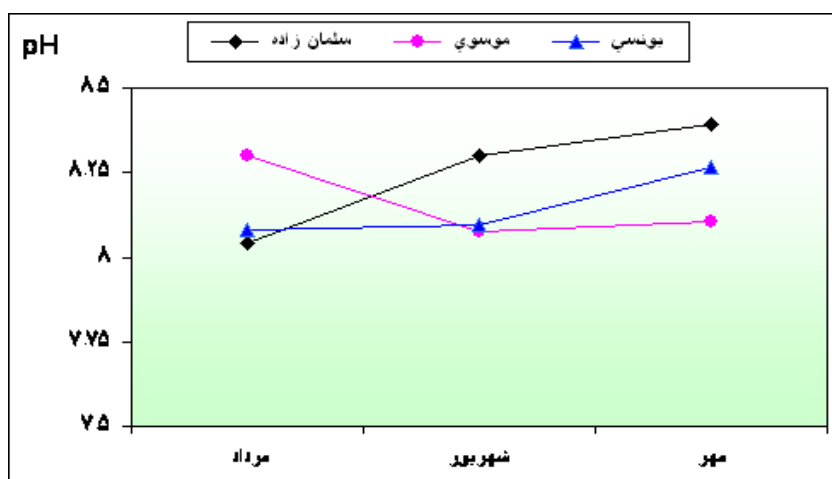
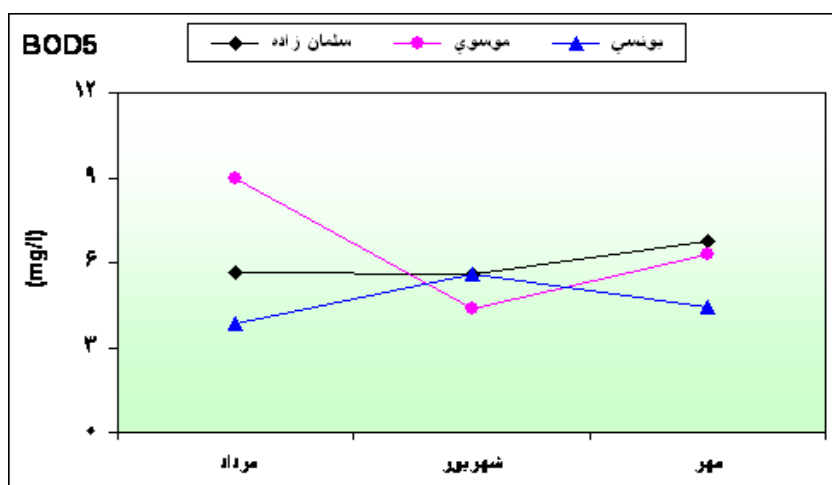
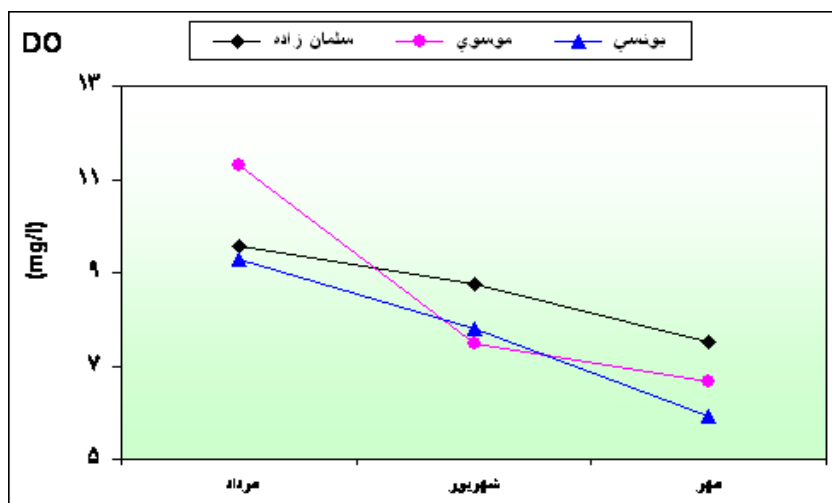
نمودار ۹- مقادیر NO₂، NO₃ و NH₃ در کانالهای آبرسانی C4 و C5 (۱۳۸۷)

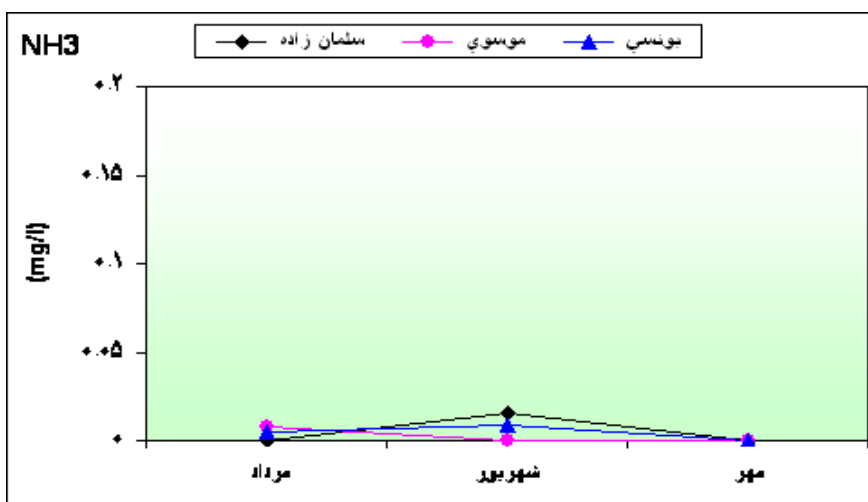
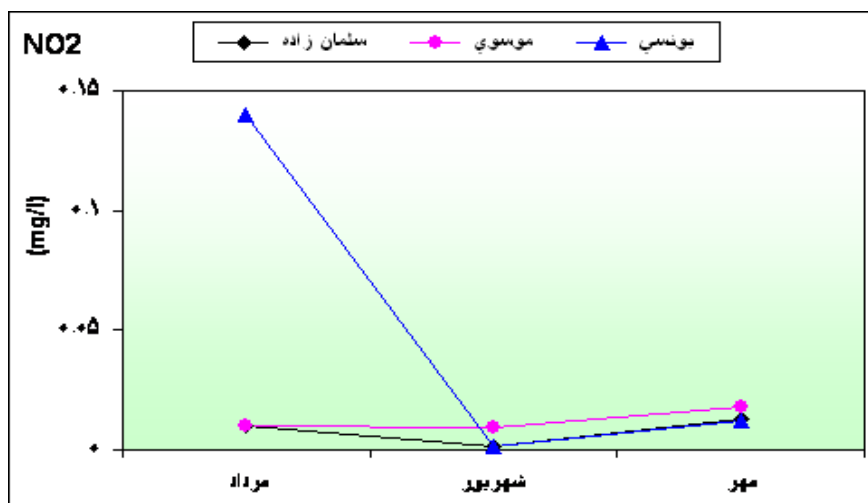
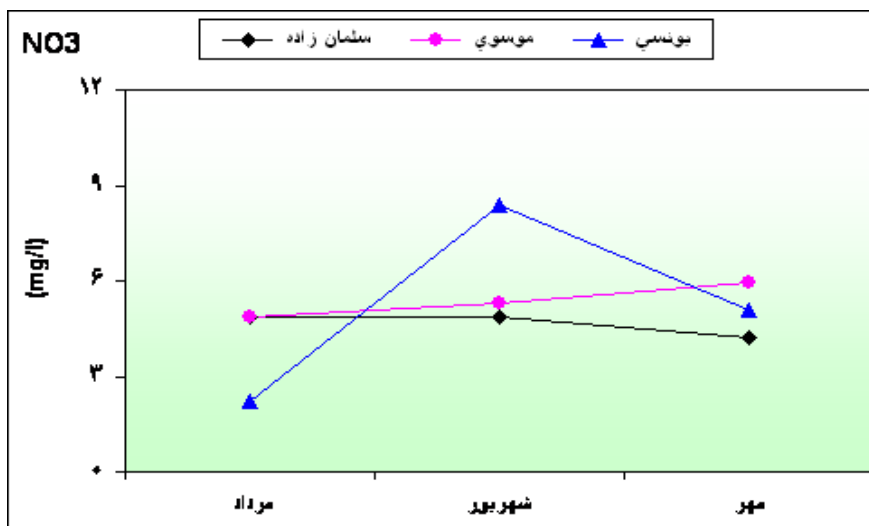
نمودار ۱۰- مقادیر PO4، TSS و کدورت در کانالهای آبرسانی C4، C5 (۱۳۸۷)

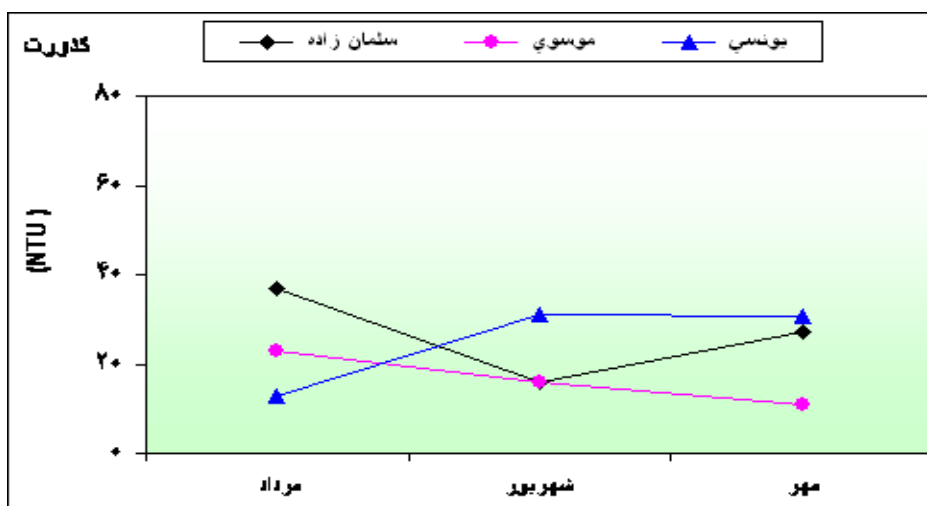
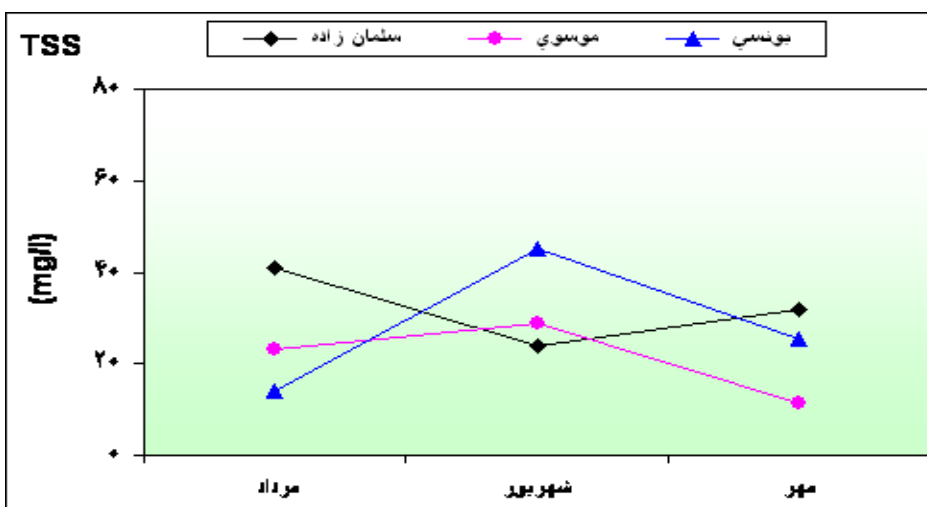
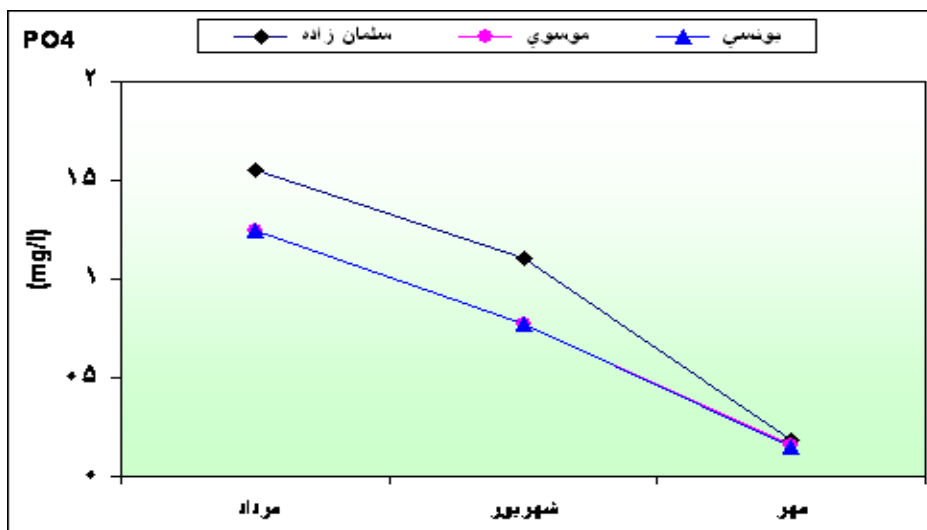
نمودار ۱۱- مقادیر شوری، سختی کل و قلیائیت در کانالهای آبرسانی C4 و C5 (۱۳۸۷)

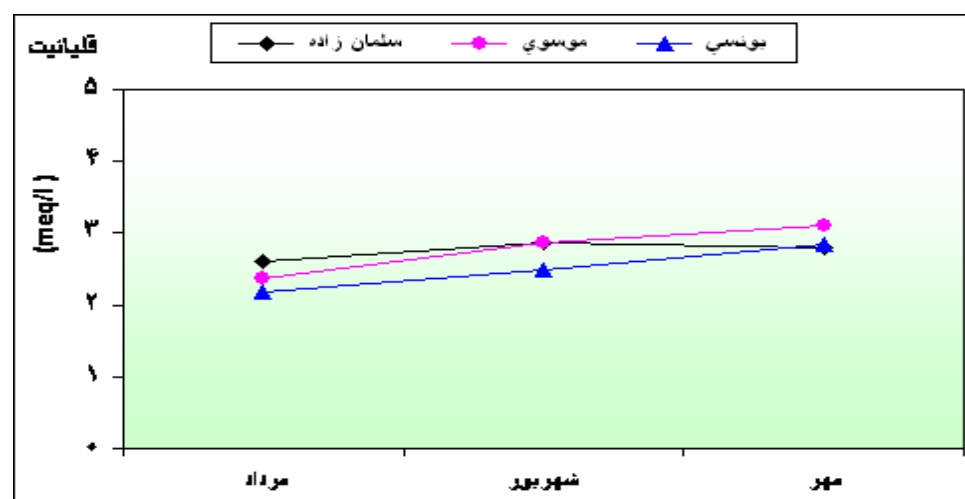
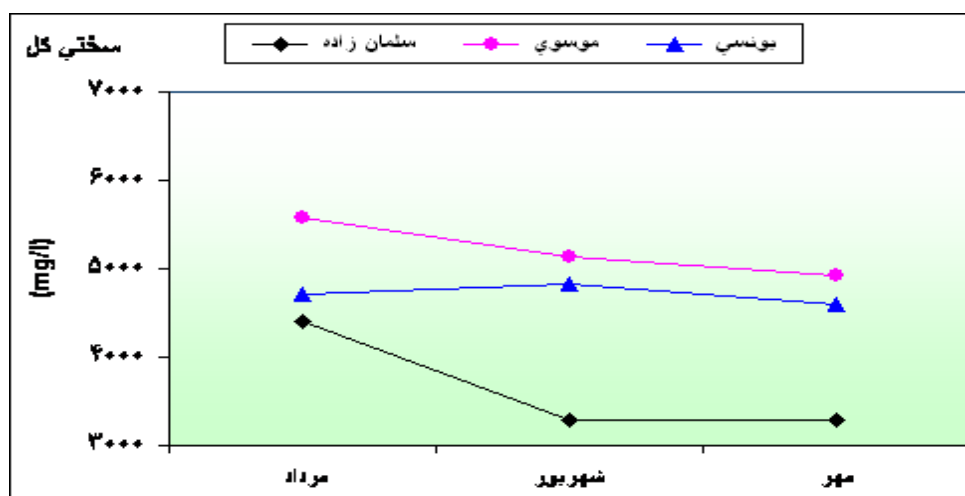
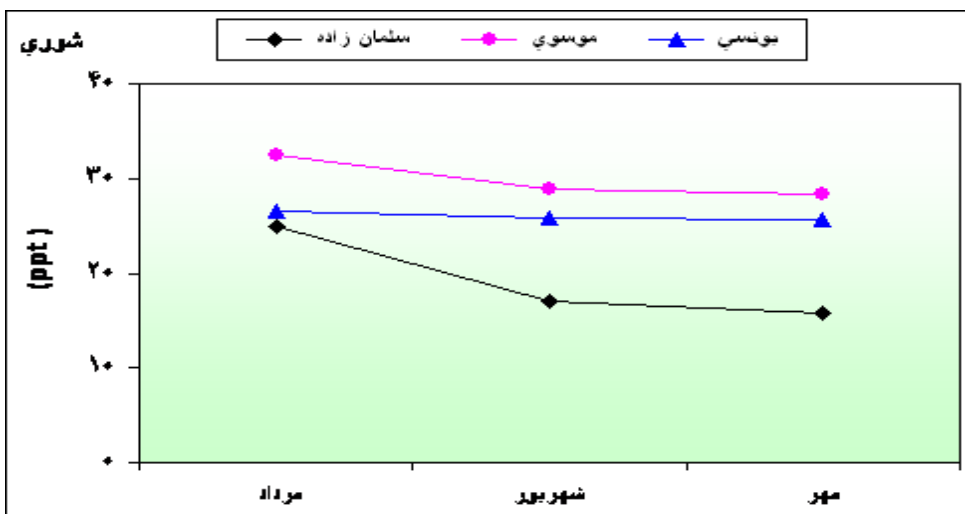
نمودار ۱۲- مقادیر DO، BOD5، pH در استخرهای مجاور کانال C4 (۱۳۸۷)

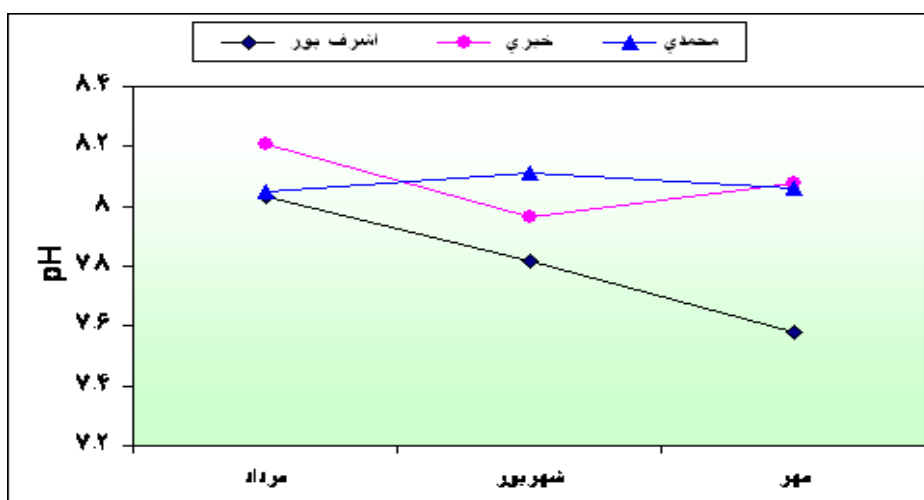
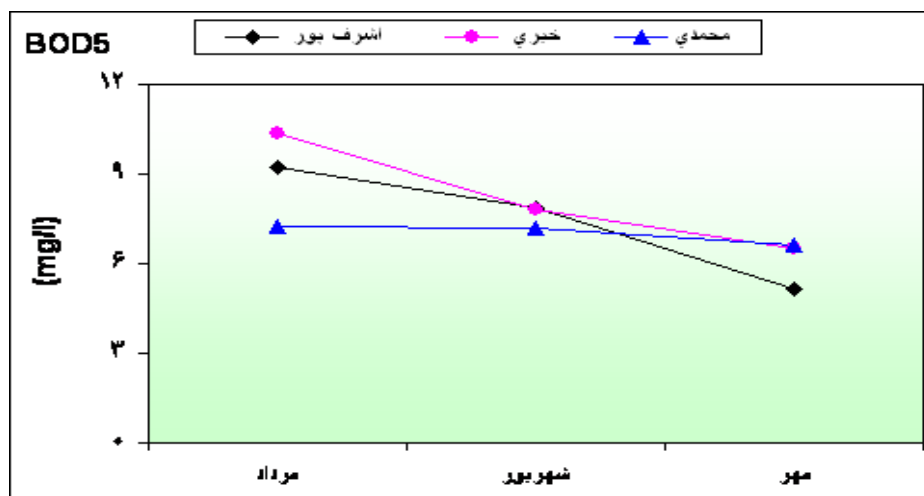
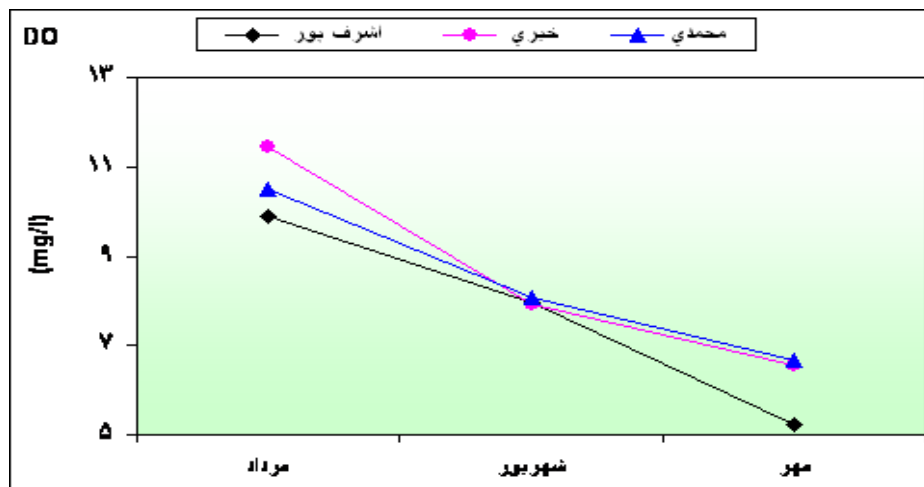
نمودار ۱۳- مقادیر NO₂، NO₃ و NH₃ در استخرهای مجاور کانال C4 (۱۳۸۷)

نمودار ۱۴- مقادیر PO4 ، TSS ، و کدورت در استخرهای مجاور کانال C4 (۱۳۸۷)

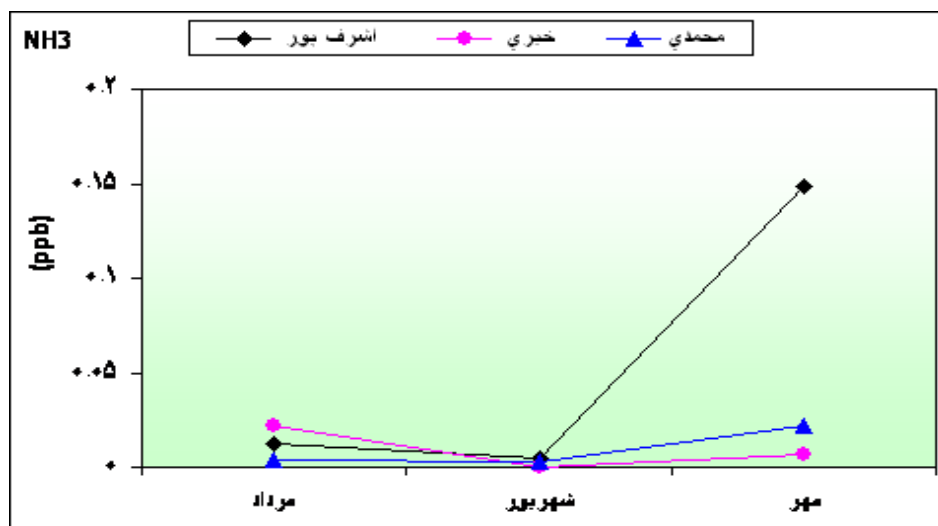
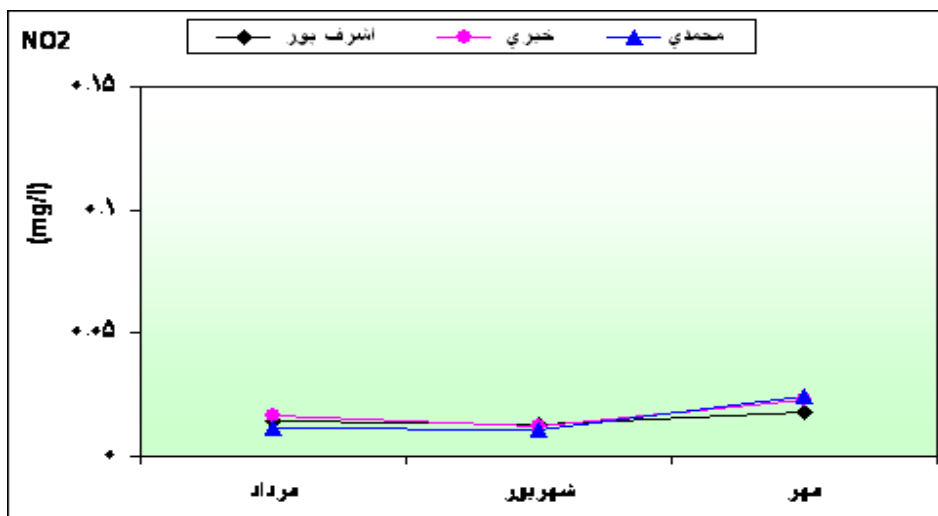
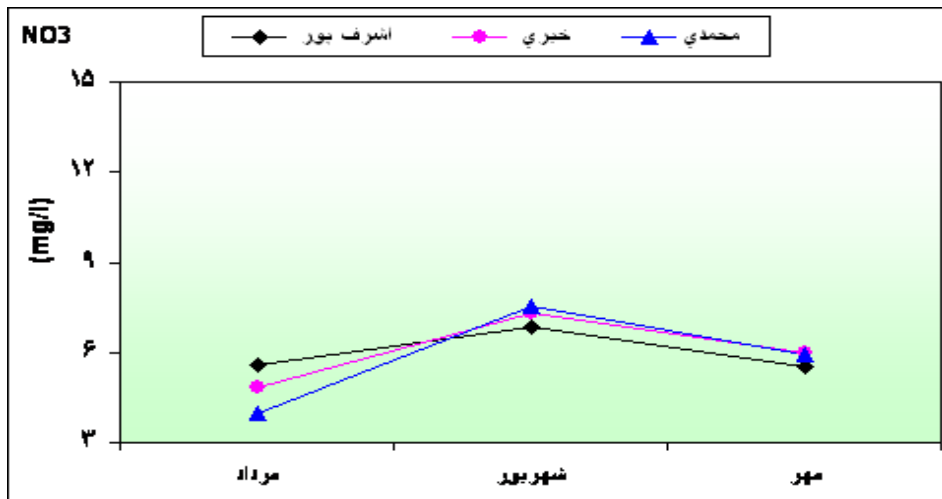

نمودار ۱۵- مقادیر شوری، سختی کل و قلیائیت در استخرهای مجاور کانال C4 (۱۳۸۷)

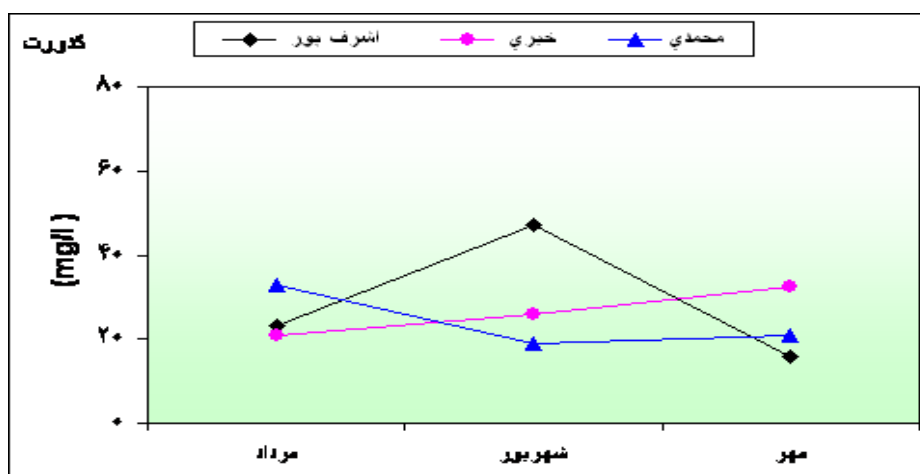
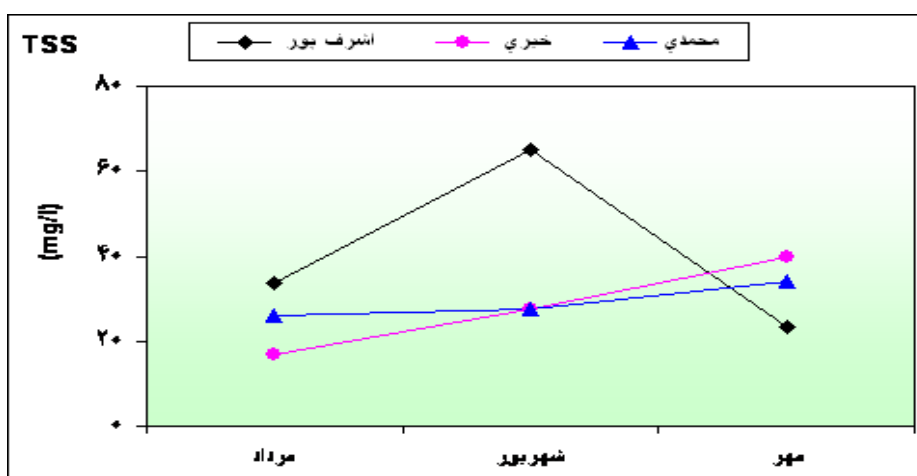
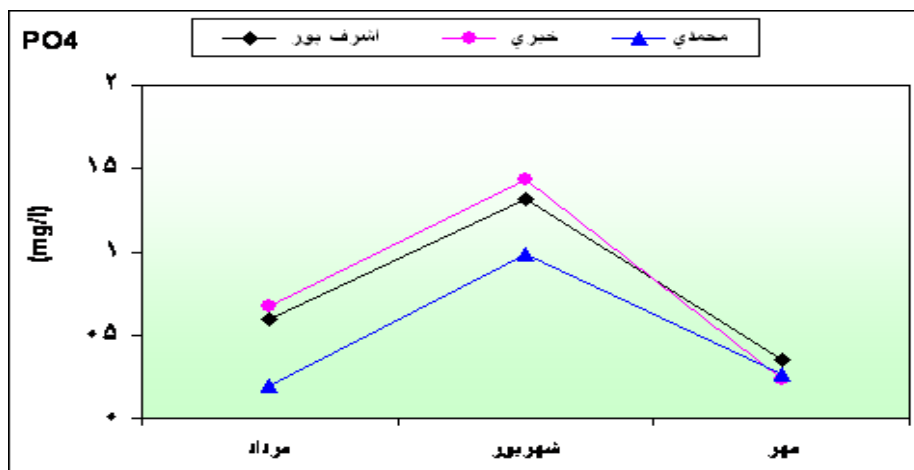

نمودار ۱۶- مقادیر DO، BOD5 و pH در استخرهای مجاور کانال C5 (۱۳۸۷)

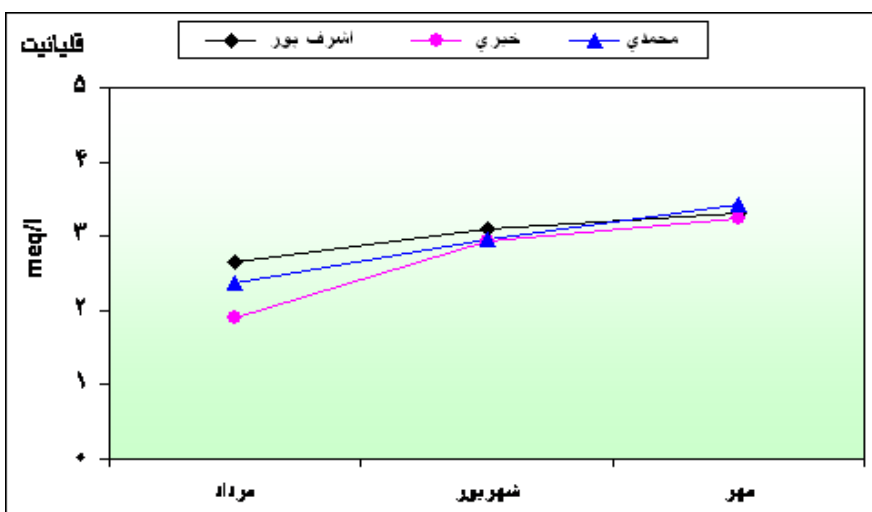
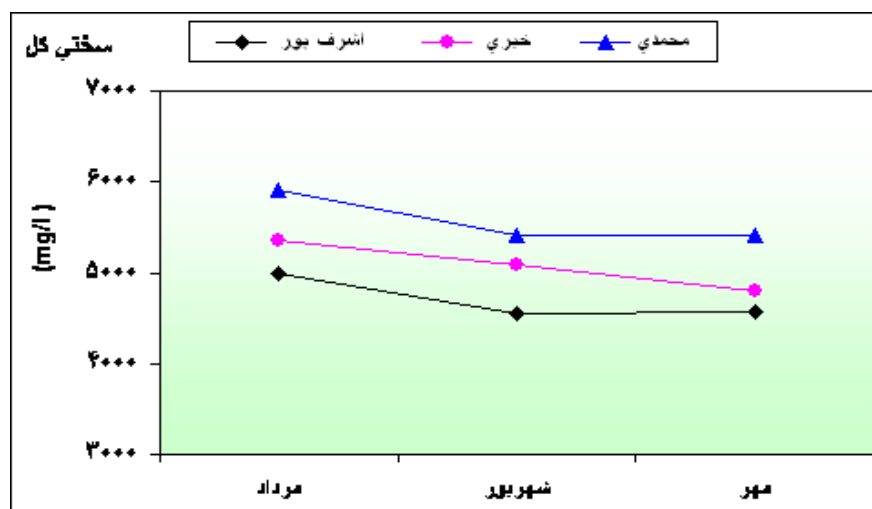
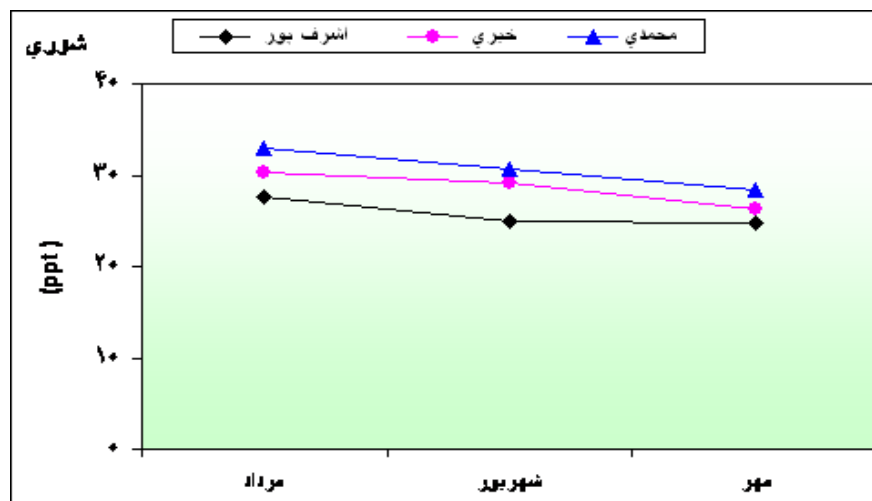

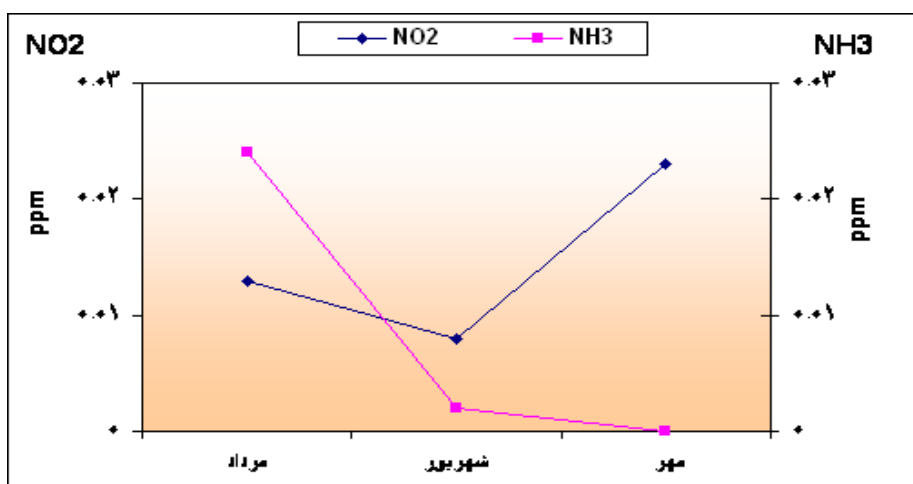
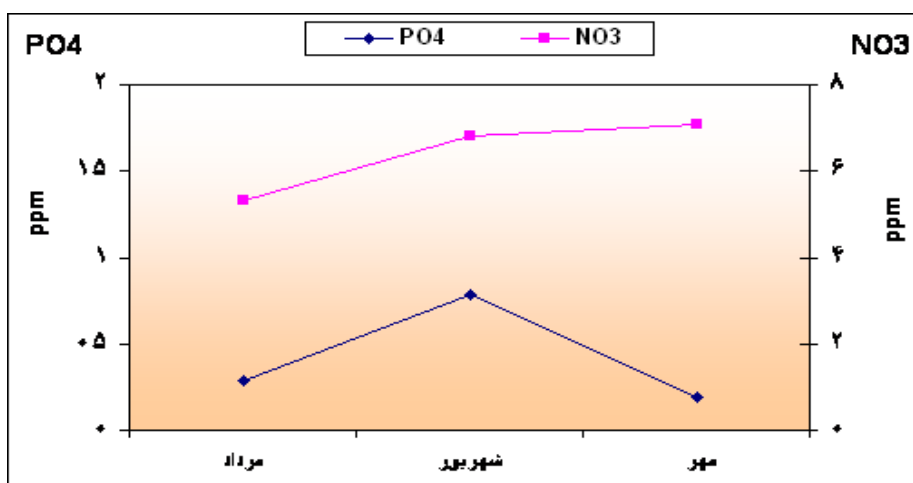
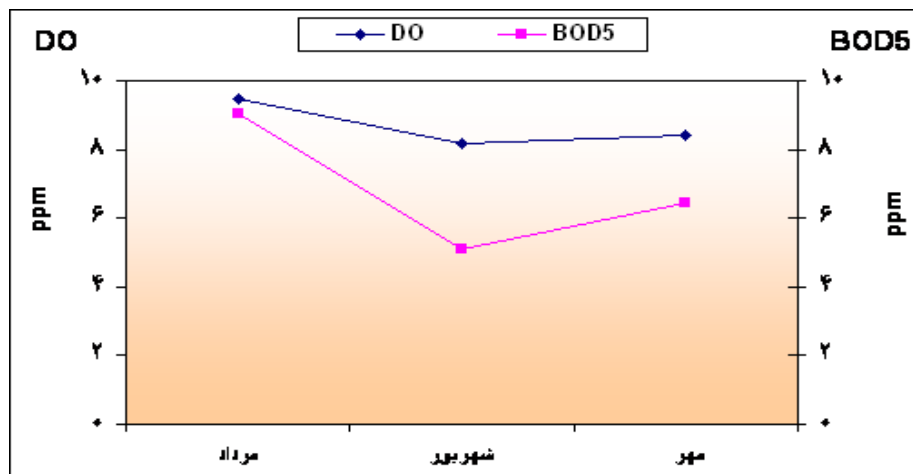
نمودار ۱۷ - مقادیر NO₂، NO₃ و NH₃ در استخرهای مجاور کانال C5 (۱۳۸۷)

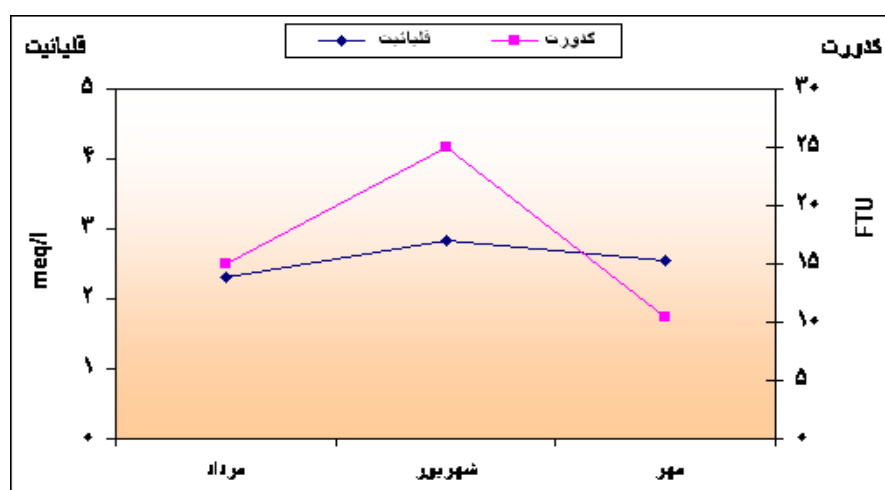
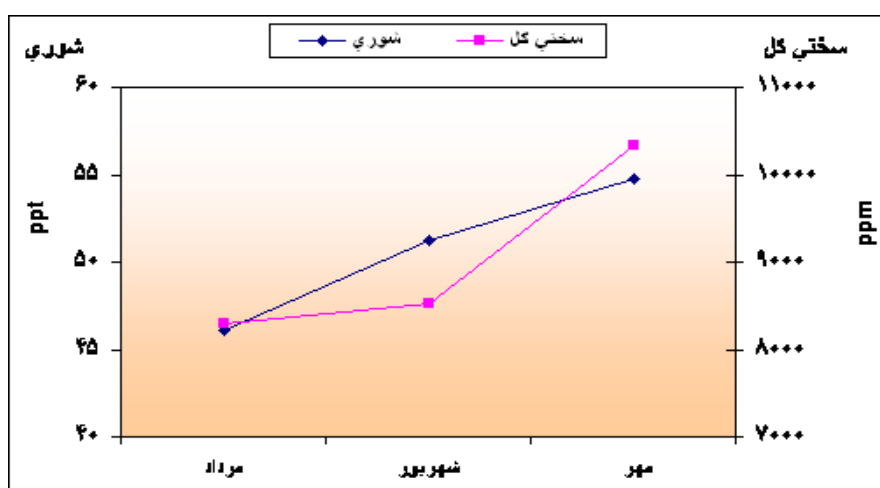
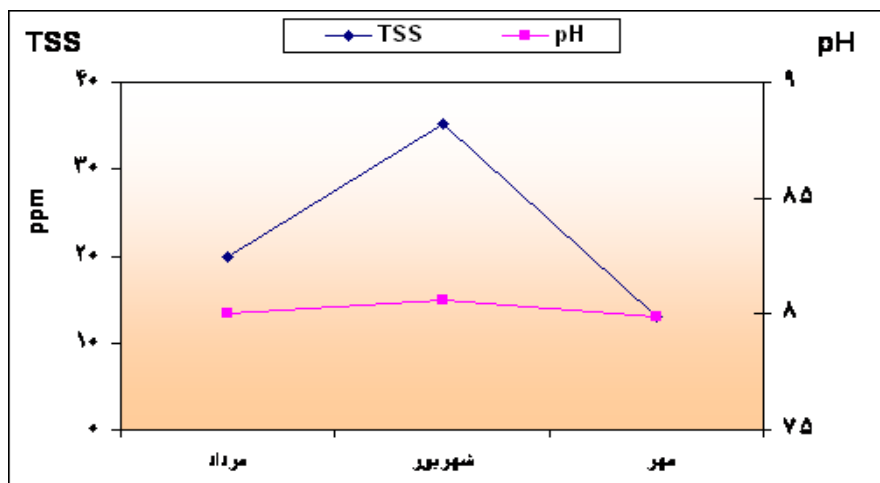
نمودار ۱۸- مقادیر PO4، TSS و کدورت در استخرهای مجاور کانال C5 (۱۳۸۲)

نمودار ۱۹- مقادیر شوری، سختی کل و قلیائیت در استخرهای مجاور کانال C5 (۱۳۸۷)

نمودار ۲۰- مقادیر DO، BOD5، PO4، NO3، NO2، NH3 در پساب خروجی از استخرهای پرورش میگو (۱۳۸۷)

نمودار ۲۱- مقادیر pH، TSS، شوری، سختی کل، کدورت و قلیائیت در پساب خروجی از استخرهای پرورشی میگو (۱۳۸۷)

روند تغییرات پارامترهای مختلف از رودخانه تا پساب

جهت بررسی روند تغییرات پارامترهای مختلف در ایستگاههای انتخابی از رودخانه بهمنشیر تا پساب، از فاکتورهای مورد بررسی در طول دوره سه ماهه پرورش میانگین گرفته شده و روند تغییرات این پارامترها در رودخانه، کانالهای آبرسانی، استخرهای پرورشی و پساب مورد مقایسه قرار گرفت در نمودارهای ۲۲ تا ۲۷ روند تغییرات پارامترهای مورد بررسی نمایش داده شده است. در جدول ۶ نتایج حاصل از آنالیز واریانس در ایستگاهها و ماههای مختلف نمونه براری ارائه گردید و پارامترهای که دارای اختلاف معنی دار آماری بوده‌اند به صورت رنگی نمایش داده شده‌اند.

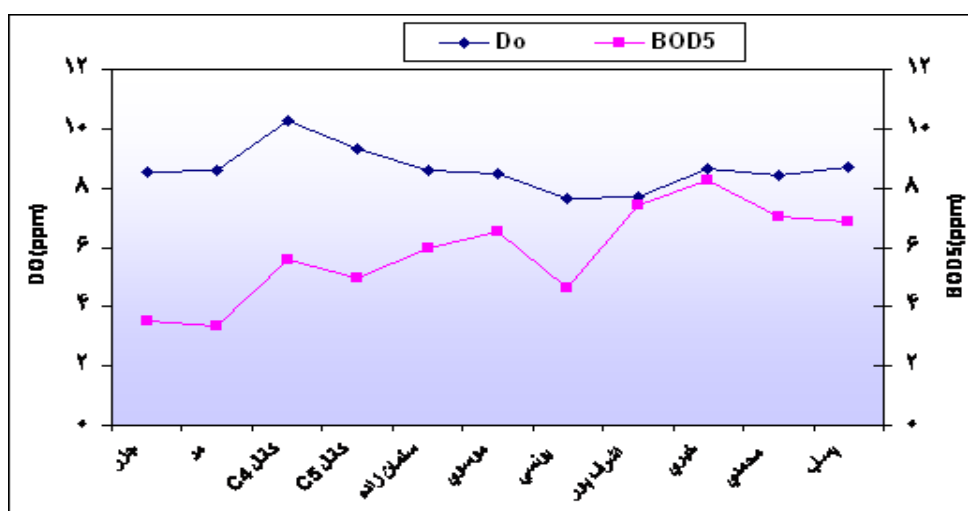
بیشترین میزان اکسیژن محلول در کانال C4 و کمترین میزان آن در استخر اشرف پور مشاهده شده است. نتایج آنالیز آماری مقادیر اکسیژن محلول بین ایستگاهها، اختلاف معنی داری را نشان نمی‌دهد ($P > 0.05$) همچنین کمترین میزان BOD_5 در رودخانه بهمنشیر و بیشترین میزان آن در استخر خیری اندازه‌گیری شده است (نمودار ۲۲). آنالیز واریانس بین مقادیر BOD_5 ، اختلاف معنی داری را بین ایستگاههای مختلف نشان می‌دهد ($P < 0.05$). مقادیر نترات اندازه‌گیری شده در ایستگاههای مختلف تغییرات زیادی را نشان نمی‌دهد ولی مقادیر فسفات از رودخانه تا پساب سیر نزولی داشته است (نمودار ۲۳). بیشترین و کمترین میزان نیتريت به ترتیب در کانال C5 و استخر اشرف پور و بیشترین و کمترین آمونیاک اندازه‌گیری شده به ترتیب در استخر اشرف پور و رودخانه بهمنشیر اندازه‌گیری شده است (نمودار ۲۴). نتایج آنالیز آماری در ایستگاههای مختلف اختلاف معنی داری را بین مقادیر نترات، نیتريت و آمونیاک نشان نمی‌دهد ($P > 0.05$).

مقادیر سختی کل نیز از رودخانه تا پساب با افزایش شوری سیر صعودی و مقادیر TSS و کدورت از رودخانه تا پساب سیر نزولی داشته‌اند (نمودارهای ۲۵، ۲۶ و ۲۷). نتایج آنالیز آماری بین مقادیر سختی کل، شوری، TSS و کدورت در ایستگاههای مختلف اختلاف معنی داری را نشان می‌دهد ($P < 0.05$).

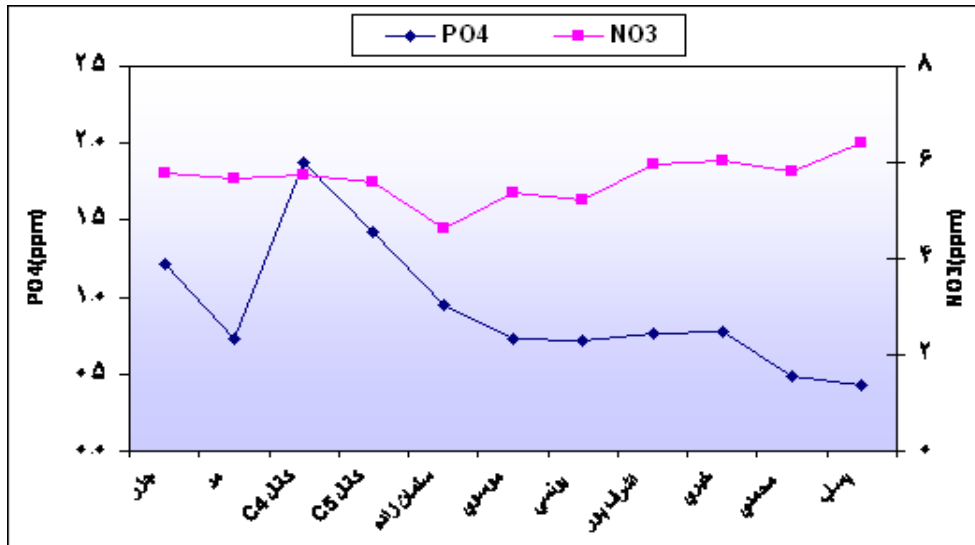
همچنین مقادیر قلیائیت در ایستگاههای مختلف نمونه‌برداری دارای تغییرات محسوسی نمی‌باشد (نمودار ۲۵). در نمودار ۲۷ روند تغییرات pH در ایستگاهها مختلف نمایش داده شده و نتایج حاصل از آنالیز واریانس بین مقادیر pH در ایستگاههای مختلف اختلاف معنی دار را نشان می‌دهد ($P < 0.05$).

جدول ۶- نتایج آنالیز واریانس در ایستگاهها و ماههای مختلف نمونه برای

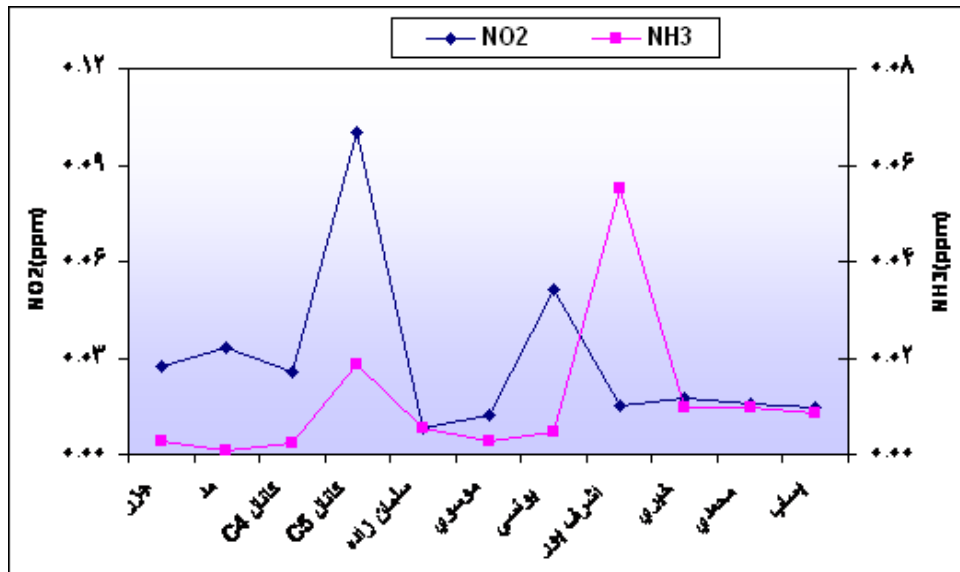
ماها (df=۲, ۳۰)		ایستگاهها (df=۱, ۲۲)		پارامتر
P-value	F	P-value	F	
۰/۰۰۱	۸/۳۶۸	۰/۸۸۳	۰/۴۸۲	DO
۰/۲۱۱	۱/۶۳۴	۰/۰۲۶	۲/۶۶	BOD ₅
۰/۹۸۷	۰/۰۱۲	۰/۰۰۴	۵/۵۴	pH
۰/۰۰۳۸	۶/۷۲	۰/۷۷۱	۰/۶۳۱	PO ₄
۰/۰۰۰۷	۹/۳۴۵	۰/۹۷۵	۰/۲۹۱	NO ₃
۰/۸۵۳	۰/۱۵۹	۰/۱۶۵	۱/۶۲۰	NO ₂
۰/۷۳۰	۰/۳۱۷	۰/۴۵۷	۱/۰۲۱	NH ₃
۰/۵۵۲	۰/۶۰۴	۰/۰۰۰۵	۵/۳۵۴	T.S.S
۰/۵۵۹	۰/۵۹۳	۰/۰۰۰۴۴	۵/۴۵۸	کدورت
۰/۷۴۳	۰/۲۲۹	۱/۳۸E ⁻¹⁰	۳۰/۴۴۲	شوری
۰/۷۷۱	۰/۲۶۱	۱/۰۴E ⁻¹⁰	۳۱/۳۰۶	سختی کل
۰/۰۰۲۹	۷/۱۱	۰/۲۴۴	۱/۳۹۸	قلیائیت تام

نمودار ۲۲- روند تغییرات میانگین BOD₅، DO در ایستگاههای مختلف نمونه برداری (۱۳۸۷)

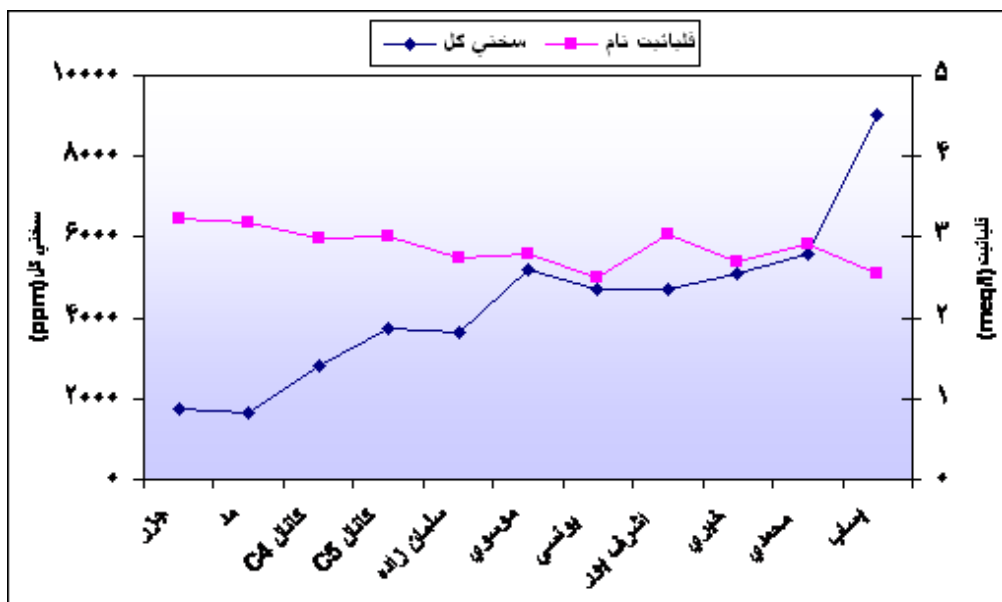

نمودار ۲۳- روند تغییرات میانگین PO4، NO3، در ایستگاههای مختلف نمونه برداری (۱۳۸۷)

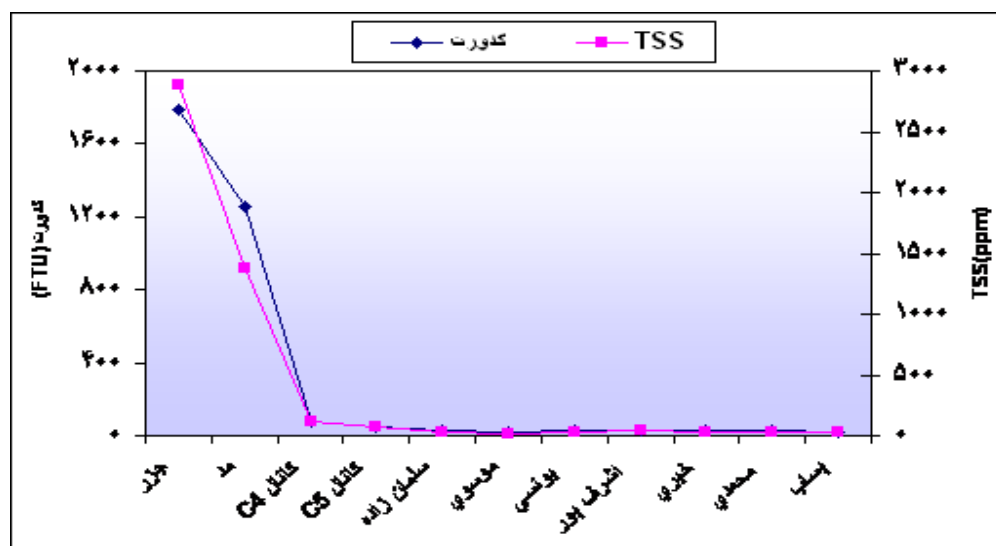

نمودار ۲۴- روند تغییرات میانگین NO2 و NH3 در ایستگاههای مختلف نمونه برداری (۱۳۸۷)

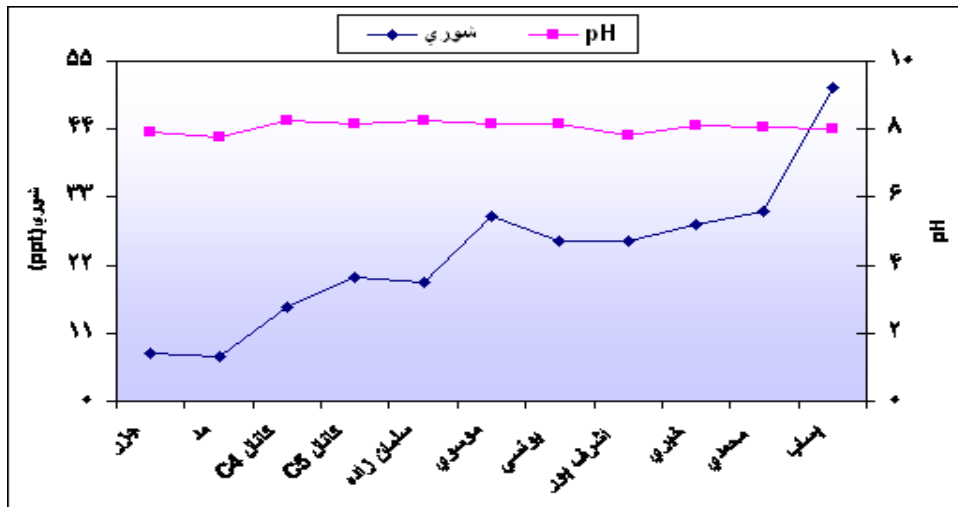

نمودار ۲۵- روند تغییرات میانگین سختی کل و قلیائیت در ایستگاههای مختلف نمونه برداری (۱۳۸۷)

نمودار ۲۶- روند تغییرات میانگین کدورت و TSS در ایستگاههای مختلف نمونه برداری (۱۳۸۷)

نمودار ۲۷- روند تغییرات میانگین شوری و pH در ایستگاههای مختلف نمونه برداری (۱۳۸۷)

۳-۲- فلزات سنگین

نتایج مقادیر فلزات سنگین در دو ایستگاه رودخانه بهمنشیر از اردیبهشت تا مهر ماه سال ۱۳۸۷ در جدول ۷ ارائه شده است:

جدول ۷- مقادیر فلزات سنگین در دو ایستگاه رودخانه بهمنشیر در سال ۱۳۸۷ (ppb)

Hg	Pb	Ni	Cu	Zn	Co	Cd	شماره ایستگاه	
ND	۲۳/۵۵	۴۹/۷۶	۱۴/۲۳	۵۵/۸۹	۸/۴۲	۲/۱۲	۱	اردیبهشت
ND	۲۱/۱۲	۵۲/۲۴	۱۲/۸۹	۶۰/۴۸	۷/۷۵	۲/۸۵	۲	
۰/۳۵۵	۱۹/۸۴	۷۱/۲۳	۱۹/۷۳	۵۷/۹۲	۸/۳۶	۱/۴۶	۱	خرداد
۰/۴۹۶	۲۳/۴۲	۶۸/۵۹	۱۸/۲۶	۶۴/۸۵	۹/۸۵	۱/۹۸	۲	
۰/۱۲۳	۲۰/۱۸	۶۰/۰۶	۱۶/۷۲	۴۲/۱	۸/۴۹	۲/۲۹	۱	تیر
۰/۱۵۶	۱۹/۰۵	۵۸/۲۳	۱۵/۵	۴۵/۷۲	۹/۱۲	۲/۰۹	۲	
ND	۲۰/۴۱	۵۲/۱۲	۱۹/۰۶	۴۱/۳۱	۱۱/۲۳	۲/۰۵	۱	مرداد
ND	۲۷/۴۷	۶۲/۱۴	۲۱/۳۸	۴۲/۹۸	۹/۸۲	۱/۸۲	۲	
ND	۲۲/۰۵	۴۹/۷۵	۱۸/۴۱	۳۲/۹	۷/۶۷	۲/۵۶	۱	شهریور
ND	۲۴/۶۲	۵۶/۱۳	۱۹/۷۶	۳۷/۶۵	۸/۸۲	۲/۷۳	۲	
۰/۱۷۳	۲۴/۰۹	۵۲/۲۷	۱۷/۵۳	۴۷/۶۹	۷/۹۹	۲/۰۸	۱	مهر
۰/۱۴۵	۲۱/۳۶	۵۸/۴۹	۱۹/۳۷	۴۹/۳۷	۸/۱۵	۲/۱۳	۲	

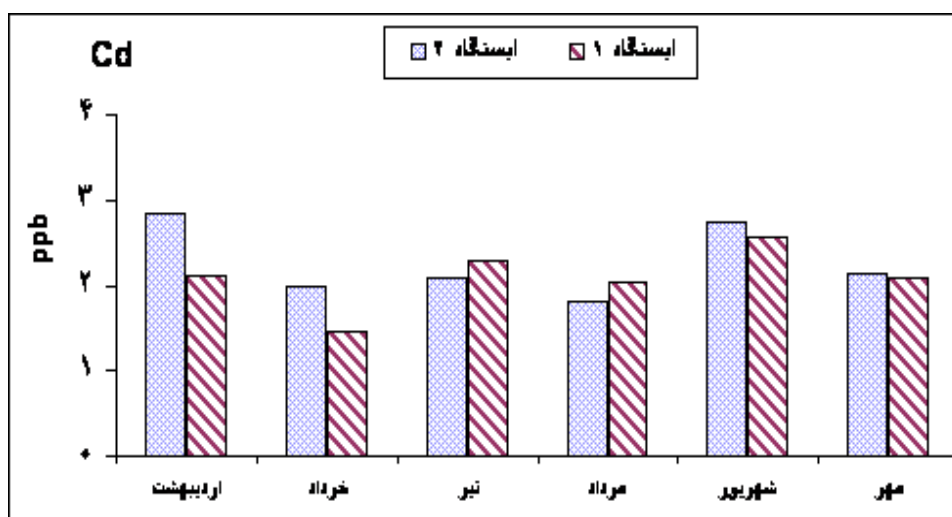
طبق جدول ۷ مقادیر جیوه در مرداد و شهریور ماه در حد غیر قابل اندازه گیری (non detect) بوده است.

همچنین مقادیر برخی از پارامترهای آماری در جدول ۸ ارائه گردیده است.

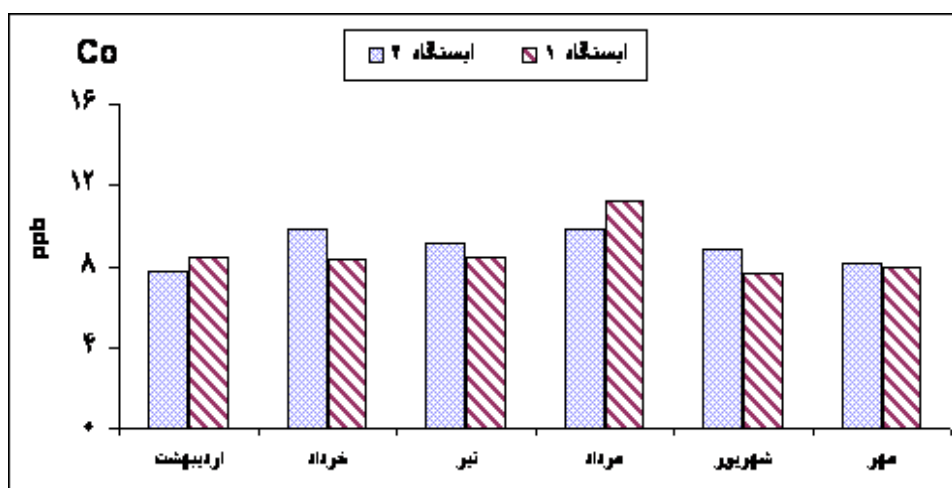
جدول ۸- مقادیر میانگین، دامنه و انحراف معیار فلزات سنگین در دو ایستگاه رودخانه بهمنشیر ۱۳۸۷ (ppb)

Hg	Pb	Ni	Cu	Zn	Co	Cd	
۰/۴۹۶	۲۷/۴۷	۷۱/۲۳	۲۱/۳۸	۶۴/۸۵	۱۱/۲۳	۲/۸۵	حداکثر
۰/۱۲۳	۱۹/۰۶	۴۹/۷۵	۱۲/۸۹	۳۲/۹	۷/۶۷	۱/۴۶	حداقل
۰/۲۴۱	۲۲/۲۶	۵۷/۵۹	۱۷/۷۴	۴۸/۲۴	۸/۸۱	۲/۱۸	میانگین
۰/۱۵	۲/۴۳	۷/۰۵	۲/۴۹	۹/۷۵	۱/۰۵	۰/۳۹	انحراف معیار

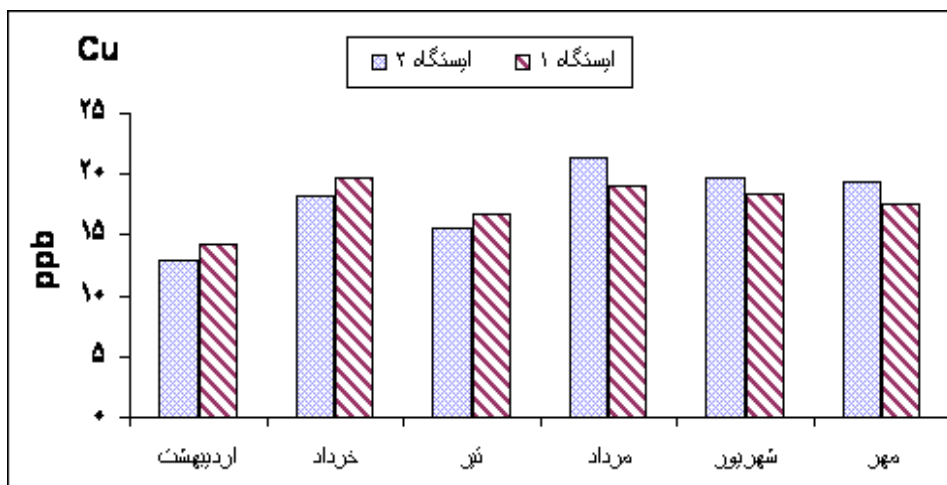
در زیر نمودارهای مربوط به فلزات سنگین در دو ایستگاه رودخانه بهمنشیر رسم گردیده است.

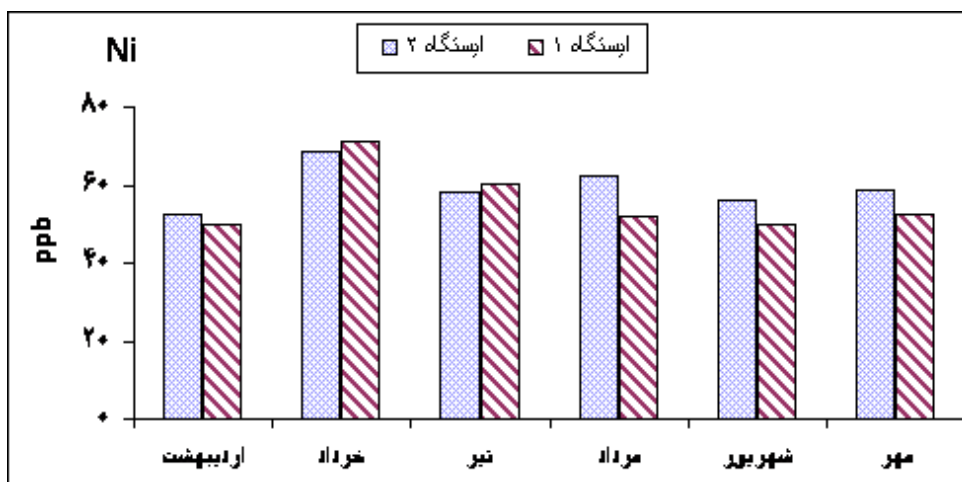
نمودار ۲۸- مقادیر کادمیم در آب دو ایستگاه انتخابی بر روی رودخانه بهمنشیر (۱۳۸۷)

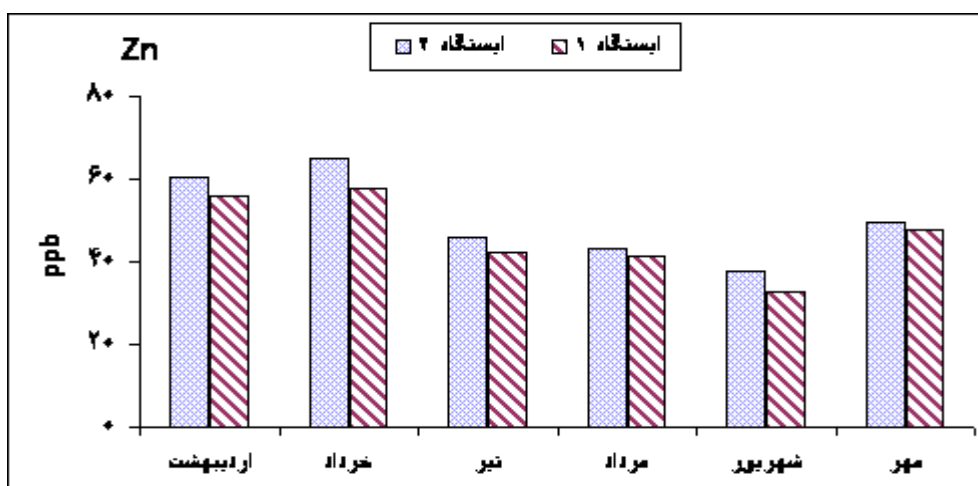
نمودار ۲۹- مقادیر کبالت در آب دو ایستگاه انتخابی بر روی رودخانه بهمنشیر (۱۳۸۷)

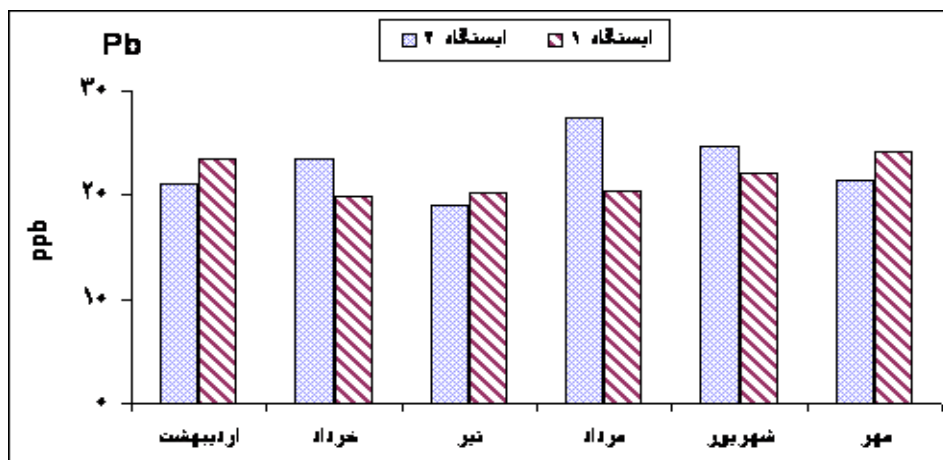
نمودار ۳۰- مقادیر مس در آب دو ایستگاه انتخابی بر روی رودخانه بهمنشیر (۱۳۸۷)

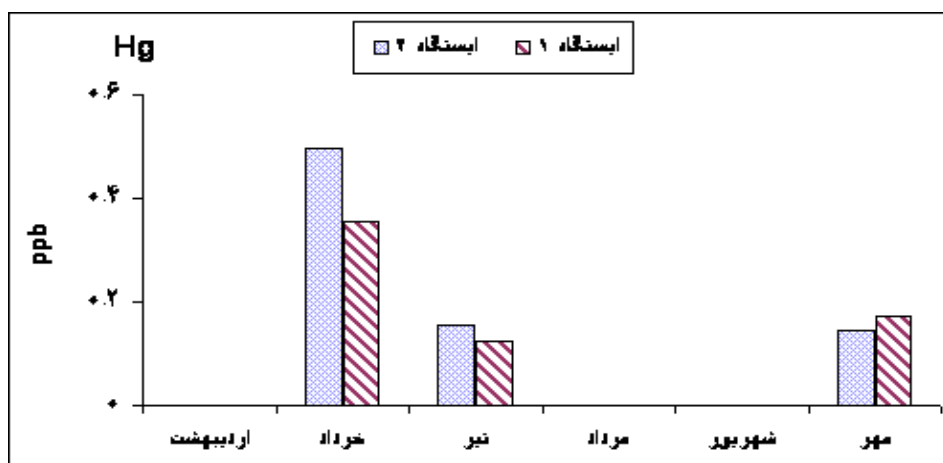
نمودار ۳۱- مقادیر نیکل در آب دو ایستگاه انتخابی بر روی رودخانه بهمنشیر (۱۳۸۷)

نمودار ۳۲- مقادیر روی در آب دو ایستگاه انتخابی بر روی رودخانه بهمنشیر (۱۳۸۷)

نمودار ۳۳- مقادیر سرب در آب دو ایستگاه انتخابی بر روی رودخانه بهمنشیر (۱۳۸۷)

نمودار ۳۴- مقادیر جیوه در آب دو ایستگاه انتخابی بر روی رودخانه بهمنشیر (۱۳۸۷)

چنانچه مشاهده می شود مقادیر روی در ماههای بررسی شده در ایستگاه ۱ بیشتر از ایستگاه ۲ بوده است و مقادیر جیوه، روی و نیکل در خرداد ماه از سایر ماهها بیشتر می باشد.

بررسی آماری داده ها بر اساس نتایج حاصل از نرم افزار minitab نشان می دهد که به غیر از روی، مقادیر سایر پارامترها در دو ایستگاه بررسی شده دارای اختلاف معنی دار نمی باشند. مقادیر روی در ایستگاه ۱ با میانگین ۵۰/۱۷ بیشتر از ایستگاه ۲ با میانگین ۴۶/۳۸ بوده است.

در جدول ۹ نتایج آماری حاصل از تست t ارائه شده است:

جدول ۹- مقادیر T و P حاصل از t-test داده‌ها در دو ایستگاه رودخانه بهمشیر (۱۳۸۷)

پارامتر	T-value	P-value
Cd	۱/۱	۰/۳۲۲
Zn	۴/۷۰	۰/۰۰۵
Co	۰/۵	۰/۶۳۹
Pb	۰/۷۳	۰/۵۰۱
Cu	۰/۳۴	۰/۷۴۷
Hg	۰/۹۸	۰/۴۲۸
Ni	۱/۶۸	۰/۱۵۳

۳-۳- پلانکتون‌های گیاهی و جانوری

الف- فیتوپلانکتون

نتایج حاصل از بررسی فیتوپلانکتون‌ها نشان می‌دهد که در دو ایستگاه مورد مطالعه در رودخانه بهمشیر، دیاتومه‌ها گروه غالب بوده‌اند و بیشترین فراوانی در اردیبهشت ماه مشاهده شده است (نمودار ۳۵). در جداول ۱۰ و ۱۱ لیست گونه‌های فیتوپلانکتونی شناسایی شده در دو ایستگاه انتخابی بر روی رودخانه بهمشیر ارائه شده است. بررسی شاخص‌های تنوع اختلاف چندانی را از نظر فراوانی و تنوع گونه‌ها در ایستگاه‌های ۱ و ۲ نشان نمی‌دهند (جدول ۱۲).

جدول ۱۰- چک لیست گونه های فیتو پلانکتونی شناسایی شده در ایستگاه یک رودخانه بهمنشیر ۱۳۸۷

ایستگاه یک (تعداد در لیتر)	اردیبهشت	خرداد	تیر	مرداد	شهریور	مهر
Coscinodiscus	۳۱۲/۵	۲۰۰	۱۲۵	۱۶۲/۵	۱۱۵۰	۳۷۵
Nitzschia	۰	۰	۱۰۰	۱۰۰	۰	۰
Stephanodiscus	۹۰۰	۹۷۵	۵۰	۵۱۲/۵	۰	۴۷۵
Rhizosolenia	۶۲/۵	۵۰	۱۰۰	۷۵	۰	۰
Thalassionema	۳۰۰	۰	۰	۰	۰	۰
Navicula	۴۵۰	۱۷۵	۵۰	۱۱۲/۵	۰	۰
Bidduphia	۱۵۰	۷۵	۴۰۰	۲۳۷/۵	۰	۰
Chaetoceros	۰	۲۰۰	۰	۲۰۰	۰	۰
Campylodiscus	۰	۰	۴۵۰	۴۵۰	۰	۰
Eucampia	۰	۰	۵۰	۵۰	۰	۰

Diatoma

جدول ۱۱- چک لیست گونه های فیتو پلانکتونی شناسایی شده در ایستگاه دو رودخانه بهمنشیر ۱۳۸۷

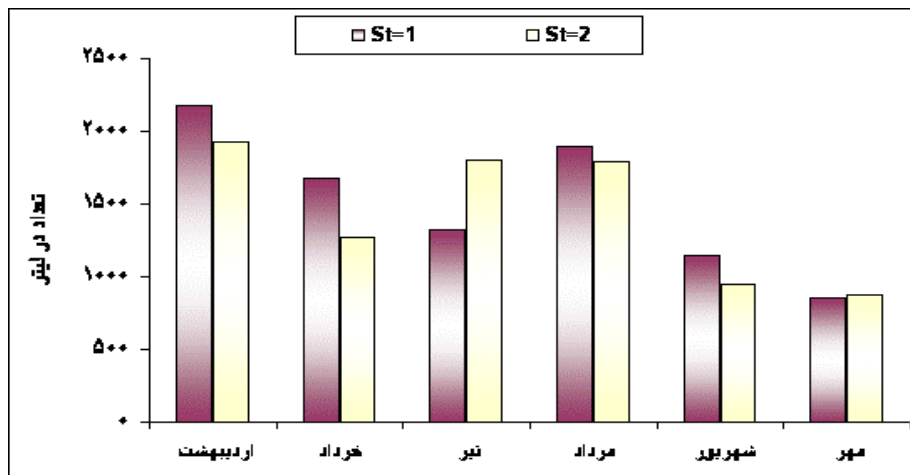
ایستگاه دو (تعداد در لیتر)	اردیبهشت	خرداد	تیر	مرداد	شهریور	مهر
Coscinodiscus	۵۷۵	۲۵۰	۲۰۰	۲۲۵	۹۵۰	۵۲۵
Nitzschia	۰	۰	۵۰	۵۰	۰	۰
Stephanodiscus	۳۰۰	۵۰۰	۳۰۰	۴۰۰	۰	۳۰۰
Rhizosolenia	۰	۵۰	۵۰	۵۰	۰	۰
Thalassionema	۸۵۰	۰	۰	۰	۰	۰
Navicula	۵۰	۷۵	۱۰۰	۸۷/۵	۰	۰
Bidduphia	۰	۵۰	۴۵۰	۲۵۰	۰	۵۰
Chaetoceros	۰	۳۰۰	۰	۳۰۰	۰	۰
Eucampia	۰	۵۰	۵۰۰	۲۷۵	۰	۰
Guinardia	۵۰	۰	۰	۰	۰	۰
Dinophysis	۵۰	۰	۵۰	۵۰	۰	۰
Ceratium	۵۰	۰	۱۰۰	۱۰۰	۰	۰

Diatoma

Dinoflagella

جدول ۱۲- نتایج شاخص تنوع فیتو پلانکتونی بین دو ایستگاه مطالعه شده در روی رودخانه بهمشیر

شاخص	ایستگاه ۱	ایستگاه ۲
Evenness	۰/۸۱	۰/۸۰
Shannon-Wiener	۱/۸۷	۲
Richness	۱۰	۱۲
Total Numbers	۹۰۷۵	۸۶۱۲/۵

نمودار ۳۵- تغییرات ماهانه فراوانی کل فیتو پلانکتونها در دو ایستگاه رودخانه بهمشیر (۱۳۸۷)

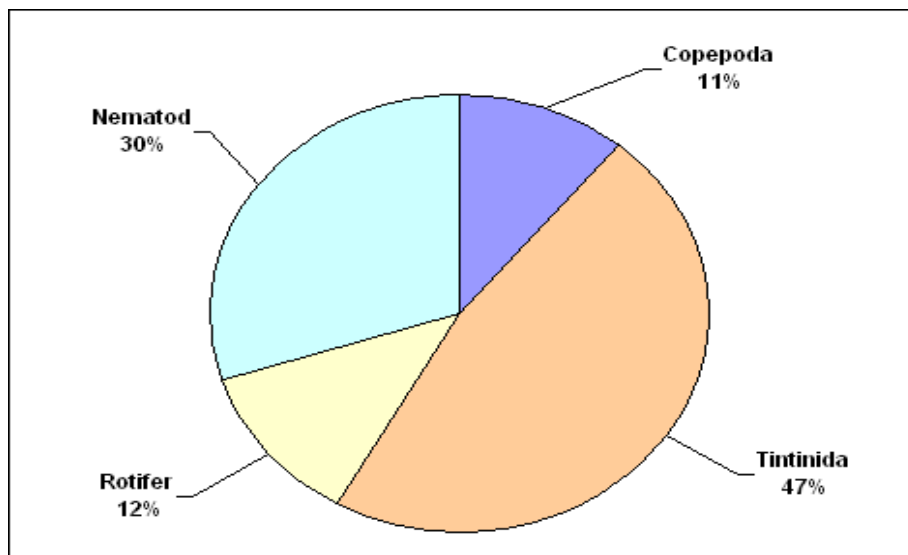
ب- زئو پلانکتون

در بخش زئوپلانکتون ها به دلیل تشابه دو ایستگاه مورد مطالعه در رودخانه بهمشیر، از نظر تنوع و فراوانی گونه‌های شناسایی شده، میانگین دو ایستگاه ارائه شده است. گروه‌های زئوپلانکتون شناسایی شده از کپه پودا، روتیفرها و پروتوزوآها خصوصاً رده tintinidae بوده است. بیشترین درصد فراوانی به گروه مژه دار تینتینید و لارو نماتود اختصاص داشته است (نمودار ۳۶).

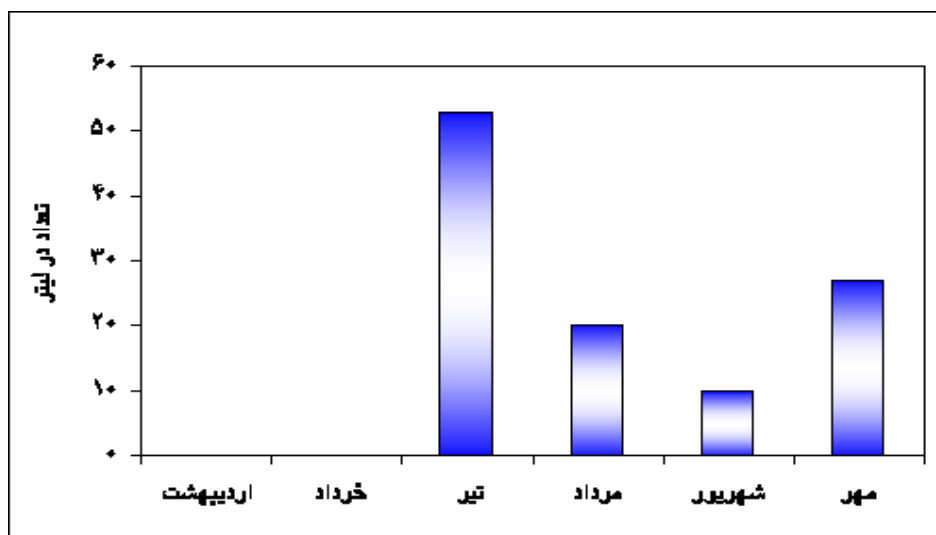
در نمونه‌های شناسایی شده از پاروپایان (کپه پودا) جنسهای *Oithona*، *Eucalanus* و *Corycaeus* به همراه مراحل *naplius* و *copepodit*، از روتیفرها جنس‌های *Brachinous* و *Keratella* و از *Tintinida* ها جنس‌های *Favella*، *Ttintinopsis* و *Condeliopsis* نمونه‌های شناسایی شده بوده‌اند. در ایستگاه مطالعه شده در منطقه چوئیده رودخانه بهمشیر در تمامی ماهها فراوانی بسیار اندک زئوپلانکتون‌ها تغییر محسوسی نداشته و در ماههای

اردیبهشت و خرداد زئوپلانکتونی مشاهده نشده است. بیشترین فراوانی با تعداد ۵۲ زئو در لیتر در ماه تیر مشاهده شده است (نمودار ۳۷).

نمودار ۳۶- درصد فراوانی زئوپلانکتون‌های شناسایی شده در رودخانه بهمنشیر ۱۳۸۷

نمودار ۳۷- تغییرات ماهانه فراوانی زئوپلانکتونها در دو ایستگاه مورد مطالعه در رودخانه بهمنشیر (۱۳۸۷)

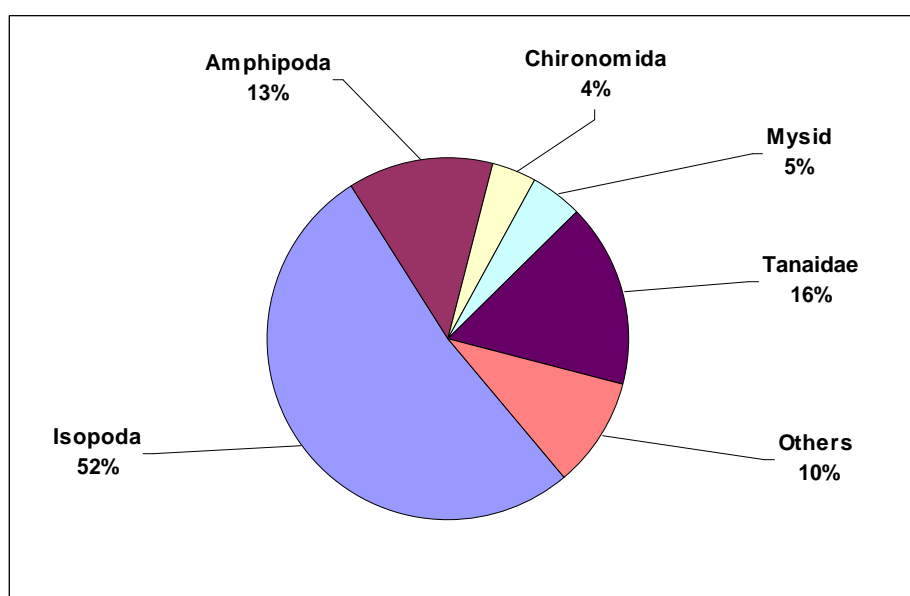
۴-۳- بنتوز

در طول دوره بررسی جمعا ۹ گونه سخت‌پوست شامل Mysid ، Brachyura ، Amphipoda ، Isopoda ، Tanaidae، Conchostraca ، دو گونه از کرم‌های حلقوی شامل Oligocheat و Polycheat و لارو Chironomida

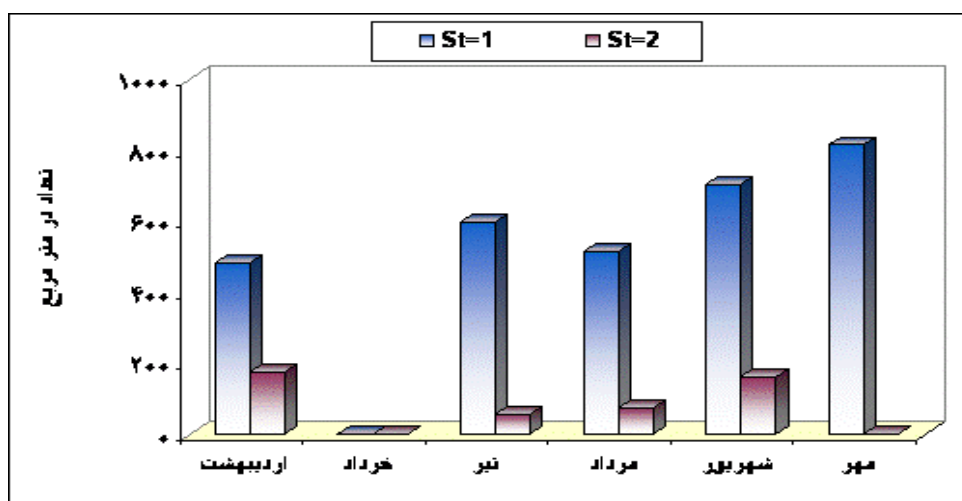

جدول ۱۴- درصد سیلت- کلی و مواد آلی رسوبات (TOM) در دو ایستگاه رودخانه بهمنشیر در سال ۱۳۸۷

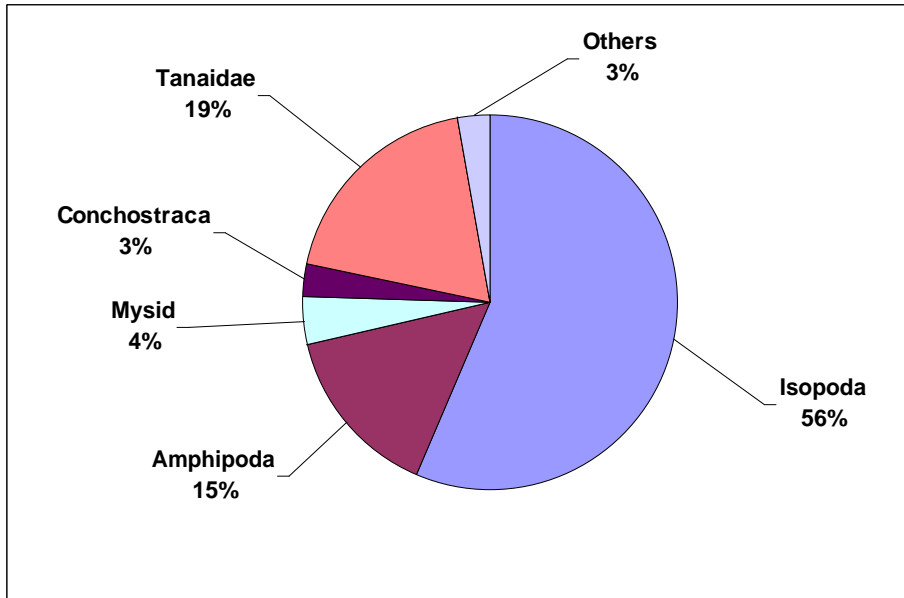
ایستگاه ۲		ایستگاه ۱		
TOM	Silt-Clay	TOM	Silt-Clay	
۴/۶۰۴	۹۳/۹۹	۳/۴۸	۸۲/۹۷	اردبیهشت
۴/۹۵	۳۲/۴	۶/۹۲	۶۰/۲	خرداد
۸/۴۸	۳۴/۲	۶/۷۹	۴۷/۴	تیر
۸/۴	۴۵/۳۸	۳/۷۲	۴۴/۳۴	مرداد
۵/۹۸	۶۷/۷	۶/۹	۴۱/۹۱	شهریور
۶/۵۲	۵۳/۷	۷/۵۲	۶۴/۷	مهر

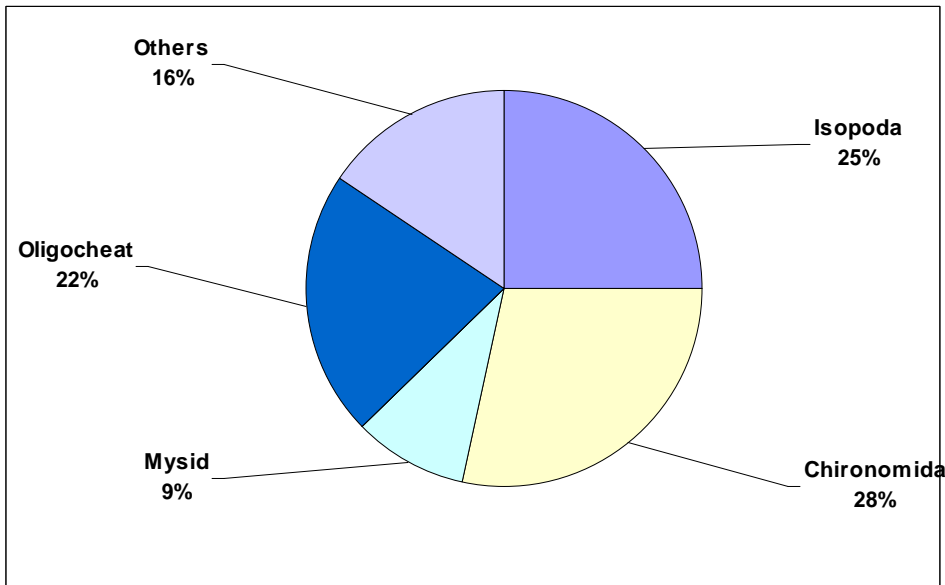
نمودار ۳۸- مقایسه درصد فراوانی کل ماکروبتوزها در دو ایستگاه رودخانه بهمنشیر ۱۳۸۷

نمودار ۳۹- تغییرات کل ماکروبتوزها در دو ایستگاه رودخانه بهمنشیر ۱۳۸۷

نمودار ۴۰ - مقایسه درصد فراوانی کل ماکروبتوزها در ایستگاه ۱ رودخانه بهمنشیر

نمودار ۴۱ - تغییرات کل ماکروبتوزها در ایستگاه ۲ در رودخانه بهمنشیر

۴- بحث و نتیجه گیری

صنعت آبی پروری جهان از دیرباز تحت تأثیر آثار مثبت و منفی حاصل از تنوع گونه ای قرار داشته است. میگوی سفید غربی به دلیل برخورداری از امتیازهای ویژه همچون رشد بیشتر، هزینه‌های پائین تر بدلیل نیاز پروتئینی کمتر و تا حدودی مقاومت به بعضی از میکروارگانیسم‌ها مورد توجه بسیاری از کشورهای شرق آسیا قرار گرفته و مقام نخست را در بین گونه‌های پرورشی کسب کرده است. این گونه، بومی آبهای سواحل غربی آمریکای لاتین از پروتا مکزیک بوده که در سال ۱۹۹۶ از هاوایی به صورت رسمی وارد کشور تایوان و دیگر کشورهای آسیایی گردید. در ایران نیز بدلیل مشکلات بیماری بخصوص بیماری لکه سفید و تنگناهای موجود در پرورش اقتصادی میگوی سفید هندی، بنظر می‌رسد که میگوی وانامی به عنوان یک گونه مکمل میگوی بومی می‌تواند جایگاه مناسبی در صنعت آبی پروری ایران داشته باشد.

۴-۱- پارامترهای فیزیکی و شیمیایی

حفظ فاکتورهای کیفی آب مزارع پرورش میگو در دامنه مناسب و مورد قبول برای رشد مطلوب میگوهای در حال پرورش ضروری است و نبایستی میزان آنها به حد مرگ آور برسد. اکسیژن محلول به عنوان مهمترین پارامتر در آبی پروری دارای اهمیت بوده و سنجش میزان آن در مدیریت صحیح استخرهای پرورشی نقش حیاتی دارد. مقادیر اکسیژن محلول در رودخانه بهمیشیر در مواقع جزر و مد دارای اختلاف معنی دار نمی‌باشد و بیشترین مقدار در شهریور ماه اندازه گیری شده که شاید ناشی از وزش بادهای محلی با توجه به اقلیم منطقه باشد. دامنه تغییرات این فاکتور در کانال‌های مورد مطالعه و پساب برابر ۱۱/۱۳-۸/۵۲ میلی گرم بر لیتر می‌باشد که در مقایسه با مقادیر ثبت شده در رودخانه از نوسانات کمتری برخوردار می‌باشد. دامنه تغییرات این فاکتور در استخرها خیلی نزدیک به دامنه تغییرات این فاکتور در رودخانه و کانال‌های مورد مطالعه می‌باشد. میزان مطلوب اکسیژن محلول برای میگوی وانامی بین ۱۰-۶ میلی گرم بر لیتر می‌باشد (Clifford, 1994) همچنین مقدار مناسب اکسیژن محلول برای پرورش آبی در محیط‌های بسته ۵ mg/l می‌باشد (EPA 1998) که در طول این مطالعه میزان اکسیژن محلول برای فعالیتهای آبی پروری کاملاً قابل قبول می‌باشد (Boyd, 1998). بررسی روند تغییرات

مقدار اکسیژن محلول از رودخانه بهمنشیر تا پساب خروجی نیز نشان می‌دهد که مقدار اکسیژن محلول از تغییرات چندانی نداشته است.

مقادیر BOD_5 در منطقه مورد مطالعه در رودخانه، کانال‌ها، استخرهای مورد مطالعه و پساب تابع قاعده منظمی نیست ولی دامنه تغییرات آن برابر $1/5-10/4$ بوده که طبق نتایج بدست آمده مقدار BOD_5 اندازه گیری شده در اکثر ماهها کمتر از 10 میلی گرم در لیتر بوده و بر اساس استانداردهای EPA مقدار BOD_5 کمتر از 10 میلی گرم (EPA, 2003) و FAO مقدار کمتر از 6 میلی گرم (FAO, 2003) را برای فعالیتهای آبی پروری مناسب دانسته اند. میزان pH موجود در آب به میزان هیدروژن آزاد (H^+) بستگی داشته و مستقیماً به میزان سختی آب، قلیائیت یا حالت بافری آب ارتباط دارد. براساس گزارش Branson (1993) افزایش pH به بیش از $8/5$ حالت سمیت داشته و برای میگو خطرناک است. همچنین کاهش pH نیز تأثیرات مضر برای میگوها داشته و موجب بروز بعضی بیماریها می‌شود.

کاهش pH موجب بروز استرس و نرم شدن پوسته میگوها شده و بقای میگوها را کاهش می‌دهد. همچنین کاهش pH در رشد میگوها تأثیر منفی داشته و باعث کاهش رشد می‌شود. معمولاً این تأثیرات ناشی از مسمومیت با افزایش CO_2 در محیط می‌باشد (Chen, 1992).

Boyd در سال 1989 گزارش نموده است که افزایش pH بیش از $8/5$ و یا کاهش آن پائین تر از $6/5$ باعث کندی رشد در میگوها شده و باعث افزایش موکوس در آبشش میگوها، نکروز در بافتهای اپی تلیال و هیپرتروفی سلولها در مجاری روده می‌شود.

با توجه به بالا بودن مقادیر قلیائیت تام و بافری بودن محیط که معمول آبهای شور می‌باشد، در این مطالعه نیز نوسانات pH بسیار کم بوده (تقریباً 7-8) و در حد قابل قبول جهت آبی پروری می‌باشد، دامنه مناسب pH بستگی به شرایط محیطی از قبیل دما، آمونیاک و فلزات سنگین دارد و در صورت که شرایط از نظر سمیت آمونیاک و فلزات مناسب باشد دامنه pH بین 9-5 را برای موجودات دریایی مناسب می‌باشد، ولی مقدار مطلوب pH در محیطهای دریایی $8/2$ می‌باشد چون در این شرایط سیستم بافری غالب می‌شود (Stickney, 2000). میزان مطلوب pH برای میگوی وانامی $7/5-8/5$ می‌باشد و نوسان روزانه حداکثر $0/5$ حد متعادل تغییرات است (Clifford 1994).

دامنه مقادیر فسفات ثبت شده در رودخانه بهمنشیر برابر $۰/۳-۲/۹۳$ میلی گرم و در کانال‌های مورد مطالعه برابر $۰/۲۴-۳/۹۳$ میلی گرم بر لیتر می‌باشد. با توجه به مقادیر فسفات ثبت شده از آنالیز آبهای شور مناطق مختلف که دامنه ای برابر $۳/۷-۰/۱$ میلی گرم بر لیتر دارد (Stickney, 2000) و همچنین مقادیری که به وسیله Keven (1973) بعنوان دامنه فسفات آبهای طبیعی ($۰-۱/۶\text{mg/l}$) در نظر گرفته شده است، بنابر این مقادیر فسفات رودخانه، کانال‌ها و پساب کاملاً طبیعی می‌باشد. ولی دامنه فسفات ثبت شده در استخرهای مورد مطالعه برابر $۰/۱۵-۱/۵۵\text{ mg/l}$ می‌باشد که در مقایسه با مقادیر قابل قبول برای استخرهای پرورشی ($۰/۰۱۵-۰/۶\text{ mg/l}$) تا حدی زیاد می‌باشد (Boyd, 1998).

ذرات فسفر معدنی و آلی و همچنین اشکال فسفر محلول به طور مداوم و مستمر در حال انتقال و جابجایی می‌باشند. فسفر محلول (معمولاً به شکل ارتو فسفات) بوسیله فیتو پلانکتون جذب شده و به شکل فسفر آلی در می‌آید، فیتوپلانکتونها سپس بوسیله مصرف کنندگان یا زئو پلانکتونها مصرف می‌شود. بیش از نیمی از فسفر جذب شده بوسیله زئوپلانکتونها به صورت فسفر معدنی دفع می‌شود که این نوع فسفر دوباره در چرخه فسفر قرار می‌گیرد، به عبارت دیگر فسفر معدنی دوباره بوسیله فیتوپلانکتونها جذب می‌شود. ماندگاری فسفات محلول در محیط بسیار کوتاه است ولی می‌تواند برای دوره های زمانی طولانی در بیومس گیاهی یا بصورت نمک‌های نامحلول در سوبات باقی بماند. فسفات اضافی می‌تواند سبب شکوفایی جلبکی و از این رو معضلات آلودگی ثانویه گردد. این امر ممکن است منجر به تسریع افزایش غذا (پرغذایی) طبیعی برکه ها و دریاچه ها گردد (روشن طبری، ۱۳۷۵).

رسوبات در دریاچه‌ها و آب انبارها به عنوان رسوبات فسفری بکار گرفته می‌شوند. فسفر ذره‌ای بصورت لایه ای بر روی بستر ته نشین می‌شود و به سرعت بوسیله رسوبات پوشانده می‌شود. ادامه عمل تجمع رسوبات بر روی لایه‌های فسفری باعث می‌شود تا اینکه این لایه‌های فسفری از ستون آب دور شوند. بنابر این بعضی از ترکیبات فسفری بطور مداوم از چرخه حیاتی فسفر دور می‌شوند. فسفات معمولاً برای جذب در خاک ب راحتی در دسترس نمی‌باشد فسفات فقط در محیط‌های اسیدی تحت شرایط احیا به صورت محلول قرار دارد. در خاک به سرعت بوسیله آهن یا کلسیم ثابت می‌گردد. بیشتر فسفر موجود در خاک جذب سطحی ذرات خاک شده یا در درون

ماده آلی قرار می‌گیرد. البته قسمتی از فسفر موجود در لایه های زیرین ممکن است دوباره در دسترس ستون آب قرار گیرد (Smith, 1988, Holtan, *et al.*, 1990).

با توجه به مطالب فوق الذکر به نظر می‌رسد جهت مقابله با فسفات اضافی ابتدا باید آب ورودی در استخرهای ذخیره وارد شود و سپس به استخرهای پرورشی منتقل گردد که با انجام این کار تا حد بسیار زیادی مقدار فسفات به حد متعادل و قابل قبول می‌رسد.

دامنه تغییرات نیترات ثبت شده در رودخانه بهمیشیر از حداقل $3/54 \text{ mg/l}$ تا حداکثر $10/09 \text{ mg/l}$ ، در کانال‌ها از حداقل $4/6 \text{ mg/l}$ تا حداکثر $7/5 \text{ mg/l}$ ، در استخرها از حداقل $2/2 \text{ mg/l}$ تا حداکثر $8/4 \text{ mg/l}$ و در پساب از حداقل $5/30 \text{ mg/l}$ تا حداکثر $7/08 \text{ mg/l}$ می‌باشد. مقادیر قابل قبول نیترات جهت آبی‌زی پروری در دامنه 10 mg/l - $0/2$ قرار دارد (Boyd, 1998). بنابر این مشاهده می‌شود که مقادیر اندازه گیری شده نیترات همگی در حد قابل قبول می‌باشد. نحوه تغییرات این فاکتور در منطقه مورد مطالعه یکسان نمی‌باشد. به عبارت دیگر میزان نوسانات آن در کانال‌ها در ماههای مختلف کمتر از رودخانه و استخرهای پرورشی می‌باشد، بعلاوه نحوه تغییرات آن نیز در رودخانه و استخرها متفاوت است ولی مقدار آن از حد مجاز فراتر نرفته است. همچنین Lawrence و Samocha بر اساس منابع مختلف 48 h LC50 نیترات برای میگوهای جوان را برابر 3400 میلی گرم بر لیتر گزارش کرده‌اند (Armstrong *et al.*, 1976; Wickins, 1976).

دامنه نیتريت ثبت شده در رودخانه بهمیشیر از حداقل $0/01 \text{ mg/l}$ تا حداکثر $0/07 \text{ mg/l}$ و در کانال‌ها از حداقل $0/01 \text{ mg/l}$ تا حداکثر $0/18 \text{ mg/l}$ و در استخرها از حداقل 0 تا حداکثر $0/25 \text{ mg/l}$ می‌باشد. مقدار قابل قبول نیتريت باید غلظتی کمتر از $0/03 \text{ mg/l}$ داشته باشد (Boyd, 1998). همانطوریکه مشاهده می‌شود، در منطقه مورد مطالعه مقادیر نیتريت در حد قابل قبول می‌باشد. البته در کانال C5 مقادیر نیتريت در ماههای تیر و شهریور بیشتر از ماههای دیگر بوده و مقادیر آمونیاک نیز در این دو ماه بیشتر از ماههای دیگر بوده است و شاید بتوان علت بالا رفتن آمونیاک در کانال‌ها را به افزایش دمای هوا و متصاعد شدن گاز آمونیاک ارتباط داد. بنابر این افزایش نیتريت در این دو ماه به علت افزایش آمونیاک می‌باشد زیرا در اثر افزایش آمونیاک رشد نیتروباکترها متوقف می‌شود و در نتیجه مقدار نیتريتها افزایش می‌یابد. نیتريت مرحله میانی اکسیداسیون آمونیاک و تبدیل آن به نیترات می‌باشد، بنابراین در اثر عدم فعالیت این باکتریها، نیتريتها به نیترات تبدیل نمی‌شوند (Stickney, 2000).

البته مقدار افزایش نیتريت خارج از حد مجاز و مناسب (1 mg/l) برای گونه وانامی نبوده است (Clifford, 1994) همچنین Lawrence و Samocha در سال ۱۹۹۵، بر اساس منابع مختلف 96 h LC_{50} نیتريت برای میگو را برابر $15/4 - 8/5$ میلی گرم بر لیتر بیان کرده‌اند (Armstrong *et al.*, 1976; Wickins, 1976).

دامنه تغییرات آمونیاک هم در رودخانه بهمنشیر و هم در کانال‌ها برابر $0/049 - 0$ می باشد، در استخرهای مورد مطالعه دامنه ثبت شده برابر $0/149 - 0$ می باشد. نتایج نشان می دهد که به جز در یک مورد (استخر اشرف پور در کانال C5) که مقدار آمونیاک در مهر ماه $0/149 \text{ mg/l}$ ثبت شده است در همه موارد کمتر از 1 mg/l بوده است. البته در این مورد بخصوص نیز مقدار آمونیاک فراتر از حد مجاز نرفته است، بلکه به حداکثر مقدار مجاز رسیده است (Boyd, 1998).

دامنه تغییرات TSS در رودخانه بهمنشیر برابر $5048/4 - 226/3$ می باشد، مقایسه این مقادیر با استاندارد TSS که نهایتاً تا 100 mg/l (Boyd, 1998) می باشد، نشان می دهد میزان TSS در رودخانه بیشتر از استاندارد و احتمالاً ناشی از جزر و مد و تردد قایق‌ها می باشد، مقدار TSS در استخرها و کانال‌ها (به جز در یک مورد) در حد مجاز قرار دارند. در مورد رودخانه می توان گفت که آبریان موجود در این ناحیه با شرایط جزر و مدی ویژه رودخانه‌های مصبی سازش پیدا کرده‌اند ولی برای شرایط پرورشی (پیلی، تی. ۱۳۸۷) خیلی بالاست، البته همانطوریکه در ناحیه کانال‌ها و استخرها مشاهده می شود، انتقال آب از رودخانه به کانال‌ها و سپس به استخرها باعث ته نشین شدن مواد معلق و پایین آمدن TSS تا حد کاملاً نرمال و مناسب برای آبرزی پروری شده‌اند.

دامنه کدورت در رودخانه جزر و مدی بهمنشیر برابر $142/7 - 3047/1$ NTU و در کانال‌ها برابر $152/5 - 20/3$ و در استخرها برابر $11 - 47$ NTU ثبت شده است. مقادیر قابل قبول کدورت برابر 20 NTU می باشد (EPA, 2000)، بنابر این مشاهده می شود که مقدار کدورت ثبت شده در رودخانه بهمنشیر خیلی بالاتر از استاندارد های موجود می باشد ولی در کانال‌ها و استخرها خیلی کمتر می شود و به خصوص در استخرها تا حد مجاز و قابل قبول می رسد. کدورت و TSS رابطه مستقیمی با هم دارند، بنابر این مطالبی که در مورد TSS گفته شد، در اینجا نیز صدق می کنند.

غلظت نمک در آب خلیج فارس در حدود 40 ppt بوده و نفوذ آب شور در رودخانه بهمنشیر کیفیت آب را تحت تاثیر قرار می دهد، دو عامل اصلی یعنی دبی رودخانه‌های دجله، فرات و کارون و دیگری کیفیت آب

رودخانه‌های فوق هنگامی که آب با دبی زیاد و کیفیت مطلوب (غلظت نمک کم) از بالا دست وارد رودخانه بهمنشیر می‌شود، باعث کاهش غلظت نمک در رودخانه بهمنشیر شده و جریان شور خلیج فارس را به عقب می‌راند و مانع از نفوذ آب شور دریا می‌شود. در صورت کاهش دبی، کیفیت آب از بالا دست تنزل یافته و جریان شور از خلیج فارس تا مساحت زیادی در داخل رودخانه بهمنشیر پیشروی نموده و خطر جدی برای کیفیت آب ایجاد نموده و سبب شوری آب می‌گردد (Sadri nasab, 1997).

شوری متغیر برجسته‌ترین خصوصیت مصب‌هاست. در یک محل شوری روزانه بوسیله جزر و مد تغییر می‌کند و معمولاً با فصول بطور چشمگیری تغییر می‌یابد. قسمت علیای مصب دارای کمترین میزان شوری است اما در تابستان با کاهش جریان آب دریا ممکن است به این منطقه نفوذ کند و برعکس در زمستان طغیان‌های آب شیرین ممکن است به دهانه مصب نیز برسد. تغییرات فصلی در شوری مصبها معمولاً نتیجه تغییرات فصلی در تبخیر و مقدار ورودی آب شیرین و یا هر دو آنها می‌باشد. در نواحی که ورود آب شیرین به محیط مصبها کم باشد یا در صورت عدم ورود آب شیرین، در این صورت تاثیر آب شور در قسمت بالا رود نیز مشاهده می‌شود. با ورود آب شیرین به داخل مصب آب شور به سمت دهانه مصب رانده می‌شود، بنابر این یک نقطه معین در مصب ممکن است در طول فصول مختلف سال شوریهایی مختلفی را تجربه کند. (nybaken, 1993)

مصب بهمنشیر تحت تاثیر حرکات جزر و مدی آب خلیج فارس قرار می‌گیرد و وقتی که جریان بهمنشیر خیلی کم باشد، اثر جزر و مد آب از طریق بهمنشیر تا نزدیکی شهر اهواز مشاهده می‌گردد، ولی در شرایط طبیعی تاثیر جزر و مد تا نزدیکی دارخوین می‌رسد. مقدار شوری در رودخانه بهمنشیر با حرکت به سمت دهانه (مصب) افزایش پیدا می‌کند، همچنین اختلاف شوری بین لایه‌های سطحی و عمقی در یک سیکل کامل جزر و مد برابر ۱ ppt می‌باشد، البته این اختلاف در مواقعی از شبانه روز رخ می‌دهد و سپس با مخلوط شدن آب برطرف می‌گردد. مصب آبادان جزء مصبهایی که آب آنها به خوبی مخلوط می‌شود و از نوع دهانه ساحلی باز می‌باشد.

(Sadri nasab, 1997)

روند تغییرات شوری در رودخانه بهمنشیر از اردیبهشت تا تیر افزایش پیدا می‌کند و این کاملاً طبیعی است زیرا با افزایش دما، شوری نیز افزایش پیدا می‌کند ولی از تیر ماه به بعد با وجود اینکه دمای آب هنوز بالاست ولی مقدار شوری به شدت کاهش می‌یابد که این حالت احتمالاً به علت وجود شرایط خاص رودخانه‌های جزر و

مدی باشد. در کانال‌ها روند افزایش شوری از اردیبهشت تا مرداد کاملاً رعایت شده است ولی در کانالهای C4 در شهریور ماه مقدار شوری کاهش یافته است. در استخرهای مورد مطالعه مقدار شوری از مرداد ماه تا مهر ماه تقریباً کاهش می‌یابد و این کاملاً طبیعی می‌باشد زیرا در این مدت زمانی به علت تدریجی کاهش دما، مقدار شوری نیز به تدریج کاهش می‌یابد. دامنه تغییرات شوری در رودخانه برابر ppt ۲۳/۵-۲/۵، در کانال‌ها برابر ppt ۳۳/۰۷-۱۵/۷ می‌باشد. شوری از فاکتورهای مؤثر در رشد و بقا میگوها می‌باشد. میانگین شوری برای میگوهای وانامی حداقل ppt ۱۰ و حداکثر ppt ۴۰ می‌باشد. هر چند این گونه می‌تواند شوری ppt ۵۰ را نیز تحمل نماید. میگوی وانامی دارای دامنه تحمل شوری وسیعی بوده و می‌تواند شوری از ppt ۰/۵ تا ppt ۴۵ را تحمل کند. در شوری ppt ۳۴-۷ راحت زیست می‌نماید ولی در شوری پایین تر از ppt ۱۵-۱۰ (که در آن دامنه محیط و خون در حالت ایزواستاتیک هستند) خوب رشد نمی‌کند (زرشناس ۱۳۸۶). در مطالعات قبلی افشار نسب و همکاران در طول دوره پرورش در سایت چوئنده آبادان حداکثر شوری را ppt ۲۵ و حداقل آن را ppt ۱۰ اعلام کرده اند و این نشان می‌دهد شوری موجود در منطقه جهت رشد این گونه بسیار مناسب می‌باشد (افشار نسب ۱۳۸۷). مقدار سختی کل در رودخانه بهمنشیر در موقع مد بیشتر از جزر می‌باشد و این کاملاً طبیعی است زیرا در موقع مد پیشروی آب دریا در رودخانه و بالاتر بودن مقدار سختی آن این مسئله را باعث می‌شود مقادیر سختی کل ثبت شده در کانال‌ها کمتر از استخرهای مورد نظر می‌باشد. علت این امر احتمالاً ناشی از تبخیر بیشتر آب استخرها به علت سکون بیشتر آن نسبت به کانال‌ها می‌باشد، زیرا آب ساکن گرمای بیشتری نسبت به آب متحرک جذب می‌کند. دامنه سختی در استخرهای مورد مطالعه برابر ppm ۵۹۰۰-۳۲۸۵ ثبت شده است که مشابه به مقادیر ثبت شده جهت آب شور در سایر مناطق جهان می‌باشد (Stickney, 2000). داده‌ها نشان می‌دهند روند تغییرات سختی کل با شوری تا حد بسیار زیادی مشابه و یکسان می‌باشد.

بررسی داده‌ها نشان می‌دهد که مقدار قلیائیت تام در رودخانه بهمنشیر، کانال‌ها و استخرهای پرورشی به جز در دو مورد در دامنه ۲-۴ meq/l بوده که این مقدار قلیائیت در حد قابل قبول جهت محیط‌های آب شور بوده و باعث فراهم آوردن یک محیط کاملاً بافری در برابر نوسانات گسترده pH در استخرهای پرورشی می‌شود، به علاوه از شکستن پیوند فلزات سمی موجود در خاک و رسوبات بستر استخر و وارد شدن این عناصر به آب

جلوگیری می‌کند و همچنین باعث تولید ذخیره کربنی مناسبی جهت تولید بیولوژیکی استخر می‌شود (Stickney,2000).

در جدول ۱۵ مقایسه‌ای بین میانگین پارامترهای اندازه‌گیری شده در ایستگاههای مورد بررسی با دیگر مزارع پرورشی میگوی و همچنین استانداردهای مناسب برای میگوی وانامی ارائه گردیده است

جدول ۱۵- مقایسه میانگین غلظت فاکتورهای مختلف در مزارع پرورشی میگوی وانامی با مقادیر در پساب برخی از مزارع دیگر و مقادیر مجاز

مقادیر استاندارد برای پرورش در محیط های بسته	مقادیر استاندارد برای فعالیتهای آبیزی	حد مطلوب برای میگوی وانامی	پسبهای مزارع پرورشی میگوی وانامی (میانگین)	کاتالهای آبرسانی (میانگین)	رودخانه بهمیشیر	موسط غلظت در پسابهای مزارع پرورشی تایلند	موسط غلظت در پسابهای مزارع پرورشی تگزاس	موسط غلظت در پسابهای مزارع پرورشی دلاورای ۱۸	موسط غلظت در پسابهای مزارع پرورشی دلاورای ۱۴	نوع فاکتور
۵	۴-۶	۶-۱۰	۸/۵۳	۸/۲	۸/۲۲	-	۲/۷-۸/۳	۵/۳۸ حداقل	۵/۴۰ حداقل	DO
	۶	-	۶/۴۳	۶/۶۳	۲/۹۵	۱۰	۱/۳-۲/۷	۲/۸۵ (۱/۵۲-۳/۸۸)	۳/۱۶ (۲/۳۲-۶/۴۱)	BOD ₅
۶/۵-۸	-	-	۸/۰۱	۸/۰۸	۷/۹۳	-	۷/۳-۸/۶	۸/۰۲-۸/۲۷	۷/۶۱-۸/۳۶	pH
	-	-	۰/۴۵	۰/۷۳	۱/۳۱	۰/۱۸	۰/۲-۰/۴۴	۰/۱۱۷ -۰/۲۲۷ (۰/۰۴۷)	۰/۱۳۶ -۰/۳۱۳ (۰/۰۳۷)	PO ₄
۰-۳	-	۰/۴-۰/۶	۶/۶۲	۵/۵۱	۶/۵۷	۰/۳۰۹	۰/۸۴۴-۲/۲۱	۰/۲۲۹ -۰/۴۸۶ (۰/۱۳۲)	۰/۱۲۸ -۰/۲۲۱ (۰/۰۴۴)	NO ₃
۰/۱ in soft water	۰/۰۳	کمتر از ۱	۰/۰۱۴	۰/۰۱۹	۰/۰۴	۰/۰۶۵	۰/۰۶۵-۰/۸۲۲	۰/۰۲۳ -۰/۰۳۲ (۰/۰۱۶)	۰/۰۱۳۸ -۰/۰۱۵ (۰/۰۰۹۸)	NO ₂
	۰/۰۲۵	۰/۱	۰/۰۰۵	۰/۰۱۴	۰/۰۱	۱/۱۸	۰/۰۱۲-۱/۴۱	۰/۳۰۱ -۰/۶۸۹ (۰/۱۳)	۰/۱۵۶ -۰/۲۲۶ (۰/۰۴۸)	NH ₃
EPA 1994	FAO (1995)	Clifford (1994)	مطالعه اخیر	مطالعه اخیر	مطالعه اخیر	Diebery (1996)	Samocha (1995)	امیدی	امیدی	منبع

۲-۴- فلزات سنگین

افزایش جمعیت و توسعه صنایع از نظر تنوع و تعداد سبب تولید مقادیر زیادی مواد زائد شده که ورود این مواد به منابع آبی سبب آلودگی و در نتیجه اثرات زیان بخش بر روی آبزیان می‌گردد. از انواع این آلوده کننده‌ها فلزات سنگین می‌باشند که خود به‌طور طبیعی از اجزاء متشکله اکوسیستمهای آبی محسوب می‌گردند و حتی

تعدادی از آنها در بقاء موجودات زنده نقش حائز اهمیتی دارند ولی غلظت‌های بیش از حد مجاز آنها سبب به مخاطره افتادن حیات آبزیان می‌گردد.

زیان ناشی از آلودگی می‌تواند از طریق صدمه مستقیم به سلامت انسان نظیر مسمومیت‌های حاصل از فلزات سنگین با ترکیبات شیمیایی سمی و یا به صورت غیرمستقیم نظیر اختلال در عملکرد اکوسیستم‌های طبیعی صورت گیرد.

فلزات سنگین عموماً به گروهی از عناصر شیمیایی با وزن اتمی زیاد و دانسیته بیش از 6g/cm^3 همچون سرب، نیکل، مس، جیوه و... گفته می‌شود که جذب این مواد توسط انسان و نیز آبزیان می‌تواند سبب ایجاد ضایعاتی گردد. بسیاری از این عناصر تمایل شدیدی به ترکیب با گوگرد دارند بنابراین به پیوندهای گوگردی مولکول‌های آنزیم حمله ور شده و آنزیم را غیرفعال می‌کنند. همچنین گروه‌های کربوکسیلیک (CO_2H) و آمینو (NH_2) در پروتئینها مورد حمله ی فلزات سنگین قرار می‌گیرند. از آنجا که فلزات سنگین جزء آلاینده های پایدار در محیط زیست می‌باشند و نیز دارای قدرت تجمع زیستی (bioaccumulation) در بافتهای موجودات آبرزی و رسوبات و نیز بزرگنمایی زیستی (biomagnifications) در طول زنجیره غذایی می‌باشند، لذا می‌توانند موجب بروز خطرات جدی در اکوسیستم‌های آبی گردند.

کادمیم یک آلاینده خطرناک در منابع آبی می‌باشد و پاکسازی آبی که آلوده به آن است بسیار دشوار می‌باشد. مس نیز از عناصری است که گرچه بعنوان ماده غذایی برای گیاهان ضروری است، ولی چنانچه مقدار آن زیاد گردد می‌تواند در مغز، پوست، کبد، پانکراس و میوکاردیوم ذخیره گردد و ضایعاتی را بوجود آورد. ضایعات ناشی از عناصر کبالت، کروم، روی و نیکل کمتر از سایر فلزات سنگین می‌باشد. نمک‌های فلزات سنگین روی، نیکل، جیوه و کادمیم باعث رسوب ماده مخاطی ترشح شده در دستگاه تنفسی ماهی شده و فضای داخلی این اعضاء توسط این رسوبات پر شده و بالاخره ماهی دچار خفگی می‌گردد. ضمناً تحرک رشته های موجود در برانشها به کمترین حد ممکن رسیده و تماس لازم و ضروری دستگاه تنفسی با آب برای اکسیژن گیری و تنفس غیرممکن می‌شود. املاح فلزات سنگین به قدرت مبادله گازهای حاصل از فعالیت بدن ماهی‌ها از طریق برانشها لطمه وارد کرده و یا این قسمت را بطور کلی نابود می‌کنند. همچنین این املاح از طریق دستگاه تنفسی ماهیان جذب شده و با گذشت زمان در داخل بدن آنها تغلیظ خواهند شد.

در جدول ۱۶ مقادیر فلزات سنگین بررسی شده در این مطالعه، با مقادیر استاندارد و نیز با مقادیر به دست آمده در برخی مطالعات دیگر مقایسه شده است. طبق این جدول، مقادیر تمامی فلزات سنگین به جز جیوه از حدی که بعنوان مقدار سالم ذکر شده است (Creswell, 1993) و نیز بغیر از نیکل از حدی که به عنوان معیار برای آب دریا ذکر شده (Stikney, 2000) کمتر می‌باشد. همچنین مقادیر فلزات در مطالعه کنونی از مقادیری که برای مزارع میگو عنوان شده (Wyk & Scarpa,) کمتر می‌باشد. طبق منابع فقط نیکل به مقدار جزئی از مقادیر ذکر شده بالاتر است که باز هم کمتر از مقدار سالم و نیز مطالعاتی است که قبلا توسط محیط زیست در منطقه خرمشهر (سپهرفر ۱۳۸۲) انجام شده است.

بنابراین می‌توان اظهار کرد که مقادیر فلزات سنگین بررسی شده در این مطالعه در حد مجاز می‌باشند. لازم به ذکر است از آنجا که کبالت جزء فلزات ضروری بوده و در سیستم آنزیمی موجودات دارای نقش اساسی است، لذا بررسی کمتری روی آلودگی این عنصر صورت گرفته و منابع کمتری در مورد این عنصر وجود دارد.

جدول ۱۶- مقایسه میزان فلزات سنگین در آب رودخانه بهمنشیر بر حسب ppb با برخی از استانداردهای جهان

منبع	Hg	Pb	Cd	Ni	Co	Zn	Cu	
Creswell (1993)	۰/۱	۱۰۰	۱۰	۱۰۰	۱۰	۱۰۰	۲۵	مقدار سالم
	۱۰	۱۰۰۰	۸۰			۱۰۰۰	۳۰۰	LC50(96)
Stikney (2000)	۰/۱	۵۰	۱۰	۵۰		۱۰۰	۴۰	معیار آب دریا
		۵۰۰	۲۰۰	۷۰			۱۰۰	LC50(96)
				۵۰		۶۰	۳۰	مزارع پرورش ماهی مالزی
Mance (1990)	۰/۳	۵	۳	۱۵		۵۰	۸	مقدار بحرانی (آب شور)
	۰/۲	۲۰	۲	۳۰		۲۰	۱۰	مقدار بحرانی (آب شیرین)
Rios-Arana & et.al. (2004)		۸۲		۱۸۰۰		۳۲۰	۱۸	سمیت حاد
		۳۲		۹۶		۴۷	۱۲	سمیت مزمن
سپهرفر (۱۳۸۲)	۱	۵۰	۵	۵۰				استاندارد WHO
سپهرفر (۱۳۸۲)	۱/۴	۱۵/۵	۲/۸	۴۰/۷		۴۳/۳	۲۰/۷	صابون سازی خرمشهر
سپهرفر (۱۳۸۲)	۴	۲۷/۳	۵/۲	۹۲/۳		۷۵	۳۵	گمرک خرمشهر
سپهرفر (۱۳۸۲)		۲۸/۷	۶/۵	۹۸/۷		۶۱/۲	۲۹/۳	پل چوئیده
مطالعه کنونی	۰/۲۴	۲۲/۳	۲/۲	۵۷/۶	۸/۸	۴۸/۲	۱۷/۸	رودخانه بهمنشیر

۳-۴- پلانکتون‌های گیاهی و جانوری

الف- فیتوپلانکتون

در بخش فیتوپلانکتون، جمعا تعداد ۱۲ جنس فیتوپلانکتونی شناسایی شده که در مقایسه با آخرین مطالعه انجام شده در رودخانه بهمنشیر در سالهای ۸۴-۱۳۸۳، توسط اسماعیلی و همکاران (۱۳۸۵)، که ۴۴ جنس فیتوپلانکتون را در رودخانه بهمنشیر شناسایی نموده‌اند اختلاف زیادی را نشان می‌دهد. البته در مطالعه فوق الذکر نیز دیاتومه‌ها در طول سال غالبند و درصد کمتری نیز به گروه‌های سیانوفیسه، کلروفیسه و دینو فلاژله‌ها اختصاص داشته است. اغلب در حدود ۶۰ تا ۸۰ درصد ترکیب گونه‌ای در مناطق مصبی و جزر و مدی را دیاتومه‌ها تشکیل می‌دهند (Mann, 2000).

ترکیب گونه‌ها در رودخانه بهمنشیر نشان می‌دهد که هر چه از بخش رودخانه‌ای به سمت مصب پیش می‌رویم فراوانی رده باسیلاریوفیسه افزایش می‌یابد. افزایش دیاتومه‌ها به دلیل سازگاری آنها با افزایش شوری و نیز به دلیل رشد برخی از دیاتومه‌ها در بستر گلی رودخانه به سمت مصب می‌باشد (Nybakken, 1993). طبق نظر Koenig و همکاران در سال ۲۰۰۳ و گروه‌بندی جنس‌های غالب فیتوپلانکتونی رودخانه‌های جزرو مدی بر اساس حضورشان در شوری‌های متفاوت، مشخص شده که جنس‌هایی مثل *Rhizosolenia*, *Cheatocherus*, *Lauedria*, *Coscinodiscus* فقط در منطقه مصبی و با شوری‌های بالا مشاهده می‌گردند. دامنه تغییرات شوری در رودخانه بهمنشیر بین ppt ۲۳/۴۷-۲۷/۰ بوده است.

وضعیت مرفولوژیکی و هیدرولوژیکی رودخانه به گونه‌ای است که مد بسیار شدید ارونند رود که رودخانه کارون را نیز تحت تاثیر قرار می‌دهد، برخی از پلانکتونهای دریایی را با پسروی آب به بخش بالادست می‌کشاند، به گونه‌ای که بخشی از گونه‌های دریایی فیتوپلانکتون نیز در ابتدای رودخانه بهمنشیر (ایستگاه ۱) مشاهده می‌شوند (اسماعیلی و همکاران ۱۳۸۵)

لذا با توجه به ماهیت هیدرولوژیکی این رودخانه جزرو مدی، ظاهرا ثبات فیزیکی که مورد نیاز افزایش جوامع پلانکتونی است وجود نداشته و کاملا اندوخته‌های پلانکتونی به اندر کنش جریانات رودخانه ای و جزرومدی دریا وابسته می‌باشد.

ب- زئوپلانکتون

در بخش زئوپلانکتون با فراوانی بسیار پایین جمعیت زئو روبرو هستیم که در مطالعه اسماعیلی و همکاران (۱۳۸۵) نیز این نقطه از رودخانه بهمنشیر در مجاورت روستای چوئبده، از نظر زئوپلانکتون ضعیف بوده است. فراوانی بسیار پایین زئوها در ایستگاه مورد مطالعه و افزایش جمعیت نماتودها در این ایستگاه احتمالاً بدلیل ضعف شرایط زیستی آن منطقه (چوئبده آبادان) و تاثیر احتمالی حضور آلاینده‌های احتمالی در این ایستگاه می باشد.

حضور گونه‌های روتیفر مثل *Keratella* و *Brachinous* نشان می‌دهد که گرچه این گونه‌ها، گونه‌های آبهای شیرین می‌باشند اما قادر به نفوذ در آبهای با ناپایداری شوری نیز هستند (Kolisko, 1974).

بدیهی است تغییرات فصلی و نوسانات فراوان در طول سال در این رودخانه تحت تاثیر مستقیم تغییرات کمی و کیفی آب رودخانه کارون است علاوه بر این فراوانی و ترکیب گونه‌ای پلانکتون‌های رودخانه بهمنشیر همانند سایر موجودات در محدوده مصب تحت تاثیر جریانات جزر و مد و پیشروی آب دریا دچار تغییرات شده و مقاوم‌ترین گونه‌ها قادر به ادامه حیات می‌باشند.

در مصبهای کوچک و کم عمق پلانکتونهای دائمی وجود ندارند. جمعیت پلانکتونها توسط جریانات جزر و مدی بسته به شدت جریان جزر و مد به نواحی مختلف مصب رودخانه حمل می‌گردد. در این مناطق فقط پلانکتونهای موقت (Temporary) حضور دارند که ماندگاری موقتی در مصب داشته و حضورشان محدود به طول مدت و وقوع جزر و مد می‌باشد (Green, 1968). پلانکتونهای موقت در مصبها دو نوع هستند، گروه اول زئوپلانکتونهای دائمی هستند که فقط در فصل خاصی بسته به میزان شوری و حرارت وارد مصبها میشوند و گروه دوم مراحل لاروی جانوران بنتیک در مصبها می‌باشند. Rogers (1977) در جزر نمونه‌های آب شیرین را که شامل *Daphnia* و *Cyclops* بودند را مشاهده نموده است و در مد پلانکتونهای دریای همچون *Podon*، *Calanus* و لاروی پلی کیت و مدوز ژله فیشها را مشاهده نمود. لذا تغییرات فراوانی و تنوع گونه‌ای پلانکتونها به‌عنوان موجودات شناور در این رودخانه‌های جزر و مدی کاملاً تحت تاثیر پیشروی آب دریا و شدت اختلاط آب رودخانه می‌باشد. علاوه بر این که، این عوامل خود می‌توانند متاثر از عوامل محلی همچون وجود آلاینده‌های مختلف نیز شدیداً دست خوش تغییر شوند.

در مطالعات لیمنولوژیک انجام شده در رودخانه کارون (صفی خانی و همکاران، ۱۳۷۷)، فراوان‌ترین زئوپلانکتون‌های رودخانه از سه گروه روتیفرها، پروتوزوآها و کپه‌پودا بوده‌اند و گونه‌های غالب زئوپلانکتونی مطالعه فوق با مطالعه اخیر مشابه بوده‌اند ولی با فراوانی بسیار اندکی حضور داشته‌اند.

۴-۴- بحث بنتوز

کیفیت آب، سطح بستر، میزان غذای در دسترس، اندازه ذرات رسوبات بستر و میزان مواد آلی از فاکتورهای مهم در فراوانی و پراکنش بنتوزها است. در مطالعه حاضر ۹ گروه ماکروبنتوزی شناسایی شده و حداکثر فراوانی ۸۱۸ عدد در متر مربع بوده است. در مطالعه اسماعیلی و همکاران در سال ۱۳۸۵، ۱۶ گروه ماکروبنتوزی با ۱۲۰۵ عدد در مترمربع گزارش شده است و بررسی تغییرات فراوانی ماکروبنتوزها نشان می‌دهد که ایستگاه ۴ (منطقه چوئبده) دارای فراوانی و حضور کمتری می‌باشد (اسماعیلی و همکاران، ۱۳۸۵). از آنجا که هر آشفتگی فیزیکی کم و بیش منظمی که از خارج به اکوسیستم اعمال می‌شود می‌تواند اکوسیستم را در مرحله ای از مراحل رشد بازدارد و با توجه به این که رودخانه بهمنشیر جزر و مدی است می‌تواند این کاهش تنوع و تراکم ناشی از این عامل باشد. رودخانه‌ها در مسیر تکامل مورفولوژیک به حکم خصیصه طبیعی خود دگرگونیهای طولی و جابجایی‌های عرضی را تجربه می‌کنند رودخانه بهمنشیر نیز در رفتار مورفولوژیکی خود از این قاعده مستثنی نبوده و با توجه به ناپایداری و تخریب مستمر کناره‌ها و وجود حالت‌های ماندری و بخصوص شکل‌گیری ماندر بزرگ در قسمتی از آن (ناحیه چوئبده)، چنین به نظر می‌رسد که فرآیند جابجایی و پسروی حواشی از پدیده‌های فعال و تاثیر گذار بر فون و فلور رودخانه بهمنشیر می‌باشد (مهندسین مشاور سازه پردازی ایران، ۱۳۷۴).

در نتایج به‌دست آمده در مطالعه اسماعیلی و همکاران (۱۳۸۵) کمترین فراوانی و تنوع در ایستگاه ۴ (چوئبده) بوده است که ممکن است علاوه بر نزدیک بودن به مصب و جزر و مد شدید در این ایستگاه، پدیده تخریب و فرسایش سواحل بهمنشیر و فعالیت قابل توجه ماهی‌گیری در امتداد بهمنشیر و انحراف مسیر حرکت شناورها و برخورد به سواحل آن موجب ناپایداری رودخانه گردیده است.

کاهش تنوع و تعداد در این مطالعه نسبت به مطالعه سال ۱۳۸۵ رودخانه بهمنشیر، می‌تواند ناشی از تفاوت در ایستگاه‌های تعیین شده باشد. در مطالعه رودخانه بهمنشیر در سال ۱۳۸۵ تنوع بیشتر ناشی از ایستگاه واقع در مصب بوده است در حالی که دو ایستگاه مطالعه شده در این بررسی در رودخانه بهمنشیر واقع بوده‌اند.

درصد Silt-Clay ۳۲-۹۳٪ و میزان TOM ۴-۸٪ در تمامی ایستگاه‌ها در طول دوره مطالعه بالا بوده که نشان دهنده آن است که بستر از جنس شن ریزه و گلی بوده که با توجه به ضعیف بودن بستر از نظر فون ماکروبتوزی بایستی گف بستری از جنس شن ریزه یا گلی عموماً نامناسب‌ترین نوع کف می‌باشند و کمترین تعداد گونه‌ها و افراد گیاهان و جاموران بنتیک را نگه می‌دارد (ادوم، ۱۳۷۷).

وجود ارتباط بین مواد آلی رسوبات (TOM) با فراوانی ماکروبتوزها امری تایید شده است (Ansari, 1989). با توجه به نتایج حاصله از این مطالعه، یک فاکتور محیطی به تنهایی در روند توزیع فراوانی اجتماعات بنتیک تاثیر ندارد بلکه مجموعه‌ای از عوامل مختلف محیطی از جمله عوامل آلاینده آب بر پراکندگی و تنوع موجودات بنتیک تاثیر دارد (Coles & Cain, 1990).

پیشنهادها

۱. ایجاد سایت مطالعاتی جهت ثبت داده های کیفی آب بطور مستمر
۲. بررسی فون و فلور در کانال های آبرسان و استخرهای پرورشی
۳. استفاده از استخرهای ذخیره جهت کاهش مقدار کدورت، TSS و فسفر
۴. بررسی امکان توسعه آبی پروری با استفاده از پساب استخرهای پرورش میگو

منابع

۱. افشار نسب، م.؛ م. محمدی دوست؛ ع. قوامپور؛ ع. متین فر؛ س.ر. سید مرتضایی؛ م. سوری؛ ا. جرفی؛ غ. فقیه؛ خ. پذیر؛ م. حق نجات؛ م. ر. مهربانی و ش. کاکولکی. ۱۳۸۵. احیاء پرورش میگو در سایت چوئبده - آبادان با رعایت اصول بهداشتی و پیشگیری از بیماریهای میگو با تأکید بر بیماری لکه سفید. موسسه تحقیقات شیلات ایران. ۵۹ ص.
۲. اسماعیلی و همکاران، ۱۳۸۵، بررسی لیمنولوژی رودخانه بهمنشیر، موسسه تحقیقات شیلات ایران.
۳. امیدی، س و همکاران . ۱۳۷۸، بررسی کیفیت آبهای ورودی و خروجی استخرهای پرورشی سایت حله، موسسه تحقیقات شیلات ایران
۴. اودوم، ی. پ.، ۱۳۷۷، شالوده بوم شناسی، مترجم، میمندی نژاد، م.ج.، انتشارات دانشگاه تهران.
۵. پورنقی آذر، م.ح.، ۱۳۶۸. آشنایی با شیمی تجزیه. انتشارات دانشگاه تبریز. شماره ۲۹۶، ۲۹۴ صفحه.
۶. پیلی، تی. وی. آر.، ۱۳۸۷، آبرزی پروی و محیط زیست، مترجم، علیزاده، م.، موسسه تحقیقات شیلات ایران
۷. جعفرزاده، ن.، ۱۳۷۹، بررسی اثرات زیست محیطی واحدهای پرورش میگو در حال بهره برداری بر کیفیت آب و محیط پیرامون در محدوده رودخانه بهمنشیر (چوئبده)، سازمان کل حفاظت محیط زیست خوزستان.
۸. روشن طبری، م.، ۱۳۷۵، هیدرولوژی و هیدروبیولوژی رودخانه هراز (سرخرود)، مجله علمی شیلات ایران، شماره ۲، سال پنجم، موسسه تحقیقات و آموزش شیلات ایران .
۹. زرشناس، غ.، خلیل پذیر، م.، ۱۳۸۶، معرفی و انتقال میگوی سفید غربی (*Penaeus Vannamei*) و میگوی آبی (*Penaeus Stylistris*) به آسیا و اقیانوسیه. موسسه تحقیقات شیلات ایران
۱۰. سازمان هواشناسی خوزستان.
۱۱. سپهرفر، ک.، و همکاران. ۱۳۸۲. بررسی مدیریت زیست محیطی منابع آب و خاک و هوا. زیر پروژه شناسایی صنایع آلاینده آب در محدوده استان خوزستان. اداره کل محیط زیست استان خوزستان.
۱۲. صفی خانی، ح.، خلفه نیلساز، م.، اسماعیلی، ف.، سبزعلیزاده، س.، ۱۳۷۷. بررسی لیمنولوژیک رودخانه کارون (بندقییر تاخرمشهر). مرکز تحقیقات شیلاتی استان خوزستان. ۵۶ صفحه

۱۳. مهندسین مشاور سازه پردازی ایران، ۱۳۷۴. گزارش میانکار حفاظت رودخانه بهمنشیر. ۵۶ صفحه

۱۴. نیلساز و همکاران، ۱۳۸۳، بررسی لیمنولوژیک و شناسایی استعدادهای شیلاتی دریاچه سد کرخه،

موسسه تحقیقات شیلات ایران.

15. Armstrong, D.A. ; Stephenson, M.J. Knight, A.W. 1976, Acute toxicity of nitrite to larvae of gaint Malaysian Prawn, *Macrobrachium rosenbergii*, *Aquaculture* 9(1), pp. 39-46
16. Boyd, C.E., 1990. Water quality in pond for aquaculture. Alabama Agricultural Experiment station, Auburn University, Alabama, USA.
17. Boyd, C.E., 1991. Water quality in ponds for aquaculture. Bir ingham publishing Co.482 p
18. Boyd, J. Baumann, J., Hutton, K., Bertold, S., and Moore, B., 1998. Sediment Quality in Burrard Inlet Using Various Chemical and Biological Benchmarkers
19. Briggs, M; S. Smith; R.subasinghe and M.phillips. 2005. Introduction and movement of two penaeid shrimp species in Asia and the pacific. FAO no.476, 78p
20. Burrard Inlet Environmental Action Program. Burnaby, B.C. 37 p.
21. Buller, N.B, 2004. Bacteria from fish and other aquatic animals: a practical identification manual. CABI publishing. 361P.
22. Clifford, Henry C. Ell. 1994. "Semi-Intensive Sensation: A Case Study in Marine Shrimp Pond Management." *World Aquaculture* 25(3): 10.
23. Clesceri , L.S. , A. E. Greenberg ,. R. R. Trussell, 1989. Standard Methods for the examination of water and waste 77 th edition . APHA AWWA. WPCF. Pub
24. Creswell, R.L., 1993. Aquaculture desk refrence. Van Nostrand Rinhold.
25. Davis, D.A.;T.M.samocha and C.E. Boyd. 2004. Acclimating pacific white shrimp, *Lito penaeus vannamei*, to inland, low salinity waters.
26. SRAC publications No.2601 pp: 89-94.
27. Diebery, F.E.; Kiattisimkul, W. 1996, Issues, Impacts and implications of shrimp aquaculture in Thailand, *Environ. Mange.* Vol 20, Thailand
28. Eaton, A.D., Clesceri, L.S., Rice, E.W., and Greenberg, A.E., 2005. Standard methods for the examination of water and wastewater. 21th edition. American Public Health Association. Washington, DC. Multiple pages
29. EPA (U.S. Environmental Protection Agency). 1994. Briefing Report to the EPA Science Advisory Board on the EqP Approach to Predicting Metal Bioavailability in Sediment and the Derivation of Sediment Quality Criteria for Metals, EPA 822/D-94/002, Washington, D.C. 63p.
30. EPA, 2003, Aquaculture management and Environment protection (Water quality) policy, www.epa.sa.gov.au/pub.html.
31. FAO.2003.Health management and biosecurity maintenance in white shrimp (p.vannamei) hatcheries in latin America FAO no.450 Rom. 2003. 64p
32. Green, J., 1968. The biology of estuarine animals. Sidgwick & Jackson, London. 401 pp
33. Gross,A.; S.Abutbul and D.ziberg .2004. Acute and chronic effects of nitrite on white shrimp, *Litopenaeus vannamei*, cultured in low- salinity brackish water. *J.of the world Aquaculture society*.vol.35 pp: 315-321
34. Holme, N.A., and McIntyre, A.D., 1984. Methods for study of marine benthos, second edition, Oxford Blackwell Scientific publication. 387p.
35. Howerton, R., 2001. Best management practices for Hawaiian Aquaculture. University of Hawaii Sea Grant Extension service. Center for Tropical and Subtropical Aquaculture Publication NO.148
36. [Http://www.epa.gov/bioindicators/pdf/Chapt4_WQS_final.pdf](http://www.epa.gov/bioindicators/pdf/Chapt4_WQS_final.pdf)). Water Quality Criteria and Standards for Freshwater and Marine Aquaculture
37. Jory,D.:T.Cabrera; B.polanco; R.sanchez; J.Millan; J.Rosas ;C.Alceste; E.Garcia; M.Useche and R.Agudo.1999. Aquaculture in Venezuela
38. *Aquaculture magazine* sep/oct .vol.25, no.5, pp: 12-16
39. Kevern. N. R., 1973. A Manual of limnological methods department of fisheries and wild life Michigan state university
40. Koenig, M.L., Leca E.E., Neumann- Leitao S. and Maccdo S.J.D., 2003. Impact of the construction of the port of Suspe on phytoplankton in the Ipojuco river estuary (Pernambuco-Brazil). *Journal of Brazilian Archives of Biology and Technology*. Vol. 46, No. I, pp. 73-81
41. Mance, G., 1990. Pollution threat of heavy metals in aquatic environments. Elsevier Applied Science. 371pp

42. Mann, K.H., 2000. Ecology of coastal water: with implications for management. Second edition. Blackwell Science. 400 pp.
43. MPEDA/NACA.2003. Shrimp Health management extension manual.
44. MPECA, Cochin, India. 36p.
45. Nybakken, J.w., 1993. Marine biology .An ecological approach. Third edition. 462 pp
46. Riley, J.P., 1989. Chemical Oceanography. Academic Press Inc. (London). England. Volume 9. 258 p.
47. R.A., 1974. Plankton rotifers, biology and taxonomy. Stuttgart pub. (Biological station Lunz of the Austian Academy Kolisko, of Science). 146 p.
48. Rios – Arana, J.V., Walsh, E.J., and Gardea, J.L. 2004. Assessment of Arsenic and heavy metal concentration in water and sedments of the Riogrande at Elpaso-Juarez metroplex region. Torresdey Environmental international Vol.29, ISSUE 7, pp.957-971
49. Sadrinasab, M., 1997. Sea water intrusion in to Bahmanshir river univ. Shahidchamran. IRAN. 88pp.
50. SEAFDEC.2005. Regional technical consultation on the aquaculture of penaeus. vannamei and other Exotic shrimps in Southeast Asia Seafdec publication june 2005,99 p.
51. Smith, R. L. Kamp-Nielson, and A.O.Stuanes.1988. Phosphorus in sediment, water, and solid: an Over view. Hydrobiologia 170:19-34
52. Stickney, R.R., 2000. Encyclopedia of Aquaculture. John Wiley & Sons, Inc. 1063 p.
53. Tu, c.; H. T. Huang; S. H. Chuang; Y. P. Hsu; S. T. Kuo; N. y. Li; T. L. Hus; M. C. Li and s. y. Lin.1999. Taura syndrome in pacific white shrimp penaeus vannamei cultured in Taiwan. Dis Aquat org, vol. 38. pp: 159-161
54. Wyban, J. 2003. penaeus vannamei seedstock production recent developments in Asia. Global Aquaculture Advocate.pp:78-79
55. Wickins, J.F. 1976, the tolerance of warm-water prawns to recirculated water. Aquaculture 29, pp. 347-357
56. Wyban, y. 2007. Domestication of pacific white shrimp revolutionizes aquaculture. Global aquaculture Advocate. Jul/sep2007. pp:42-44

پیوست

جدول ۱- مقادیر پارامترهای اندازه‌گیری شده در رودخانه بهمنشیر
در طول ماههای مختلف نمونه‌برداری در موقعیت جزر (۱۳۸۷)

پارامتر	واحد	اردیبهشت	خرداد	تیر	مرداد	شهریور	مهر	میانگین	انحراف معیار	مینیمم	ماکزیمم
DO	ppm	۸/۹۸	۷/۴۹	۶/۸۹	۷/۴۸	۱۰/۶	۷/۴۶	۸/۱۵	۱/۳۹	۶/۹	۱۰/۶
BOD ₅	ppm	۲/۹۶	۲/۲۹	۱/۸۷	۲/۷۷	۴/۸	۲/۹۷	۲/۹۴	۰/۰۰۶	۱/۸۷	۴/۸
pH		۸/۱۱	۷/۸۷	۸/۰۴	۷/۸۲	۸/۰۱	۷/۸۸	۷/۹۵	۰/۱۱۵	۷/۸۲	۸/۱۱
PO ₄	ppm	۱/۱۵	۲/۹۳	۲/۳۷	۱/۴۳	۱/۹۳	۰/۳	۱/۶۸	۰/۹۳۲	۰/۳	۲/۹۳
NO ₃	ppm	۹/۴۷	۶/۸۵	۵/۹۷	۳/۹۸	۷/۳	۶/۰۸	۶/۶۱	۱/۸۱	۳/۹۸	۹/۴۷
NO ₂	ppm	۰/۰۳	۰/۰۳	۰/۰۷	۰/۰۶	۰/۰۱	۰/۰۲	۰/۰۴	۰/۰۲	۰/۰۱	۰/۰۷
NH ₃	ppm	۰/۰۰۵	۰/۰۲۸	۰/۰۴۲	۰/۰۰۶	۰/۰۰۲	۰/۰۰۰۲	۰/۰۱۴	۰/۰۱۷	۰/۰۰۰۲	۰/۰۴۲
T.S.S	ppm	۵۳۳/۹	۵۲۴	۲۲۶	۶۳۳	۲۹۵۴	۵۰۴۸	۱۶۵۸	۱۹۳۷/۲	۲۲۶/۳	۵۰۴۸
کدورت	FTU	۳۲۹	۳۲۵	۱۴۲	۴۴۲	۱۸۷۵	۳۰۴۷	۱۰۲۷	۱۱۷۵	۱۴۲	۳۰۴۷
شوری	ppt	۲/۸	۱۳/۲	۲۲/۵	۱۴/۶	۴/۴	۴/۱۴	۱۰/۲۸	۷/۸۱	۲/۸	۲۲/۵۳
سختی کل	ppm	۶۷۶	۲۵۰۰	۴۱۳۰	۲۸۹۵	۱۲۷۵	۱۰۵۸	۲۰۸۹	۱۳۱۹	۶۷۶	۴۱۳۰
قلیائیت تام	Meq/l	۲/۹	۳/۱	۳/۱	۳	۳/۳	۳/۴	۳/۱	۰/۱۹۶	۲/۹	۳/۴

جدول ۲- مقادیر پارامترهای اندازه‌گیری شده در رودخانه بهمنشیر
در طول ماههای مختلف نمونه‌برداری در موقعیت مد (۱۳۸۷)

پارامتر	واحد	اردیبهشت	خرداد	تیر	مرداد	شهریور	مهر	میانگین	انحراف معیار	مینیمم	ماکزیمم
DO	ppm	۸/۹۵	۷/۸۳	۶/۲۸	۷/۵۶	۱۰/۷۸	۷/۴۴	۸/۱۴	۱/۵۵	۶/۲۸	۱۰/۷۸
BOD ₅	ppm	۲/۴۵	۲/۹۸	۱/۵۶	۳/۲۲	۴/۴۹	۲/۳۴	۲/۸۴	۰/۹۹	۱/۵۶	۴/۴۹
pH		۸/۱۴	۷/۸	۷/۹۵	۷/۶۶	۷/۸۷	۷/۸۲	۷/۸۷	۰/۱۶	۷/۶۶	۸/۱۴
PO ₄	ppm	۰/۶۵	۲/۰۸	۱/۴۵	۰/۸۴	۰/۹۸	۰/۳۶	۱/۰۶	۰/۶۲	۰/۳۶	۲/۰۸
NO ₃	ppm	۹/۱۷	۷/۱۸	۵/۸۵	۳/۵۴	۷/۲۸	۶/۱۹	۶/۵۳	۱/۸۷	۳/۵۴	۹/۱۷
NO ₂	ppm	۰/۰۳	۰/۰۴	۰/۰۳	۰/۰۷	۰/۰۱	۰/۰۲	۰/۰۳	۰/۰۲	۰/۰۱	۰/۰۷
NH ₃	ppm	۰/۰۱	۰/۰۱۴	۰/۰۴۸	۰	۰	۰/۰۰۲	۰/۰۱۲	۰/۰۱۸	۰	۰/۰۴۸
T.S.S	ppm	۵۲۴	۹۱۹	۲۳۵	۷۹۵	۱۴۷۸	۱۸۶۸	۹۷۰	۶۰۶	۲۳۵	۱۸۶۸
کدورت	FTU	۳۱۹	۵۵۲	۱۴۳	۵۲۲	۲۰۳۴	۱۱۹۹	۷۹۵	۷۰۴	۱۴۳	۲۰۳۴
شوری	ppt	۲/۵	۱۱/۱	۲۳/۵	۱۵/۲	۳/۳	۳/۳	۹/۸	۸/۴	۲/۵	۲۳/۵
سختی کل	ppm	۶۲۴	۲۱۵۱	۴۳۹۲	۲۹۳۰	۱۰۵۷	۹۷۲	۲۰۲۱	۱۴۴۵	۶۲۴	۴۳۹۲
قلیائیت تام	Meq/l	۲/۹	۳	۲/۹	۳/۲	۳/۳	۳/۱	۳/۱	۰/۲	۲/۹	۳/۳

جدول ۳- مقادیر پارامترهای اندازه‌گیری شده در کانال آبرسانی C4 در طول ماههای مختلف نمونه‌برداری (۱۳۸۷)

پارامتر	واحد	اردیبهشت	خرداد	تیر	مرداد	شهریور	مهر	میانگین	انحراف معیار	مینیمم	ماکزیمم
DO	ppm	۱۰/۳۸	۹/۷۷	۸/۹۲	۱۱/۱	۹/۲	۱۰/۴۸	۹/۹۷	۰/۸۲	۸/۹۲	۱۱/۱
BOD ₅	ppm	۲/۵۳	۳/۳۲	۴/۵	۶/۵۹	۲/۸	۷/۳۴	۴/۵۱	۲/۰۲	۲/۵۳	۷/۳۴
pH		۸/۱۸	۸/۰۹	۸/۱۳	۸/۲	۸/۱۹	۸/۴	۸/۲	۰/۱۰۸	۸/۰۹	۸/۴
PO ₄	ppm	۱/۰۱	۰/۶۷	۰/۸۶	۳/۹۳	۱/۴۷	۰/۲۴	۱/۳۶	۱/۳۱	۰/۲۴	۳/۹۳
NO ₃	ppm	۷/۳۴	۷/۲۹	۵/۹۴	۵/۳	۵/۰۵	۶/۸۵	۶/۳	۱/۰۰۶	۵/۰۵	۷/۳۴
NO ₂	ppm	۰/۰۸	۰/۰۸	۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۴	۰/۰۳	۰/۰۴	۰/۰۳۳	۰/۰۱	۰/۰۸
NH ₃	ppm	۰/۰۰۳	۰/۰۰۲	۰/۰۱۲	۰	۰/۰۰۸	۰	۰/۰۰۴	۰/۰۰۴۷	۰	۰/۰۱۲
T.S.S	ppm	۵۲	۳۸	۱۲۵/۵	۵۵	۲۴۰/۵	۵۲/۵	۹۳/۹	۷۸/۲۲	۳۸	۲۴۰/۵
کدورت	FTU	۳۴/۳	۲۸/۵	۷۹	۴۱	۱۵۲/۵	۳۹	۶۲/۴	۴۷/۶۱	۲۸/۵	۱۵۲/۵
شوری	ppt	۴/۲	۹/۸	۱۴/۴	۱۶/۹	۱۰/۶	۱۸/۲	۱۲/۳	۵/۱۸	۴/۲	۱۸/۲
سختی کل	ppm	۸۷۷	۱۷۸۴	۲۶۴۵	۳۱۵۰	۲۲۹۵	۳۰۱۰	۲۲۹۴	۸۵۲/۷۱	۸۷۷	۳۱۵۰
قلیائیت تام	Meq/l	۲/۸	۲/۵	۲/۹	۳/۱	۳/۱	۲/۸	۲/۹	۰/۲۱	۲/۵	۳/۱

جدول ۴- مقادیر پارامترهای اندازه‌گیری شده در کانال C5 در طول ماههای مختلف نمونه‌برداری (۱۳۸۷)

پارامتر	واحد	اردیبهشت	خرداد	تیر	مرداد	شهریور	مهر	میانگین	انحراف معیار	مینیمم	ماکزیمم
DO	ppm	۱۰/۶۶	۹/۶۸	۹/۷	۹/۸۷	۸/۵۹	۹/۴۷	۹/۶۶	۰/۶۶	۸/۵۹	۱۰/۶۶
BOD ₅	ppm	۳/۹۸	۴/۵۸	۷/۷۴	۷/۱۶	۳/۳۸	۴/۴	۵/۲	۱/۷۹	۳/۳۸	۷/۷۴
pH		۸/۱	۸/۰۴	۸/۳۱	۸/۲	۸/۱۶	۸/۱۶	۸/۱۶	۰/۰۸۹	۸/۰۴	۸/۳۱
PO ₄	ppm	۱/۲۱	۰/۴	۰/۵۸	۰/۴۶	۳/۵۵	۰/۲۸	۱/۰۸	۱/۲۵	۰/۲۸	۳/۵۵
NO ₃	ppm	۷/۲۱	۷/۲۹	۵/۷۴	۶/۴۱	۵/۷۲	۴/۶۲	۶/۱۶	۱/۰۱	۴/۶۲	۷/۲۹
NO ₂	Ppm	۰/۰۵	۰/۰۵	۰/۱۶	۰/۰۳	۰/۱۸	۰/۰۹	۰/۰۹	۰/۰۶۵	۰/۰۳	۰/۱۸
NH ₃	ppm	۰/۰۰۱	۰/۰۰۵	۰/۰۴	۰/۰۰۸	۰/۰۴۹	۰	۰/۰۱۷	۰/۰۲۱	۰	۰/۰۴۹
T.S.S	ppm	۲۸/۳	۴۲	۶۰/۵	۸۲	۵۸/۵	۶۶/۵	۵۶/۳	۱۸/۸۳	۲۸/۳	۸۲
کدورت	FTU	۲۰/۳	۳۱/۵	۳۶/۵	۵۶/۵	۳۹/۵	۴۳/۵	۳۸	۱۲/۰۹	۲۰/۳	۵۶/۵
شوری	ppt	۵/۳	۹/۱	۱۴/۶	۱۹/۸	۲۰/۹	۱۹/۳	۱۴/۸	۶/۳۸	۵/۳	۲۰/۹
سختی کل	ppm	۱۰۹۵	۱۷۵۱	۲۷۳۰	۳۸۰۰	۳۸۶۵	۳۵۳۰	۲۷۹۵	۱۱۵۵/۸۹	۱۰۹۵	۳۸۶۵
قلیائیت تام	Meq/l	۲/۶۱	۴/۸۳	۲/۷۵	۲/۸۲	۳/۱۵	۳/۰۷	۳/۲	۰/۸۲	۲/۶۱	۴/۸۳

جدول ۵- مقادیر پارامترهای اندازه‌گیری شده در طول ماههای مختلف
نمونه‌برداری در استخر سلمان زاده مجاور کانال C4 در سال ۱۳۸۷

انحراف معیار	میانگین	سلمان زاده			واحد	پارامتر
		مهر	شهریور	مرداد		
۱/۰۴	۸/۶	۷/۵	۸/۷۳	۹/۶	ppm	DO
۰/۶۸	۵/۹۹	۶/۷۸	۵/۵۷	۵/۶۳	ppm	BOD ₅
۰/۱۸	۸/۲۴	۸/۴	۸/۳	۸/۰۴		PH
۰/۶۹	۰/۹۴	۰/۱۸۵	۱/۱	۱/۵۵	ppm	PO ₄
۰/۳۸	۴/۶۳	۴/۱۹	۴/۸۶	۴/۸۶	ppm	NO ₃
۰/۰۰۵	۰/۰۰۸	۰/۰۱۳	۰/۰۰۲	۰/۰۱	Ppm	NO ₂
۰/۰۰۹	۰/۰۰۵	۰	۰/۰۱۶	۰	ppm	NH ₃
۸/۵۰۴	۳۲/۳۳	۳۲	۲۴	۴۱	ppm	T.S.S
۱۰/۵	۲۶/۶۶	۲۷	۱۶	۳۷	FTU	کدورت
۴/۹۵	۱۹/۲۲	۱۵/۷۲	۱۷/۰۵	۲۴/۸۹	ppt	شوری
۶۴۹/۵۱	۳۶۶۰	۳۲۸۵	۳۲۸۵	۴۴۱۰	ppm	سختی کل
۰/۱۳۸	۲/۷۵	۲/۷۹	۲/۸۷	۲/۶	Meq/l	قلیائیت تام

جدول ۶- مقادیر پارامترهای اندازه‌گیری شده در طول ماههای مختلف
نمونه‌برداری در استخر موسوی مجاور کانال C4 در سال ۱۳۸۷

انحراف معیار	میانگین	موسوی			واحد	پارامتر
		مهر	شهریور	مرداد		
۲/۴۷	۸/۴۷	۶/۶۶	۷/۴۷	۱۱/۲۹	ppm	DO
۲/۳۱	۶/۵۴	۶/۳۱	۴/۳۵	۸/۹۷	ppm	BOD ₅
۰/۱۲۲	۸/۱۶	۸/۱	۸/۰۷	۸/۳	ppm	pH
۰/۵۴۶	۰/۷۲	۰/۱۶	۰/۷۷	۱/۲۵	ppm	PO ₄
۰/۵۵۲	۵/۳۷	۵/۹۶	۵/۳۱	۴/۸۶	ppm	NO ₃
۰/۰۰۴۷	۰/۰۱۲	۰/۰۱۸	۰/۰۱	۰/۰۱	ppm	NO ₂
۰/۰۰۴۶	۰/۰۰۲	۰	۰	۰/۰۰۸	ppm	NH ₃
۸/۸۹	۲۱/۱۶	۱۱/۵	۲۹	۲۳	ppm	T.S.S
۶/۰۲	۱۶/۶۶	۱۱	۱۶	۲۳	FTU	کدورت
۲/۲۲۷	۲۹/۸۸	۲۸/۳۷	۲۸/۸۲	۳۲/۴۵	ppt	شوری
۳۳۲/۹۱	۵۲۱۳/۳۳	۴۹۳۰	۵۱۳۰	۵۵۸۰	ppm	سختی کل
۰/۳۷	۲/۸۸	۳/۱۱	۲/۸۶	۲/۳۸	Meq/l	قلیائیت تام

جدول ۷- مقادیر پارامترهای اندازه‌گیری شده در طول ماههای مختلف نمونه‌برداری در استخر یونسی مجاور کانال C4 در سال ۱۳۸۷

انحراف معیار	میانگین	یونسی			واحد	پارامتر
		مهر	شهریور	مرداد		
۱/۶۸	۷/۶۶	۵/۹۱	۷/۸	۹/۲۷	ppm	DO
۰/۸۹	۴/۶۲	۴/۴	۵/۶	۳/۸۴	ppm	BOD ₅
۰/۱۰۲	۸/۱۴	۸/۲۶	۸/۰۹	۸/۰۸	ppm	pH
۰/۵۵	۰/۷۲	۰/۱۴۵	۰/۷۷	۱/۲۵	ppm	PO ₄
۳/۰۹	۵/۲۳	۵/۰۸	۸/۴	۲/۲۱	ppm	NO ₃
۰/۰۷	۰/۰۵۱	۰/۰۱۳	۰/۰۰۲	۰/۱۴	ppm	NO ₂
۰/۰۰۴	۰/۰۰۴	۰	۰/۰۰۹	۰/۰۰۵	ppm	NH ₃
۱۵/۶۷	۲۸/۱۶	۲۵/۵	۴۵	۱۴	ppm	T.S.S
۱۰/۲۵	۲۴/۸۳	۳۰/۵	۳۱	۱۳	FTU	کدورت
۰/۴۱	۲۶/۰۲	۲۵/۶	۲۵/۹	۲۶/۵	ppt	شوری
۱۱۷/۵	۴۷۱۸/۳۳	۴۶۰۰	۴۸۳۵	۴۷۲۰	ppm	سختی کل
۰/۳۳	۲/۵	۲/۸۴	۲/۴۹	۲/۱۸	Meq/l	قلیائیت تام

جدول ۸- مقادیر پارامترهای اندازه‌گیری شده در طول ماههای مختلف نمونه‌برداری در استخر اشرف پور مجاور کانال C5 در سال ۱۳۸۷

انحراف معیار	میانگین	اشرف پور			واحد	پارامتر
		مهر	شهریور	مرداد		
۲/۳۴	۷/۶۹	۵/۲۲	۷/۹۵	۹/۸۹	ppm	DO
۲/۰۶	۷/۴	۵/۱۵	۷/۸۵	۹/۲	ppm	BOD ₅
۰/۲۲	۷/۸	۷/۵۸	۷/۸۱	۸/۰۳	ppm	pH
۰/۵۰۱	۰/۷۵	۰/۳۵	۱/۳۲	۰/۶	ppm	PO ₄
۰/۷۴	۵/۹۷	۵/۵۱	۶/۸۴	۵/۵۸	ppm	NO ₃
۰/۰۰۲	۰/۰۱۵	۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۱	ppm	NO ₂
۰/۰۸۱	۰/۰۵۵	۰/۱۴۹	۰/۰۰۵	۰/۰۱	ppm	NH ₃
۲۱/۶۳	۴۰/۷۲	۲۳/۵	۶۵	۳۳/۷	ppm	T.S.S
۱۶/۲۰۱	۲۸/۷۷	۱۶	۴۷	۲۳/۳	FTU	کدورت
۱/۵۹	۲۵/۷۹	۲۴/۷۲	۲۵/۰۴	۲۷/۶	ppt	شوری
۲۴۷/۵۰	۴۶۹۷/۷۷	۴۵۶۵	۴۵۴۵	۴۹۸۳	ppm	سختی کل
۰/۳۳۹	۳/۰۲۴	۳/۳۲	۳/۱	۲/۶۵	Meq/l	قلیائیت تام

جدول ۹- مقادیر پارامترهای اندازه‌گیری شده در طول ماههای مختلف
نمونه‌برداری در استخر خیری مجاور کانال C5 در سال ۱۳۸۷

انحراف معیار	میانگین	خیری			واحد	پارامتر
		مهر	شهریور	مرداد		
۲/۵	۸/۶۴	۶/۵۷	۷/۹۳	۱۱/۴	ppm	DO
۱/۹۶	۸/۲۳	۶/۵۲	۷/۸	۱۰/۴	ppm	BOD ₅
۰/۱۲	۸/۰۸	۸/۰۸	۷/۹۶	۸/۲۱		pH
۰/۶۰۴	۰/۷۸	۰/۲۳	۱/۴۳	۰/۶۸	ppm	PO ₄
۱/۲۱	۶/۰۴۲	۵/۹۸	۷/۲۸	۴/۸۶	ppm	NO ₃
۰/۰۰۵	۰/۰۱۷	۰/۰۲۳	۰/۰۱۳	۰/۰۲	ppm	NO ₂
۰/۰۱۱	۰/۰۰۹۶	۰/۰۰۷	۰	۰/۰۲	ppm	NH ₃
۱۱/۶۷	۲۸/۰۵	۴۰	۲۷/۵	۱۶/۷	ppm	T.S.S
۵/۷۶	۲۶/۵	۳۲/۵	۲۶	۲۱	FTU	کدورت
۲/۰۷	۲۸/۵۹	۲۶/۲۹	۲۹/۲	۳۰/۳	ppt	شوری
۲۷۴/۱۸	۵۰۸۱/۱۱	۴۸۰۵	۵۰۸۵	۵۳۵۳	ppm	سختی کل
۰/۶۹۷	۲/۶۹	۳/۲۴	۲/۹۳	۱/۹۱	Meq/l	قلیائیت تام

جدول ۱۰- مقادیر پارامترهای اندازه‌گیری شده در طول ماههای مختلف
نمونه‌برداری در استخر محمدی مجاور کانال C5 در سال ۱۳۸۷

انحراف معیار	میانگین	محمدی			واحد	پارامتر
		مهر	شهریور	مرداد		
۱/۳۹	۶/۶۸	۶/۶۸	۸/۰۸	۱۰/۵	ppm	DO
۰/۹۷	۶/۳۸	۶/۶۵	۷/۲	۷/۲۵	ppm	BOD ₅
۰/۰۶۵	۸/۱۲	۸/۰۶	۸/۱۱	۸/۰۵		pH
۰/۴۸	۰/۴۳	۰/۲۶	۰/۹۸	۰/۲	ppm	PO ₄
۱/۷۷	۵/۸۱	۵/۹۳	۷/۵۱	۳/۹۷	ppm	NO ₃
۰/۰۰۸	۰/۰۲	۰/۰۲۵	۰/۰۱۱	۰/۰۱	ppm	NO ₂
۰/۰۱	۰/۰۰۹۶	۰/۰۲۲	۰/۰۰۳	۰	ppm	NH ₃
۴/۲۵	۲۹/۱۶	۳۴	۲۷/۵	۲۶	ppm	T.S.S
۱/۵۲۷	۱۹/۳۳	۲۱	۱۹	۳۳	FTU	کدورت
۱/۷۱۸	۲۸/۸۶	۲۸/۴۵	۳۰/۷	۳۳	ppt	شوری
۱۰۹/۶۹	۵۴۷۳/۳۳	۵۴۱۰	۵۴۱۰	۵۹۰۰	ppm	سختی کل
۰/۲۸	۳/۲۷	۳/۴۲	۲/۹۵	۲/۳۸	Meq/l	قلیائیت تام

جدول ۱۱- مقادیر پارامترهای اندازه‌گیری شده در طول ماههای مختلف
نمونه‌برداری در پساب خروجی از استخرهای پرورشی میگوی وانامی در سال ۱۳۸۷

انحراف معیار	میانگین	پساب			واحد	پارامتر
		مهر	شهریور	مرداد		
۰/۵۶	۸/۸۳	۸/۴۱	۸/۶۲	۹/۴۸	ppm	DO
۱/۶	۷/۲۲	۶/۴۵	۶/۱۵	۹/۰۶	ppm	BOD5
۰/۰۵۳	۸/۰۲	۷/۹۸	۸/۰۸	۸	Ppm	pH
۰/۴۶	۰/۵۰۶	۰/۱۹	۱/۰۴	۰/۲۹	ppm	PO4
۱/۰۱	۶/۴۷	۷/۰۸	۷/۰۴	۵/۳	ppm	NO3
۰/۰۰۷	۰/۰۱۵۱	۰/۰۲۳	۰/۰۰۹	۰/۰۱۳	ppm	NO2
۰/۰۱۳	۰/۰۰۸	۰	۰	۰/۰۲۴	ppm	NH3
۹/۳۴	۲۱/۵	۱۳	۳۱/۵	۲۰	ppm	T.S.S
۷/۴۲	۱۶/۸۳	۱۰/۵	۲۵	۱۵	FTU	کدورت
۴/۴۱	۴۹/۹۹	۵۴/۸	۴۹/۱	۴۶/۱	ppt	شوری
۱۱۹۱/۲۲	۸۹۵۵	۱۰۳۳۰	۸۲۳۵	۸۳۰۰	ppm	سختی کل
۰/۲۷	۲/۵۶	۲/۵۴	۲/۸۴	۲/۳	Meq/l	قلیائیت تام

Abstract:

Following to to introduce Vannamei shrimp (*Litopenaeus vannamei*) into Iran aquaculture industries by fisheries organization its postlarvae were successfully reared in ponds in Bousher and Choebdeh in Khuzestan.

Due to activity of Shrimp site and importance of input and output water quality, this study was done in 11 stations including: two stations in Bahmanshir river, two station in C4 and C5 irrigation canals, six stations in active farms along C4 canal (Yonesi, Mosavei and Salman Zadeh), and C5 canal (Mohamadi, Khairi and Ashraf Por) and one station in output drainage were selected.

Sampling were carried out from May 2009 before beginning stocking to harvest time in October 2009.

Physico-chemical parameters and plankton sampled biweekly and benthic animals and heavy metals were sampled monthly.

Some parameters such as pH and temperature by using portable multi parameters and others. Analysed with standard methods. Heavy metals were measured by plarography method (797 Vamtro).

Plankton and benthic samples were studied only in Bahmanshir station.

According to results the maximum values for DO (11.1 ppm) PO₄ (1.86 ppm) NO₃ (8.4 ppm) and TSS (4992 ppm), pH (8.4) NO₂ (0.18 ppm) BOD₅ (9.06 ppm) were measured.

In comparison to aquaculture water quality standards except for TSS in river stations others are located in allowable range.

We did not observe any main changes in water quality from river to output drainage.

The results of biotic parameters in river stations showed that diatoms were the most group of phytoplanktons. Zooplankton groups were Copepods, Rotifera and Protozoa. Tintinids and Nematoda larvae were the most abundant zooplankton.

Benthic animals were included nine crustacean species and two annelid species. Isopods with 52% were the most abundant group.

Key Word: Vannamei shrimp (*Litopenaeus vannamei*), Water quality, Abadan aquaculture site.

Ministry of Jihad – e – Agriculture
AGRICULTURAL RESEARCH, EDUCATION & EXTENTION ORGANIZATION
IRANIAN FISHERIES RESEARCH ORGANIZATION – South Aquaculture Research
Center

Title : Ecological study on rearing shrimp ponds (*Litopenaeus vannemei*)
in Choebdeh Abadan

Apprpved Number: 4-74-12-87006

Author: Farahnaz Kianersi

Executor : Farahnaz Kianersi

Collaborator(s) : M. Mazravy, F. Esmaeily,S. Sabzalizadeh, M. Khalfeh Nilsaz, S. R. Seyed
Mortezaei, J. Banitorfi;N.M. Kor

Adviser(s): Gh. A. Zarshenas S, Dehghan Madiseh

Location of execution : Khouzestan province

Date of Beginning : 2008

Period of execution : 1 Year& 8 Months

Publisher : *Iranian Fisheries Research Organization*

Circulation : 20

Date of publishing : 2011

**All Right Reserved . No Part of this Publication May be Reproduced or Transmitted
without indicating the Original Reference**

MINISTRY OF JIHAD - E - AGRICULTURE
AGRICULTURAL RESEARCH, EDUCATION & EXTENTION ORGANIZATION
IRANIAN FISHERIES RESEARCH ORGANIZATION- South Aquaculture Research Center

Title:

**Ecological study on rearing shrimp ponds
(*Litopenaeus vannemei*) in Choebdeh Abadan**

Executor :

Farahnaz Kianersi

Registration Number

2011.1340